സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്
പാർട്ടിയുടെ 22_ാം
കോൺഗ്രസ്സിനെപ്പറ്റിയുള്ള

കുറിപ്പുകൾ

335

ഭൂപേശ് ഗുപ്ത

വില 30 ന. പ.

കമ്മൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി പ്രസിദ്ധീകരണം

335

CC-0. Library & Research Center

മുഖവുര

4383

★ നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെയും; ★

★ നമ്മുടെ കാലത്തെ സർവ്വപ്രധാന പ്രശ്നമായ യുദ്ധവും സമാധാനവുമെന്ന പ്രശ്നത്തെയും;

★ പുതുതായി സ്വാതന്ത്ര്യം സമ്പാദിച്ച രാജ്യങ്ങൾക്കുള്ള വീക്ഷണ മാർഗ്ഗങ്ങളെയും;

★ അന്തരം രാജ്യങ്ങളിൽ ദേശീയ ജനാധിപത്യമുന്നണി കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച പൊതു ധാരണയെയും;

★ സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിന്റെ വ്യവിധ രൂപങ്ങളേയും;

പാർട്ടിയുടെ സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ 22-ാം കോൺഗ്രസ്സ് നടത്തിയ വിശകലനങ്ങളും എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനങ്ങളും ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ദേശീയ കൗൺസിൽ ശരിവയ്ക്കുന്നു. ഈ വിശകലനങ്ങളും നിഗമനങ്ങളും 1957 നവമ്പറിലും 1960 നവമ്പറിലും മോസ്കോയിൽ കൂടിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വർക്കേഴ്സ് പാർട്ടി സമ്മേളനങ്ങളും അംഗീകരിച്ചുരേഖകളുമായി പൂർണ്ണമായും യോജിപ്പുള്ളവയാണ്. ഈ കരിപ്പിന്റെ ആരംഭത്തിൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മേൽപ്രസ്താവിച്ച മോസ്കോ സമ്മേളനങ്ങളും മാർക്സിസ്റ്റ് ലെനിനിസ്റ്റ് നിലപാടിനെ കൂടുതൽ സമ്പന്നമാക്കുകയും വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവല്ലോ. ഈ വസ്തുതയും സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പരിപാടിയും സഹോദര കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വർക്കേഴ്സ് പാർട്ടികളിൽനിന്നു ലഭിച്ച ആവേശകരമായ പിന്തുണയും, സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഐകൃത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലമായ ഒരു പ്രകാശമാണ്.

സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ 22-ാം കോൺഗ്രസ്സും അംഗീകരിച്ച പരിപാടി 'നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും മഹത്തായ രേഖ'' യാണെന്നും 1962 ആഗസ്റ്റിൽ നമ്മുടെ ദേശീയ കൗൺ

സിൽ പാസ്സാക്കിയ പ്രമേയത്തിൽ അടിവരയിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ പരിപാടി അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട്, കമ്മ്യൂണിസം കെട്ടിയുയർത്തുന്നവരുടെ മഹാസമ്മേളനമായിരുന്ന ഈ കോൺഗ്രസ്സിനു് പ്രത്യേക പ്രാധാന്യവും വിലയും ഊർജ്ജിതമാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

X ദേശീയ കൌൺസിലിന്റെ പ്രമേയം സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പരിപാടിയിലെ ചില്ലാ പ്രമേയങ്ങളേയും നിർദ്ദേശങ്ങളേയും പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നില്ല; അവയെ വിശദീകരിക്കുന്നില്ലെന്നു് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പരിപാടിയേയും അതിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളും വിശദീകരിക്കുന്നതിനു് ഈ അടുത്തകാലത്തു് സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രേഖകളേയും സംബന്ധിച്ച ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ള പഠനവും ക്ലേശകരമായ ചർച്ചകളും വഴി ഇതു ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

X നമ്മുടെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയവും ആശയപരവുമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ട്, പ്രമേയം പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളിലും മുഖ്യനിഗമനങ്ങളിലും ചിലതിനെമാത്രമെ സ്പർശിക്കുന്നുള്ളു (ഉദാഹരണത്തിനു് പുതുതായി വിമോചിപ്പിക്കപ്പെട്ട രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ മുമ്പിലുള്ള രണ്ടുതരം വികസനമാർഗ്ഗങ്ങളും; ദേശീയ ജനാധിപത്യ മുന്നണി കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളും; സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ സമ്പൂർണ്ണമായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നിർമ്മാണം നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ ജീവിതത്തിനുമേലുണ്ടാക്കുന്ന പ്രത്യാഘാതവും അതിനു് ഇൻഡ്യയുടെ ദൃഢതരവും സ്വതന്ത്രവുമായ വികസനവും നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ക്രൂഡതൽ സുശക്തമാക്കുന്നതുമായിട്ടുള്ള ബന്ധവും; യുദ്ധത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും പ്രശ്നങ്ങളും നമ്മുടെയുമതിരിയുള്ള ചേരിചേരാ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ അതിലുള്ള പങ്കും; സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിന്റെ വിവിധ രൂപങ്ങളും; തിരുത്തിയെഴുതൽവാദം, വരട്ടുതത്വവാദം, സെക്ടേറിയനിസം തുടങ്ങിയവയുടെ പ്രശ്നങ്ങളും മുതലായവ.)

അങ്ങിനെ 22-ാംകോൺഗ്രസ്സിന്റെ മഹത്തായസംഭാവനകളും, പ്രത്യേകിച്ചും പരിപാടി പഠിച്ചുമനസ്സിലാക്കുന്നതിനു് സഹായകമാകുന്നതിനും, ഈ ദേശീയ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗപ്രസ്ഥാനത്തോടുള്ള സഹായം ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും നിറവേറ്റുന്നതിനു് നമ്മുടെ പാർട്ടിക്കു കഴിവുണ്ടാക്കുന്നതിനു വേണ്ട ചിന്തനത്തിനും ചർച്ചയ്ക്കും വിപുലമായ ഒരു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം പാർട്ടി പ്രമേയം നൽകുന്നുണ്ട്.

അതേസമയം തന്നെ മാരേ രാജ്യത്തിന്റെയും പുരോഗതിയുള്ള ദേശീയമാർഗ്ഗം ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നതിനു് അതതു രാജ്യത്തെ മാർക്സിസ്റ്റ് ലെനിനിസ്റ്റ് പാർട്ടി നടത്തേണ്ട സ്വതന്ത്രമായ പഠനത്തിനും നയരൂപീകരണത്തിനും പകരമായ ഒന്നല്ല സോവിയറ്റ് പരിപാടിയെന്നുകൂടി പ്രമേയം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ അനുഭവങ്ങളും മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു യാന്ത്രികമായി പറിച്ചുനടുന്നതിനെതിരായി പ്രമേയം താക്കീതുനൽകുന്നു. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ അനുഭവങ്ങളും കൊണ്ടു് സ്ഥിരീകരിയ്ക്കപ്പെട്ടുകയും സമൃദ്ധമാക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള മാർക്സിസം-ലെനിനിസത്തിന്റെ സാർവ്വലൗകിക സത്യങ്ങളെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളുടെ സവിശേഷതകളും പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളുമായി കൂട്ടിയിണക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്.

അതുകൊണ്ടു് "നമ്മുടെ സ്വന്തം ജനങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങളേയും 81 പാർട്ടികളുടെ പ്രസ്താവനയിലും സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പരിപാടിയിലും വിശേഷിച്ചു ചെയ്തിട്ടുള്ള വികസനത്തിന്റെ പൊതുകാഴ്ചപ്പാടിനെയും അടിസ്ഥാനമായെടുത്തുകൊണ്ടും നമ്മുടെ സാഹചര്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി ദേശീയ ജനാധിപത്യം, മുതലാളിത്തേതരമാർഗ്ഗം മുതലായ ആശയങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ടും നമ്മുടെ പാർട്ടിയുടെ അടിസ്ഥാന പരിപാടി തയ്യാറാക്കുകയും സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്കുള്ള നമ്മുടെ പാത നിർവ്വഹിയ്ക്കുകയും" ചെയ്യേണ്ടതു് അടിയന്തിരാവശ്യമാണെന്നു് പ്രമേയം ഊന്നിപ്പറയുന്നുണ്ടു്.

ഇതെല്ലാംതന്നെ ഗൗരവമേറിയതും തത്പങ്ങളിലധിഷ്ഠിതവുമായ ഉൾപ്പാർട്ടി ചർച്ചകളും സൃഷ്ടിപരമായ ചിന്തയും വേണമെന്നു് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഇതൊക്കെയാണു് മറ്റു സഹോദരപ്പാർട്ടികളും ചെയ്യുന്നതു്.

II

മാർക്സിന്റേയും എംഗൽസിന്റേയും ലെനിന്റേയും സപ്തനങ്ങളും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായിത്തീരുന്നു

തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തെയും ലോകവിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാത്രമല്ല, മുഴുവൻ മനുഷ്യരാശിയേയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചരിത്രപ്രധാനമുള്ള ഒരു സംഭവമായിരുന്നു.

22-ാം കോൺഗ്രസ്സ്. ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യമായി കമ്മ്യൂണിസം കെട്ടിപ്പടുക്കുകയെന്നതു് സോവിയറ്റ് ജനതയുടെ അടിയന്തിര പ്രായോഗിക ചുമതല യായി കോൺഗ്രസ്സ് അംഗീകരിച്ച പരിപാടി മുന്നോട്ടുവെച്ചിരിക്കുന്നു. "ലോക സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥയുടെയാകെയും സാർവദേശീയ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെയും മനുഷ്യരാശിയുടെ മുഴവനും താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായി സോവിയറ്റ് ജനത നിർവ്വഹിക്കുന്ന മഹത്തായ സാർവ്വദേശീയകടമയായിട്ടാണു് സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ കമ്മ്യൂണിസം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനെ പാർട്ടി കണക്കാക്കുന്നതെ"ന്നു് പരിപാടി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. പരിപാടിയിൽ പറയുന്നു:

16—ാം നൂറാണ്ടിൽ തോമസ് മൂർ എഴുതിയ "യൂട്ടോപ്പിയ" (ആദർശസമുദായം) യിൽ കമ്മ്യൂണിസമെന്ന സുവർണ്ണയുഗത്തെപ്പറ്റി പറയുകയുണ്ടായി.

120 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു് മാർക്സും എംഗൽസും ശാസ്ത്രീയ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തം ആവിഷ്കരിച്ചു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മാനിഫെസ്റ്റോ (1847) പറയുന്നു: "വർഗ്ഗങ്ങളോടും വർഗ്ഗശത്രുതകളോടുംകൂടിയ പഴയ ബൂർഷ്വാസമുദായത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ഓരോരുത്തരുടേയും സ്വതന്ത്രമായ വളർച്ചയുള്ള ഉപാധിയായിത്തീരുന്ന ഒരു സമുദായം സംജാതമാകും. .....തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനു് നഷ്ടപ്പെടുവാൻ ചങ്ങലയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുംതന്നെയില്ല. അവക്കു നേട്ടമാണോ, ഒരു ലോകമാണുള്ളതു്".

1871—അതിനു്മുമ്പിരുപതു വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു് മാർക്സിന്റെയും എംഗൽസിന്റെയും ആശയങ്ങളാൽ പ്രചോദിതരും പ്രബുദ്ധരുമായ ഫ്രഞ്ച് തൊഴിലാളി വർഗ്ഗം ലോകത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചരിത്രവിഖ്യാതമായ പാരീസ് കമ്മ്യൂൺ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. കമ്മ്യൂൺ ഏറെനാളം നിലനിന്നില്ല. ..... ഫ്രഞ്ച്, ജർമ്മൻ. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗങ്ങൾ അതിനെ ഞെരിച്ചമർത്തി.

1917—45 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു്—മാർക്സിസം ലെനിനിസത്തിന്റെ സ്ഥാപകരായ മാർക്സ്, എംഗൽസ്, ലെനിൻ എന്നിവരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ആദ്യത്തെ തൊഴിലാളികളുടേയും കർഷകരുടേയും രാജ്യം നിലവിൽവന്നു.

സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ഒന്നാമത്തെ പരിപാടി തയ്യാറാക്കിയതു് ലെനിനായിരുന്നു. 1903-ൽ ചേർന്ന രണ്ടാം ഷെവിക്ക് പാർട്ടിയുടെ രണ്ടാം കോൺഗ്രസ്സ് അതി നംഗീകാരം നൽകി. അങ്ങിനെ ആ പരിപാടി നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ടു.

തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവിപ്ലവം ജനങ്ങളാൽ അത്യധികം വെറുക്കപ്പെട്ട മുതലാളിത്തസമ്പ്രദായത്തെ ഇല്ലായ്മചെയ്തു. ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യപ്രഥമമായി ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രം ഉടലെടുത്തു ഒരു പുതിയ ലോകത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സമാരംഭിച്ചു.

അതിനുശേഷം, 1919-ൽ, സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ എട്ടാം കോൺഗ്രസ്സ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിന്റെ പരിപാടിയംഗീകരിച്ചു. ആ പരിപാടി തയ്യാറാക്കിയതു് ലെനിനായിരുന്നു. ഈ രണ്ടാമത്തെ പരിപാടിയും നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ടു.

22-ാം കോൺഗ്രസ്സ് സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ പൂർണ്ണവും അന്തിമവുമായ വിജയം പ്രഖ്യാപിക്കും.

എന്താണിതിന്റെ അർത്ഥം? സാമാന്യമായി പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെയർത്ഥം താഴെപ്പറയുന്നതാണ്.

സാമൂഹ്യനിലവാരത്തിൽ:

എല്ലാ ചൂഷകവർഗ്ഗങ്ങളും മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതിന്റെ എല്ലാ രൂപങ്ങളും ഇല്ലായ്മചെയ്യപ്പെട്ടു. സൌഹൃദമനോഭാവത്തോടെ വർത്തിക്കുന്ന രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളാണ് ഇപ്പോഴുള്ളതു് — തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും കൃഷിക്കാരും, സോഷ്യലിസ്റ്റ് ബുദ്ധിജീവിവിഭാഗവും.

രാഷ്ട്രീയനിലവാരത്തിൽ.

ഒരു പുതിയ രീതിയിലുള്ള ജനാധിപത്യം—സോഷ്യലിസ്റ്റ് ജനാധിപത്യം—പരമവും യഥാർത്ഥവുമായ ജനാധിപത്യത്തോടുകൂടിയ ജനകൂടം.

സാമ്പത്തികനിലവാരത്തിൽ

ഉൽപ്പാദനോപകരണങ്ങളുടെ മേലുള്ള ഉടമസ്ഥത സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ശ്വാസംമുട്ടിക്കുന്ന വേഗതയോടുകൂടിയ കണ്ടുപിടിത്ത

ഒരു വ്യവസായിക ഘടന കെട്ടിപ്പടുത്തു. കൂട്ടുകൃഷി സമ്പ്രദായത്തിലൂടെ കാർഷികരംഗത്തു് അഭ്യുന്നതി കൈവരുത്തി. (വ്യവസായവൽക്കരണവും കാർഷികരംഗത്തു് സഹകരണ സമ്പ്രദായവും)

സാംസ്ക്കാരികരംഗത്തു്:

സാംസ്ക്കാരിക വിപ്ലവം—ദേശലക്ഷക്കണക്കിനു തൊഴിലാളികളും, കൃഷിക്കാർ അജ്ഞാനിക്കുന്ന മറ്റു ജനവിഭാഗങ്ങളും എന്നിവയുടെയിടയിലേയ്ക്കു് സംസ്ക്കാരവും ശാസ്ത്രവും കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. (വ്യവസായത്തൊഴിലാളികളിൽ 40 ശതമാനത്തിനും കൂട്ടുകൃഷിക്കാരിൽ 23 ശതമാനത്തിനും ഇപ്പോൾ സെക്കൻഡറി വിദ്യാഭ്യാസമോ അതിലുമുയർന്ന വിദ്യാഭ്യാസമോ ഉണ്ടു്.)

അങ്ങിനെ കമ്മ്യൂണിസത്തിലേയ്ക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിനു വേണ്ട രംഗം സജ്ജമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതായതു്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു് സമുദായത്തിന്റെ കൂട്ടുതലുയർന്ന പദവിയിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ഉപാധികളും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

III

20—ാം കോൺഗ്രസ്സു് ആവിഷ്ക്കരിച്ച നയത്തിന്റെ തുടർച്ചയും വളർച്ചയും.

സാർവ്വദേശീയരംഗത്തും [അതായതു് സമാധാനം ലോകസോഷ്യലിസ്റ്റു് ചേരിയെ സുശക്തമാക്കുകയും കെട്ടുറപ്പുള്ളതാക്കുകയും ചെയ്യുക, പുതിയ വിമോചിത രാഷ്ട്രങ്ങളുമായി വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന തരത്തിൽ ബന്ധങ്ങളും പുലർത്തുക, ദേശീയവിമോചനം, സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തെ തോൽപ്പിക്കുക തുടങ്ങിയവ) ആഭ്യന്തരരംഗത്തും (അതായതു് സാമ്പത്തിക—രാഷ്ട്രീയ— സാംസ്ക്കാരിക ജീവിതരംഗങ്ങളിൽനിന്നു സ്റ്റാലിന്റെവ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അപകടകരങ്ങളായ അനന്തരഫലങ്ങളും ഇല്ലായ്മചെയ്യുകയും അങ്ങിനെ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെയും പാർട്ടിയുടെയും സൃഷ്ടിപരമായ മുൻകൈ കൂടുതൽ വളർത്തുകയും ചെയ്യുക.) ദേശവിയറ്റു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ

സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ കൈവരിച്ച വമ്പിച്ചനേട്ടങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് 22-ാം കോൺഗ്രസ് നടന്നത്.

സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ 20-ാം കോൺഗ്രസ് സ്വീകരിച്ച നയത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ നേട്ടങ്ങളെല്ലാം കൈവരിയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്. ലോക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ, പ്രത്യേകിച്ചും 1957-ലും 1960-ലും മോസ്കോയിൽ വച്ചു കൂടിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വർക്കേഴ്സ് പാർട്ടി സമ്മേളനങ്ങളുടെ, കൂട്ടായ പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമായി ഈ നയം കൂടുതൽ വിശദമാക്കപ്പെടുകയും വികസിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ആനുകാലികമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.''

അതിനുശേഷം നടന്ന 22-ാം കോൺഗ്രസ്—

* 20-ാം കോൺഗ്രസ് അംഗീകരിച്ച നയത്തെ സ്ഥിരീകരിയ്ക്കുകയും പിന്തുണയും വിശദീകരിക്കുകയും വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചരിത്രപ്രസിദ്ധങ്ങളായ ഈ രണ്ടു കോൺഗ്രസ്സുകൾക്കുമിടയ്ക്കുള്ള കാലഘട്ടത്തിലാണ് സോവിയറ്റുയൂണിയനിൽ 20-ാം കോൺഗ്രസ് ആവിഷ്ക്കരിച്ച നയം ഒരു വശത്തും അതിനോടുള്ള വരട്ടുതത്വവാദപരമായ എതിർപ്പ് മറുവശത്തും തമ്മിലുള്ള സമരം നടന്നത്; സാർവദേശീയ രംഗത്ത് ഒരു വശത്ത് 20-ാം കോൺഗ്രസ് ആവിഷ്ക്കരിച്ച നയവും മറുവശത്ത് തിരുത്തിയെഴുതൽവാദവും വരട്ടുതത്വവാദവും തമ്മിലും വാദം നടന്നു.

20—ാം കോൺഗ്രസിന്റെ നിഗമനങ്ങളോടുള്ള എതിർപ്പും, അവയെ വളച്ചൊടിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങളും ഏതെല്ലാം രൂപങ്ങളിലാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്?

സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വർഗ്ഗസമരം പഴഞ്ചനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്നു സ്ഥാപിക്കാനും, വർഗസഹകരണത്തിന്റെ ആശയങ്ങളും മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുവരാനും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസർവാധിപത്യത്തിന്റെ പങ്ക് നിഷേധിക്കാനും, സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ പാർട്ടിക്കുള്ള പങ്ക് ലഘൂകരിച്ചു കാണിക്കാനും, സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള സമാധാനപരമായ മാർഗ്ഗത്തെ ഒരൊറ്റ മാർഗ്ഗമായി ചിത്രീകരിച്ചുകാണിക്കാനും, ഈ ആശയത്തിന്റെ മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് വിപ്ലവസത്ത നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സമാധാനപരമായ മാർഗ്ഗത്തെ

പാർലിമെൻററി മാർഗ്ഗമായി കൂട്ടിക്കഴച്ച് ആശയക്കുഴപ്പ
ണ്ടാക്കാനും തിരുത്തിയെഴുതൽവാദികൾ പരിശ്രമിച്ചു.

യുഗോസ്ലോവ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുടെ പരിപാടിയിലാ
ണ് ആധുനിക തിരുത്തിയെഴുതൽ വാദത്തിന്റെ ഏററവുക്രൂരമായ അ
സ്സൽ രൂപം കാണാൻ കഴിയുന്നത്".

വരട്ടതത്വവാദികളും സെക്രേറിയൻ ചിന്താഗതിക്കാരും—

—ലോകസ്ഥിതിയിൽ ആവിർഭവിച്ച പുതിയതിനെ കാ
ണാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല;

—പഴഞ്ചനായിത്തീർന്ന (യുദ്ധത്തെയും സമാധാനത്തെ
യും പററി) ആശയങ്ങളിലും സിദ്ധാന്തങ്ങളിലും ഒട്ടിപ്പിടി
ച്ചുനിന്നു.

അതുകൊണ്ട് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റേയും ജനാധി
പത്യശക്തികളുടേയും നന്മക്കുവേണ്ടിയും സമാധാനത്തിനും
ജനാധിപത്യത്തിനും ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും സോഷ്യ
ലിസത്തിനുമുള്ള സമരങ്ങളെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാൻ വേ
ണ്ടിയും പുതിയ അവസരങ്ങളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിന്
പററിയ തരത്തിൽ മാറങ്ങളെ വരുത്തുന്നതിനായും അടവു
കളെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിനായും പൊരുതുന്നു.

20—ാം കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഈ വിലയിരുത്തലുകളും നിഗമനങ്ങ
ളും പ്രമേയങ്ങളും സാർവദേശീയതൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തെയും മാനവ
സമുദായത്തെയും അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന കാതലായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു
ത്തരംകൊടുത്തു. ഇന്നത്തെ ലോകസ്ഥിതിയെപ്പററിയും, ലോകശ
ക്തികളുടെ ബലാബലത്തെപ്പററിയും (ഏതാണ്ട വളരുന്നതെന്നും ഏ
താണ് നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നും ഊന്നിക്കൊണ്ട്) :20—ാം
കോൺഗ്രസ് ആഴമേറിയ ഒരു മാർക്സിസ്റ്റ്– ലെനിനിസ്റ്റ് വിലയ
രുത്തൽ നടത്തുകയും ഇപ്പോഴത്തെ യുഗത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറി
ച്ച് ഒരു ശരിയായ നിർവചനം നൽകുകയും ചെയ്തു. സാർവദേശീ
യ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും ഓരോ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി
യുടേയും തന്ത്രം(പരിപാടി) വും അടവു(നയം)കളും ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിന് അതു യുഗത്തെക്കുറിച്ച ശരിയായ ഒരു മാർക്സിസ്റ്റ്–ലെനി
നിസ്റ്റ് വിലയിരുത്തലും മനസ്സിലാക്കലും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. തന്മൂലം യുഗത്തിന്റെ സ്വഭാവനിർവചനം വെറുമൊരു താത്വിക

പ്രശ്നംമാത്രമല്ല:....കാലഘട്ടത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ഒരു ധാരണയുണ്ടാവുന്നതിന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വമ്പിച്ച പ്രായോഗിക പ്രാധാന്യമുണ്ട്".

ഇവ താഴെപ്പറയുന്നവയായിരുന്നു:

—യുദ്ധവും സമാധാനവും

—സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം

—ലോകരംഗത്ത് കൊളോണിയൽ വ്യവസ്ഥയുടെ തകർച്ചയുടേയും പുതുതായി സ്വാതന്ത്ര്യം സമ്പാദിച്ച രാജ്യങ്ങളുടെ ആവിർഭാവത്തിന്റെയും പ്രാധാന്യം. അപ്പോഴേക്കും 120 കോടിയോളം ജനങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യം സമ്പാദിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ലോകസമാധാനം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും സാമ്രാജ്യത്വത്തിനെതിരായുള്ള സമരത്തിൽ ഇവ പറഞ്ഞ രാജ്യങ്ങളും സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സഹകരണം.

ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ഒരു മാർക്സിസ്റ്റ് ലെനിനിസ്റ്റ് നിർവചനം നൽകുകയും (അതെത്രമാത്രം ശരിയാണെന്നു തെളിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴും കൂടുതൽ കൂടുതൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.) നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ കേന്ദ്രപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് (അതായത് യുദ്ധവും സമാധാനവും, സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം, സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിന്റെ വിവിധ രൂപങ്ങൾ തുടങ്ങിയവക്ക്) ശരിയായ ഉത്തരങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും സ്റ്റാലിന്റെ വ്യക്തിപൂജാ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അപകടകരമായ അനന്തരഫലങ്ങൾക്കെതിരായി സമരം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തതിലൂടെ, 20—ാം കോൺഗ്രസ്സ്—

മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തിനു സൃഷ്ടിപരമായ സംഭാവനകൾ നൽകുകയും അതിനെ സമ്പന്നമാക്കുകയും കൂടുതൽ വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുടേയും ലോക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും മുന്നേറ്റത്തിനു പുതിയ കുതിച്ചുചാട്ടങ്ങൾ വെട്ടിത്തുറന്നു.

അങ്ങിനെ 20—ാം കോൺഗ്രസ്സ് സാർവദേശീയകമ്മ്യൂ

ണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയിലെ പുതിയ ഘട്ടത്തെക്കുറിച്ചു ഒരു വഴിത്തിരിവ് തുടങ്ങിയിരിക്കുകയും ചെയ്ത കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്, തൊഴിലാളിപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് അല്ല് അവഗണിക്കാനാവാത്ത ഒരു പുത്തൻമാർഗ്ഗം തെളിയിച്ചു.

എല്ലാ സഹോദരപാർട്ടികളും 20—ാം കോൺഗ്രസ്സിനെ പ്രശംസാപൂർണ്ണമായി സ്വാഗതം ചെയ്തു. ഉദാഹരണത്തിന് ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ 8-ാംദേശീയ കോൺഗ്രസ്സിൽ സമർപ്പിച്ച കേന്ദ്രകമ്മറിയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ (സെപ്തമ്പർ 1956) സഖാവ് ലിയുഷാവോചി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:

"കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽ കൂടിയ സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ 20-ാം കോൺഗ്രസ്സ് ലോകപ്രധാന്യമുള്ള സുപ്രധാനമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയസംഭവമാണ്. അതിഗംഭീരമായ വലുപ്പത്തോടുകൂടിയ ആറാം പഞ്ചവൽസരപദ്ധതി തയ്യാറാക്കിയതിനു പുറമെ, അല്ല് സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെ കൂടുതൽ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നിരവധി പ്രധാനപ്പെട്ട നയങ്ങളും പ്രശ്നങ്ങളും നിർണ്ണയിക്കുകയും, പാർട്ടിയ്ക്കകത്തു് ഗൗരവതരമായ അനന്തരഫലങ്ങളുളവാക്കിയ വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തെ ഉന്മൂലനാശം ചെയ്കയും ചെയ്ത, സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വത്തെയും സർവ്വദേശീയ സഹകരണത്തെയും, കൂടുതൽ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകണമെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെട്ട; അങ്ങിനെ സാർവ്വദേശീയ സംഘർഷാവസ്ഥയിൽ അയവു വരുത്തുന്നതിനു് സുപ്രധാനമായ ഒരു സംഭാവന ചെയ്കയുണ്ടായി."

പാലക്കാട്ടുവച്ചുകൂടിയ നമ്മുടെ പാർട്ടിയുടെ നാലാം കോൺഗ്രസ്സിൽ സഖാവ് അജയഘോഷ് 20-ാം കോൺഗ്രസ്സിനെപ്പറ്റി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. 20-ാം കോൺഗ്രസ്സിന്റെ രേഖകളും പഠിക്കുന്നതും ജനറൽ സെക്രട്ടറിയുടെ റിപ്പോർട്ടിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ചർച്ചകളും സംഘടിപ്പിക്കാനും പാർട്ടിക്കമ്മറികളെയും പാർട്ടിമെമ്പന്മാരെയും ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രമേയം കോൺഗ്രസ്സ് അംഗീകരിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ മൂലകം ചില കമ്മറികളും മെമ്പന്മാരുമൊഴിച്ചു് മറ്റാരും തന്നെ, നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ, ഈ മൂലതല നിർവ്വഹിച്ചില്ല.

1957 നവമ്പറിൽ മോസ്ക്കോയിൽ സമ്മേളിച്ച കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വർക്കേഴ്സ് പാർട്ടികളുടെ സമ്മേളനം 20-ാം കോൺഗ്രസ്സിനെ പ്രശംസാർഹമായതോതിൽ വിലയിരുത്തി. 12 പാർട്ടികളുടെ പ്രധാനത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരുന്നു:

'സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ 20—ാം കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ചരിത്രപ്രധാനമായ തീരുമാനങ്ങൾ ആ പാർട്ടിയേയും സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തേയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാത്രമല്ല വമ്പിച്ച പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതു്. ലോക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിൽ അവ ഒരു പുതിയ ഘട്ടം പെട്ടിറക്കുകയും മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ അതു പിന്നേയും മുന്നോട്ടുപോകുന്നതിനെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു.'

വിണ്ടും 1960 നവമ്പറിൽ മോസ്ക്കോയിൽ കൂടിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വർക്കേഴ്സ് പാർട്ടികളുടെ സമ്മേളനം പുറപ്പെടുവിച്ച പ്രസ്താവനയിൽ ഏതാണ്ട് മേലുദ്ധരിച്ച അതേവാക്കുകളിൽ തന്നെ 20-ാം കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഈ പ്രധാനത്തെ അവർത്തിച്ച പ്രസ്താവിച്ചു.

ഈ രണ്ടു മോസ്ക്കോ സമ്മേളനങ്ങളിലും സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃപരമായ പങ്ക് വഹിച്ചതു, ലോക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിനകത്ത് യഥാർത്ഥത്തിൽ നേതാവായി പ്രവർത്തിച്ചതു, എന്ന കാര്യം നമുക്ക് ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണു്.

22-ാം കോൺഗ്രസ്സിന്റെ തീരുമാനങ്ങളുടെ പുറകിലുള്ള സോവിയറ്റ് പാർട്ടിയുടെ മനസ്സിലിരിപ്പെന്തെന്നു് ഉറപ്പാക്കിയെടുക്കുന്നതിനു് 20-ാം കോൺഗ്രസ്സിനെയും അതിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില പ്രമേയങ്ങളെയുംപ്പറ്റി മിനുയലെങ്കിലും അറിയേണ്ടതുണ്ടു്. 20-ാം കോൺഗ്രസ്സിനെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യുകയും സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനു് കഴിഞ്ഞ കാലത്തു നമുക്ക് പാറിയ പിശകുകളിലേറ്റ പരമ്പരകളിൽ അതു കൂടുതൽ അത്യാവശ്യമാണു്.

മുമ്പുപറഞ്ഞതുപോലെ 22-ാം കോൺഗ്രസ്സ് അതിനു മുമ്പു നടന്ന ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ തുടർച്ചയുടെ ഉൽപ്പന്നവും വളർച്ചയുമാണു്.

IV

ലോകമുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥ— അതിന്റെ പൊതുകുഴപ്പത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ പുതിയ ഘട്ടം

പരിപാടിയെപ്പറ്റി

രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായിട്ട് പരിപാടി വിഭാവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഒന്നാം ഭാഗവും രണ്ടാം ഭാഗവും. ഒന്നാംഭാഗത്തിൽ സാമ്രാജ്യത്വ യുഗമായ നമ്മുടെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമൂഹമായ നിർമ്മാണത്തിന്റെ സമ്പന്നമായ അനുഭവങ്ങളെന്തെന്നു ക്രോഡീകരിച്ചുകൊണ്ട് ചുരുക്കി പ്രസ്താവിക്കുകയും ലോകവിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വിവിധങ്ങളായ അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സാമാന്യപാഠങ്ങളും വിവരിക്കുകയും ഇരുപതാം കോൺഗ്രസ്സിന്റെയും സർവ്വദേശീയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മോസ്കോ രേഖകളുടേയും (പ്രഖ്യാപനവും പ്രസ്താവനയും) പ്രമേയങ്ങളെ അടിവരയിട്ടുന്നിപ്പറയുകയും ക്രോഡീകൃതമായി വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളും ഒന്നുകൂടി ശരിവെയ്ക്കുകയും വ്യക്തമാക്കുകയും മാത്രമല്ല പരിപാടി ചെയ്യുന്നത്. അതു മാർക്സിസ്റ്റ് ലെനിനിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തിലേയ്ക്ക് പുതിയതും സൃഷ്ടിപരവുമായ സംഭാവനകളും നൽകുന്നുണ്ട്. മാർക്സിസ്റ്റ്–ലെനിനിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തം പിന്നേയും വികസിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പുതിയ തത്വിക സിദ്ധാന്തങ്ങളും നിഗമനങ്ങളും, മറ്റു പലതിനേക്കാളും ഉപരി, താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുന്നവയാണ്.

★ സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണകാലഘട്ടത്തിലെ രണ്ടാംഘട്ടമായ തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ സർവ്വാധിപത്യവും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിന്റെ പുതിയകാലഘട്ടത്തിൽ അണിയണിയായ ജനങ്ങളുടെയും മൗലികമായി മാറുന്നതും;

★ കമ്മ്യൂണിസത്തിലേയ്ക്കുള്ള സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വികാസത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന നിയമങ്ങളും;

★ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ഭൌതികവും സാങ്കേതികവുമായ അടിത്തറ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങം;

★ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഉടമാവകാശം (രണ്ടുരൂപങ്ങളിൽ -വ്യവസായവും കൃഷിയും) കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഉടമാവകാശമായി വളരുന്നതിന്റെ—അതായത് പൊതുവുടമാവകാശത്തിന്റെ ഒരൊറ്റരൂപമായി വികസിയ്ക്കുന്നതിന്റെ—പ്രശ്നം;

★ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളുടെ രൂപവൽക്കരണത്തെപ്പറ്റി;

★ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മനുഷ്യനെ പഠിപ്പിച്ചു വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന രീതി.

അങ്ങിനെ സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി മാർക്സിസം ലെനിനിസത്തെ പുതിയ സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുയോജ്യമായി പ്രയോഗിക്കുകയും വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചരിത്രപരമായ അനുഭവത്തിന്നാത്തരത്തിൽ പൂർണ്ണമായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള ഗതി കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന വഴികാട്ടിയായുമായിത്തീരത്തക്ക വിധത്തിൽ, മാർക്സ്സ്റ്റ് ലെനിനിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തെ സമ്പന്നമാക്കുകയും കൂടുതലുയർന്ന ഒരു തലത്തിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. മാർക്സിസം ലെനിനിസം സാമൂഹ്യവികസനത്തിന്റെ വസ്തുനിഷ്ഠമായ നിയമങ്ങളം കണ്ടുപിടിക്കുകയും മുതലാളിത്തത്തിൽ അന്തർവ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള വൈരുദ്ധ്യങ്ങളം വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു—അതായത് വിപ്ലവകരമായ ഒരു സിദ്ധാന്തവും കമ്മ്യൂണിസത്തിലേയ്ക്കുള്ള സമുദായത്തിന്റെ പരിവർത്തനവും അനിവാര്യമായി സംഭവിയ്ക്കുമെന്നു വെളിപ്പെടുത്തി (പ്രതിപാദ്യം). അവസാനത്തെ ഘട്ടത്തിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഇന്നത്തെ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ, അതായത് കുത്തകമുതലാളിത്തത്തിന്റെ, സാമ്രാജ്യധിപത്യത്തിന്റെ, പ്രധാന സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളെന്തെന്നും പ്രതിപാദ്യം വിശദമാക്കുന്നു.

ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധവും ഒക്ടോബർവിപ്ലവവും മുതലാളിത്തത്തിന്റെ പൊതുക്കഴപ്പത്തെ നഗ്നപ്രവേശം ചെയ്യിപ്പിച്ച രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തോടും പലയൂറോപ്യൻ ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ നടന്ന

സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവങ്ങളോടൊപ്പം കൂടി ഈ കഴപ്പത്തിന്റെ രണ്ടാം ഘട്ടം. സംജാതമായി. ഇപ്പോഴത്തെ കഴപ്പത്തിന്റെ മൂന്നാംഘട്ടമാണ്. അതിന്റെ വളർച്ച ഒരു ലോകമഹായുദ്ധവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ല സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതെന്നതാണ് ഈ ഘട്ടത്തിന്റെ പ്രധാന സ്വഭാവ വിശേഷം.

രണ്ടുലോകയുദ്ധാനന്തര സ്ഥിതികളായ മുതലാളിത്തവും സോഷ്യലിസവും തമ്മിലുള്ള സാമ്പത്തിക മൽസരത്തിന്റെ സാഹചര്യത്തിലാണ് മുതലാളിത്ത ലോകത്തെ കഴപ്പത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ഘട്ടം വളർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ചരിത്രപരമായ വികാസഗതികളുടെ പ്രധാനമായ ഉള്ളടക്കത്തെ —പ്രധാനമായ പ്രവണതയെ— പ്രധാന സവിശേഷതകളെ —നിർണ്ണയിക്കുന്നത് സോഷ്യലിസമാണ്.

★ മുതലാളിത്തത്തിൽ നിന്നു കൂടുതൽ കൂടുതൽ രാജ്യങ്ങൾ വിട്ടു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

★ സോഷ്യലിസവുമായുള്ള സാമ്പത്തികമൽസരത്തിൽ സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തിന്റെ നില ദുർബ്ബലമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

★ കൊളോണിയൽവ്യവസ്ഥയുടെ അതിവേഗത്തിലുള്ള തകർച്ച.

★ സ്റ്റേറ്റ് കുത്തക മുതലാളിത്തത്തിന്റെയും സൈനികാധിപത്യത്തിന്റെ വളർച്ചയോടുകൂടി സാമ്രാജ്യത്വരാജ്യങ്ങൾ കൂടുതൽ മൂർച്ചിച്ചിരിക്കുന്നു.

★ മുതലാളിത്ത സമ്പദ്ഘടനയുടെ ആഭ്യന്തരമായ അസ്ഥിരതയും അധ:പതനവും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു (ഉൽപ്പാദനശക്തികളെ പൂർണ്ണമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്താനുള്ള മുതലാളിത്തത്തിന്റെ വർജ്ജനമായ കഴിവില്ലായ്മയിൽ —ഉദാഹരണത്തിന് ഉൽപ്പാദന വളർച്ചയുടെ കുറഞ്ഞതോതിൽ, ഇടക്കിടക്കുള്ള കഴപ്പങ്ങൾ, ഉൽപ്പാദനസ്ഥാപനങ്ങളുടെ കഴിവ് ഒരിക്കലും പൂർണ്ണമായുപയോഗപ്പെടുത്താതിരിക്കൽ, മാറാരോഗമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന തൊഴിലില്ലായ്മ, മുതലായവയിൽ— ഇതു കാണാം.)

ഒറ്റതിരിഞ്ഞുള്ള മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിൽ ഉൽപ്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നോ ഏതെങ്കിലും ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ സാമ്പത്തികവളർച്ചയുടെ തോതു് ഉയരുകയില്ലെന്നോ ഉള്ള അതിലളി

തമായ ഒരു വീക്ഷണം ഇതിൽനിന്നുണ്ടാവാൻ പാടില്ല - അതല്ല പൊതു
ക്കഴ്ചപ്പാടിന്റെ പുതിയ ഘട്ടത്തിന്റെ അർത്ഥം.

★ അർദ്ധാനവും മൂലധനവും തമ്മിലുള്ള അടിസ്ഥാന വൈരുദ്ധ്യം വളരുന്ന സമയം (1956 ൽ ഒരു കോടി 38 ലക്ഷം ജനങ്ങളായിരുന്ന മുതലാളിത്തലോകത്തോടൊപ്പം പണിമുടക്കിലേർപ്പെട്ടിരുന്നതെങ്കിൽ 1961 ൽ 7 കോടി 10 ലക്ഷം പേർ പണിമുടക്കിൽ ഏർപ്പെട്ടു. 1956 ൽ 5,00,000 ജനങ്ങൾ - അതായത് പണിമുടക്കിയവരിൽ 4 ശതമാനം - രാഷ്ട്രീയ പണിമുടക്കുകളിൽ പങ്കെടുത്തു. 1961 ൽ അത്തരക്കാരുടെ എണ്ണം 5 കോടി 60 ലക്ഷമായിത്തീർന്നു. അതായത് 80 ശതമാനം)

★ ലോക മുതലാളിത്ത സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയുടെ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ മേലുള്ള ആധിപത്യം ക്രമാതീതമായ രീതിയിൽ ശക്തിപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്നു.

★ എല്ലാ മേഖലകളിലും രാഷ്ട്രീയ പിന്തിരിപ്പൻ പ്രവണതകൾ ഒട്ടുമുക്കാലും വളർന്നിരിയ്ക്കുന്നു.

★ പല രാജ്യങ്ങളിൽ ബൂർഷ്വാ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ഫാസിസ്റ്റ് ഭരണമോ ഏകാധിപത്യ ഭരണമോ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

★ ബൂർഷ്വാ നയത്തിലും ആശയഗതിയിലും ആഴമേറിയ കഴ്ചപ്പാട്: ഉദാഹരണത്തിന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധത്തിൽ ഇതു പ്രകടമായിക്കാണാം.

സാമ്രാജ്യാധിപത്യ ഘട്ടത്തിൽ, ലെനിൻ ദീർഘദർശനം ചെയ്തതുപോലെ, സ്റ്റോറ് കുത്തകമുതലാളിത്തം വൻതോതിൽ വളരുകയും ഫൈനാൻസ് മൂലധനത്തിന്റെ മർദ്ദനം വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്റ്റോറ് കുത്തകമുതലാളിത്തം കുത്തകകളുടെയും ഭരണകൂടത്തിന്റെയും കുത്തിനെ ഒരൊറ്റ ഉപകരണമായി കൂട്ടിയിണക്കുന്നു. അതിന്റെ ലക്ഷ്യം ഇതാണ്.

— കുത്തകകളെ സമ്പന്നരാക്കുക

— മുതലാളിത്ത വർഗ്ഗവ്യവസ്ഥയുടെയും ദേശീയവിമോചന സമരങ്ങളുടെയും അടിവേരറുക്കുക.

— മുതലാളിത്ത സമ്പ്രദായത്തെ രക്ഷിക്കുകയും ആക്രമണപരമായ യുദ്ധങ്ങൾ അഴിച്ചുവിടുകയും ചെയ്യുക.

സ്റ്റോറ് കുത്തക മുതലാളിത്തം ഇന്ന് സ്റ്റോറ് കുത്തക മുതലാളിത്തത്തിന്റെ അന്താരാഷ്ട്രീയ കൂട്ടുകെട്ടുകളുടെ രൂപത്തിലേക്ക് കൂടുതൽ വളരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് യൂറോപ്യൻ സാമ്പത്തിക കൊമ്മൂവിപണി. പക്ഷെ ഇത്തരം സംയോജനം സാമ്രാജ്യത്വ രാഷ്ട്രങ്ങളും

ക്കിടയ്ക്കുള്ള വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും പോലും പരിഹരിയ്ക്കുന്നില്ല. (യൂറോപ്പുൻ പൊതുവിപണിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സംഭവവികാസങ്ങളിൽ ഇതും കാണാൻ കഴിയും)

ഇതിന്റെ ഫലം താഴെപ്പറയുന്നവയും കൂടിയാണു്:

★ അജ്ഞാനവും മൂലധനവും തമ്മിലും ഒരു രാജ്യത്തെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും കൈവിരലിലെണ്ണാവുന്ന കുത്തകക്കാരും തമ്മിലുമുള്ള വിടവിന്റെ വർദ്ധനവു് (ഇതിന്റെ ഫലമായി സ്റ്റാറ്റ് കുത്തകമൂലധനത്തിന്റെ ഭരണത്തിനെതിരായുള്ള സമരങ്ങളിൽ ഇടത്തരം ബൂർഷ്വാവിഭാഗങ്ങളേപ്പോലും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഏറ്റവും വിപുലമായ ബഹുജനവിഭാഗങ്ങളെ യോജിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സാദ്ധ്യതകളും വർദ്ധിക്കുകയാണു്) തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇടത്തരം ബൂർഷ്വാസിയെ സജീവ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള സാദ്ധ്യതയുണ്ടാവുന്നു.

★ സാമ്രാജ്യത്വ രാഷ്ട്രങ്ങളും തുടർച്ചയുടെ ഉർജ്ജിതമോ അവികസിതമോ ആയ മറ്റു മുതലാളിത്തരാഷ്ട്രങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വിടവു വർദ്ധിയ്ക്കുന്നു. (മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ് രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കിടയിൽ യൂറോപ്പുൻ പൊതുവിപണിയെ സംബന്ധിച്ച സംഭവവികാസങ്ങളിൽ ഇതു കാണാവുന്നതാണു്.) സാമ്രാജ്യത്വത്തെ കൂടുതൽക്കൂടി ഒറ്റപ്പെടുത്തുന്നതിനും സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധസമരങ്ങളെ വളരുന്നതിനുമുള്ള സാദ്ധ്യതകളെ ഇതു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

(ഫ്രാൻസ്, ഇറാലി തുടങ്ങിയ വളർന്ന മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്പാർട്ടികളും കുത്തകകളുടെ നേർക്കാണു് തങ്ങളുടെ പ്രധാന പ്രഹരം കേന്ദ്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്)

സ്റ്റാറ്റ് കുത്തകമുതലാളിത്തം ഒട്ടുമുക്കാലും സോഷ്യലിസം തന്നെയാണെന്ന മട്ടിൽ ചിത്രീകരണം നൽകിക്കൊണ്ടു് അതിനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി വലതുപക്ഷ സോഷ്യലിസ്റ്റുകളും തിരുത്തിയെഴുതൽ വാദികളും പാടുപെടുന്നു.

ആധുനിക മുതലാളിത്തത്തിന്റെ മുഖംമൂടിമാറ്റി യഥാർത്ഥത്തിലതിനെ മുന്നോട്ടു കാണിച്ചുകൊണ്ടു് പരിപാടി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.

"മനുഷ്യ സമുദായത്തിന്റെയാകെ പുരോഗമനപരമായ അഭിലാഷങ്ങളുടേയും ജീവത്തായ താൽപ്പര്യങ്ങളുടേയും ബദ്ധശത്രുവാണു് ആധുനിക മുതലാളിത്തം. മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായത്തോടുകൂടിയും, വർണ്ണാന്ധവിശ്വാസപരവും പ്രാകൃതദേശീയാന്ധവിശ്വാസ

പരമമായ ആദർശങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതും, എല്ലാത്തരം ധാർമ്മികാധഃപതനത്തോടും അഴിമതികളോടും കൊള്ളലാഭക്കൊതിയോടും സംഹാരനടപടികളോടും പാതകങ്ങളോടും കൂടിയതുമായ മുതലാളിത്തം ഇന്നു സമുദായത്തെയും കുടുംബത്തെയും മനുഷ്യനേയും ദുഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പരിപാടി ഇപ്രകാരം തുടരുന്നു: "സാമ്പത്തികരാജകത്വത്തിനേറെയും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കുള്ള സാമ്പത്തികക്കുഴപ്പങ്ങളുടേയും തിരോഭാവമായിട്ടുള്ള തൊഴിലില്ലായ്മയുടേയും, ബഹുജനദാരിദ്ര്യത്തിനേറെയും ഉല്പാദനശക്തികളുടെ വിവേചനരഹിതമായ ദുർവ്യയത്തിനേറെയും ഒരു വ്യവസ്ഥയാണു മുതലാളിത്തമെന്നും, മാത്രമല്ല, തുടർച്ചയായി യുദ്ധത്തിനേറെ വിപത്തുകൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയാണതെന്നും നാമുകണക്കിനല്ല, ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകൾ കാണുന്നുണ്ട്. മാനവസമുദായത്തിനു് അതായതു് ഭൂരിപക്ഷത്തിനു് ഇതിൽ നിന്നു രക്ഷയില്ല. ചരിത്രപരമായി പഴഞ്ചനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള മുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥയെ ജനങ്ങൾ ഇനി വച്ചുപൊറുപ്പിക്കുകയില്ല."

V

ലോകസോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥ

ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിലെ സാർവ്വദേശീയതൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനേറെ പ്രധാന സൃഷ്ടിയാണു് ലോകസോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥ.

* ഒരേ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ—അതായതു് സോഷ്യലിസത്തിനേറെയും കമ്മ്യൂണിസത്തിനേറെയും മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മുന്നേറുന്നതും, ഒരേതരത്തിലുള്ള താല്പര്യങ്ങൾ, ലക്ഷ്യങ്ങൾ, സാർവ്വദേശീയ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഐക്യത്തിനേറെ അടുത്ത ബന്ധങ്ങൾ എന്നിവയാൽ രൂപമിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ, സ്വതന്ത്രവും പരമാധികാരത്തോടുകൂടിയതുമായ, ജനങ്ങളുടെ ഒരു സാമൂഹ്യ—സാമ്പത്തിക—രാഷ്ട്രീയസമൂഹമാണു് ഈ വ്യവസ്ഥ.

* സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഉല്പാദനബന്ധം—പ്രാമാണ്യം വഹിക്കുന്നു.

* ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യമായ ഉടമാവകാശം.

* തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനേറെ നേതൃത്വത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ രൂപം— തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസർവ്വാധിപത്യത്തിനേറെ ഏതെങ്കിലും രൂപം.

പൊതുവായ ആദർശസംഹിത—മാർക്സിസം—ലെനിനിസം.

ഈ പുതിയ ലോകസാമൂഹ്യക്രമത്തിനേറെ വളർച്ചയെ രേഖപ്പെ

ന്നതു് മുതലാളിത്തത്തിന്റേതിൽനിന്നു നേരേ വിപരീതമായ നിയമങ്ങളാണു്.

ഉദാഹരണത്തിനു്—

* ലോകമുതലാളിത്തസമ്പ്രദായം ആവിർഭവിക്കുകയും വളരുകയും ചെയ്തതു് അതിൽപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള രൂക്ഷമായ സമരങ്ങളിലൂടെയാണു്. (അതിന്നിടയാക്കിയ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ അവ തമ്മിലുള്ള യുദ്ധങ്ങൾക്കുപോലും കാരണമായി). എന്നാൽ ഐകൃം, സഹവർത്തിത്വം, അന്യോന്യസഹായവും സഹകരണവും എന്നിവയിലൂടെയാണു് സോഷ്യലിസ്റ്റ് ലോകവ്യവസ്ഥ വളരുന്നതു്.

ഭൂർഷ്വാരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ചൂഷണത്തിലൂടെയാണു് ലോകമുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥ വളർന്നതു്. (ബാൾക്കൻരാജ്യങ്ങളേയും കിഴക്കൻ യൂറോപ്യൻരാജ്യങ്ങളേയും രണ്ടാം ലോകയുദ്ധത്തിന്നുമുമ്പു് ബ്രിട്ടൻ ചൂഷണംചെയ്തിരുന്നു. അമേരിക്കയും മറ്റു സാമ്രാജ്യാധിപത്യശക്തികളും നിരവധി രാഷ്ട്രങ്ങളെ ചൂഷണംചെയ്യുന്നുണ്ടു്.) സോഷ്യലിസ്റ്റുവ്യവസ്ഥിതിയിൽ അങ്ങിനെ യാതൊന്നുമില്ല. അന്യോന്യസഹകരണമാണു് അവിടെയുള്ളതു്. ഒരു രാജ്യം മറ്റൊന്നിനെ സഹായിക്കുന്നു, ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ വളർച്ച സോഷ്യലിസ്റ്റ്രാജ്യങ്ങളുടെ സമൂഹത്തെയാകെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു; സോഷ്യലിസ്റ്റ്ചേരിയുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള വളർച്ച അതിലെ ഓരോ ഘടകത്തെയും സഹായിക്കുന്നു.

* കോടാനുകോടി ജനങ്ങളെ അടിമപ്പെടുത്തിയും സാമ്രാജ്യത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ കൊളോണിയൽ അനുബന്ധങ്ങളെന്ന നിലയിലേക്കു് ഭൂഖണ്ഡങ്ങളെയൊട്ടാകെ ക്രൂരതാത്പര്യംകൊണ്ടാണു് ലോകമുതലാളിത്തം വളർച്ച പ്രാപിച്ചതു്. നേരെ മറിച്ചു് സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പ്രദായം അടിമജനതകളെ വിമോചനംനേടാനും സാമ്രാജ്യത്വത്തോടുള്ള ആശ്രിതത്വവും പിന്നോക്കാവസ്ഥയും ഇല്ലാതാക്കാനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്താനും സഹായിക്കുന്നു. [ഇന്ത്യ, ഇന്തൊനേഷ്യ, ഐകൃ അറബി റിപ്പബ്ലിക്കു്, സിലോൺ, മറ്റു നിരവധി ഏഷ്യൻ ആഫ്രിക്കൻ രാജ്യങ്ങൾ]

* ലോകമുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥയിൽ— സാമ്പത്തികവളർച്ചയുടെ വാർഷികത്തോതു് മന്ദഗതിയിലാണു്; സോവിയറ്റ്യൂണിയനേതു് 10.9 ശതമാനം ആണെങ്കിൽ അമേരിക്കയുടേതു് 2.3 ശതമാനം ആണു്. 1957–59–ൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ്രാജ്യങ്ങളുടെയൊട്ടാകെ

വാർഷികവളർച്ച 17 ശതമാനം ആയിരുന്നെങ്കിൽ, മുതലാളിത്തലോകത്തിന്റെയൊട്ടുക്കുള്ള വളർച്ച 3.6 ശതമാനമായിരുന്നു. ഇതിനു പുറമെ കഴപ്പങ്ങളും അസ്ഥിരതയും. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പ്രദായത്തിൻ കീഴിൽ വളർച്ചയുടെ തോതു് ഉയർന്നതും ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നതുമാണു്. എല്ലാ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലും ഇടതടവറ്റതും സമഗ്രവുമായ പുരോഗതിയാണുണ്ടാവുന്നതു്.

എല്ലാ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവങ്ങളുടെയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും ചരിത്രപരമായ അനുഭവം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു്:

(1) ഏതെങ്കിലും ഒരു രൂപത്തിലുള്ള തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസർവ്വാധിപത്യവും മാർക്സിസ്റ്റ് ലെനിനിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വവും സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ വിജയത്തിനും സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിനും അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഉപാധികളാണെന്നാണു്.

(2) തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസർവ്വാധിപത്യത്തിന്റെ പരമമായ തത്വം തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെയും അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന കർഷകവിഭാഗങ്ങളുടെയും സുശക്തമായ ഐക്യമാണെന്നാണു്.

(3) തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസാഹോദര്യതത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഐക്യവും സൌഹൃദപൂർണ്ണവുമായ സഹകരണവും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയെന്നതു് അവയുടെ തുടർന്നുള്ള പുരോഗതിയുടെ നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വമായ ഒരുപാധിയാണെന്നാണു്.

(4) സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികവും, ശാസ്ത്രീയവും സാങ്കേതികവുമായ സഹകരണം, അവയുടെ സാമ്പത്തികപദ്ധതികളെ കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കൽ, ഉൽപ്പാദനം വളർത്തുന്നതിൽ പ്രത്യേകവൈദഗ്ധ്യം നോക്കിയ വിഭജനവും സംയോജനവും കൈവരുത്തുക– എന്നിവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, ഒരു പുതിയതരം സാഹോദര്യപ്രയത്നവിഭജനം ഓരോ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും ദ്രുതതരമായ അഭിവൃദ്ധിക്കും അവയുടെ പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളെ ഏറ്റവും യുക്തിയുക്തമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും ഉറപ്പുനൽകുന്നു.

(5) ദേശീയമേധാവിത്വത്തിന്റെയും സങ്കുചിതദേശീയചിന്തയുടേയും എല്ലാ പ്രകടരൂപങ്ങളെയും ചെറുക്കുകയും സാഹോദര്യത്വത്തിന്റെയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് സാരാജ്യസ്നേഹത്തിന്റെയും സ്ഥിരീ

ഠറിൽ അജ്ഞാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളെ പരിശീലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ പരമമായ ആവശ്യം.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണകാലഘട്ടത്തിൽ വർഗ്ഗസമരം അനർജ്ജാനംചെയ്യുന്നില്ലെന്നുള്ള ലെനിന്റെ സിദ്ധാന്തം തികച്ചും ശരിയാണ്. എന്നാൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങൾക്കകത്തെ വർഗ്ഗസമരത്തിന്റെ പൊതുപ്രവണത സോഷ്യലിസ്റ്റ് ശക്തികളുടെ നില ബലപ്പെടുത്തുന്നതിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്നു; ശത്രുവർഗ്ഗങ്ങളിലെ അവശിഷ്ടങ്ങളുടെ പ്രതിരോധത്തെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുകയുംചെയ്യുന്നു. (സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വിജയങ്ങളോടൊപ്പം വർഗ്ഗസമരത്തിന്നും മൂർച്ചകൂടുമെന്ന സ്റ്റാലിൻ തെറ്റായിപ്പറഞ്ഞതല്ല പൊതുപ്രവണത.] പക്ഷെ ഈ വളർച്ച നേരെ ഒരൊറ്റ വരയിലൂടെയല്ല മുന്നോട്ടുനീങ്ങുന്നത്. ആഭ്യന്തരനയങ്ങളിലും വൈദേശികപരിതഃസ്ഥിതിയിലും ഉണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങളും ചില പ്രത്യേക കാലഘട്ടങ്ങളിൽ വർഗ്ഗസമരം ഉഗ്രമാകുന്നതിന്നിടയാക്കിയേക്കാം. (ഉദാഹരണത്തിനു 1956–ൽ ഹംഗറിയിൽ.)

(7) സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചേരിയിൽ നിന്നു വേർപെട്ടുനിന്നുകൊണ്ടു ഒറ്റപ്പെട്ടതരത്തിൽ സോഷ്യലിസം നിർമ്മിക്കുകയെന്ന നയം സാമ്പത്തികമായി ദോഷകരമാണ്. സാമൂഹ്യാധ്വാനം ദുർവ്യയം ചെയ്യുന്നതിന്നു, അതു കാരണമായിത്തീരും; വളർച്ചയുടെ തോതിനെ അതു പിന്നോട്ടു പിടിച്ചുതള്ളും, മുതലാളിത്തലോകത്തെ ആശ്രയിക്കേണ്ടസ്ഥിതിയുളവാക്കും. അതു പിന്തിരിപ്പനും രാഷ്ട്രീയമായി അപകടകരവുമാണ്. കാരണം ഐക്യം സൃഷ്ടിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നതു, നേരെമറിച്ചു, സാമ്രാജ്യത്വശക്തികളുടെ ഐക്യമുന്നണിയെ നേരിടേണ്ടസന്ദർഭത്തിൽ ജനങ്ങളെ ഭിന്നിപ്പിക്കുകയാണ്. ബൂർഷ്വാസങ്കുചിതദേശീയപ്രവണതകളെ അതു ഉത്തേജിപ്പിക്കും; അവസാനം അതു സോഷ്യലിസ്റ്റ് നേട്ടങ്ങൾതന്നെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിന്നും ഇടയാക്കിയേക്കാം. (ഉദാ: യൂഗോസ്ലോവിയ)

എന്നുമാത്രമല്ല, (എ) ജനകീയജനാധിപത്യരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ മുതലാളിത്തപുനരുജ്ജീവനത്തിന്റെ സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവുമായ സാദ്ധ്യത ദൂരീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;

(ബി) മുതലാളിത്തവുമായിട്ടുള്ള സാമ്പത്തികമത്സരത്തിൽ നിർണ്ണായകവിജയത്തിലേക്ക് അചഞ്ചലമായി, മുന്നേറുന്ന ലോകസോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥ മൊത്തം വ്യാവസായിക–കാർഷികോൽപ്പാദനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഏറെത്താമസിയാതെ ലോകമുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥയെ പിന്നിട്ടു മുന്നോട്ടുപോകും.

(സി) കമ്മ്യൂണിസത്തിലേയ്ക്കുള്ള പരിവർത്തനം ഏറെക്കുറെ ഒരേസമയത്തു എല്ലാ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലും നടക്കുന്നതാണ്. ഇതു് ഒരേ സമയത്തു സംഭവിക്കുമെന്നല്ല ഇതിനർത്ഥം. ഒരേ ചരിത്രകാലഘട്ടത്തിലെന്നാണിതിനർത്ഥം. (ഇതിനു് ഉൽപ്പാദനത്തിന്റേയും അജ്ഞാനശക്തിയുടേയും ഉൽപ്പാദനക്ഷീവിന്റേയും സതതമായ വളർച്ചയും ലോകസോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥയ്ക്കകത്തെ പുതിയ തരത്തിലുള്ള സാർവ്വദേശീയതൊഴിൽ വിഭജനത്തെ തുടർച്ചയായി വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരലും ജീവൽപ്രധാനമർഹിക്കുന്ന വസ്തുതയാണ്. (അന്യോന്യസാമ്പത്തികസഹായകൌൺസിലിൽ ഈയിടെ ഇക്കാര്യം ഊന്നിപ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

IV

നമ്മുടെ യുഗം

ഇന്നത്തെ യുഗത്തിന്റെ നിർവ്വചനത്തിനനുസരണമായി ലോകസംഭവവികാസങ്ങളുടെ സവിശേഷതകളെന്തെന്നു് പരിപാടി വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ടു്—മുമ്പു പറഞ്ഞതുപൊലെ, 20–ാം കോൺഗ്രസ്സാണു് ആദ്യമായി ഈ നിർവ്വചനം തയ്യാറാക്കിയതു്, 1957–ലും 1960–ലും മോസ്കോയിൽചേർന്ന സാർവദേശീയകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സമ്മേളനങ്ങളും അതിനെ കൂടുതൽ വികസിപ്പിച്ചു. ഈ വിലയിരുത്തലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിപാടി താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച കാഴ്ച്ചപ്പാടുകളും വിശദമായാവിഷ്കരിക്കുന്നുണ്ടു്.

(1) തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ അന്താരാഷ്ട്രീയ വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനം.

(2) ദേശീയവിമോചനപ്രസ്ഥാനം.

(3) സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിതവും ലോകസമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരവും.

കാലഘട്ടത്തിന്റെ നിർവ്വചനത്തെപ്പറ്റി നമുക്കു ചിലകാര്യങ്ങളും ചുരുക്കിപ്രസ്താവിക്കാം. കാരണം യുഗത്തിന്റെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളെന്തെന്നു ശരിയായ ഒരു ധാരണയില്ലാതെ മേൽപ്പറഞ്ഞ മഹത്തായ മൂന്നു പ്രസ്ഥാനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കടമകളെപ്പറ്റിശരിയായ ധാരണയോ കാഴ്ച്ചപ്പാടുകളോ ഉണ്ടാവുക സാധ്യമല്ല.

ഒക്ടോബർവിപ്ലവത്തിനുശേഷമുള്ള കാലത്തെ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളായി തരംതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ, റഷ്യയുടെ—അതിരു

കപിക്കളിൽമാത്രം തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസർവ്വാധിപത്യം സ്ഥാപിച്ച ഒ
ക്ടോബർ വിപ്ലവത്തിന്റെ വിജയത്തോടുകൂടിയാണ് ആദ്യഘട്ടം തുട
ങ്ങുന്നതു്. അന്നേദിവസംമുതൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ ലോകകാര്യ
ങ്ങളിൽ വളരെ വമ്പിച്ച സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാൻ തുടങ്ങി. എങ്കി
ലും സാർവ്വദേശീയബന്ധങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയേയും സ്വഭാവത്തേയും മു
ഖ്യമായും നിർണ്ണയിച്ചിരുന്നതു് സാമ്രാജ്യാധിപത്യമായിരുന്നു. (അതു
രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധം അഴിച്ചു വിട്ടു. അതിനുമുമ്പു് അബിസ്സീനിയ
യ്ക്കും സ്പെയിനും യൂറോപ്പിലെയുംപ്പെടെയുള്ള മറ്റു ചില രാജ്യങ്ങ
ൾക്കുമെതിരായി അതു വിജയകരമായ ആക്രമണങ്ങളും നടത്തി).

സോഷ്യലിസ്റ്റ് ലോക വ്യവസ്ഥയുടെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി
യാണ് രണ്ടാം ഘട്ടം തുടങ്ങുന്നതു്. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ അതിർത്തിക
ൾക്കുള്ളിൽ നിന്നു് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സർവ്വാധിപത്യം ഒരു അന്താരാ
ഷ്ട്രീയ ശക്തിയായി വളർന്നു. ലോകസോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥയു
ടെ രൂപീകരണം കഴിഞ്ഞാൽ അതിനോടുതുല്യമായിചരിത്രപ്രാധാന്യ
മുള്ള മറ്റൊരു സംഭവവും ഈ ഘട്ടത്തിലുണ്ടായി—പുതുതായി വിമോ
ചനം നേടിയ നിരവധി രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ആവിർഭാവം. (150 കോടി
ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന 42രാഷ്ട്രങ്ങൾ) സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചേരിയി
ൽ പെട്ടവയല്ലെങ്കിലും അവയിൽ അധികവും സാമ്രാജ്യത്വചേരിയിൽ
പെട്ടവയല്ല. ഇതാണ്, അഭൂതപൂർവ്വമായ വേഗതയോടെ നടന്ന കൊ
ളോണിയൽ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ സത്വരതകർച്ചയുടെ കാര്യകാരണ
ങ്ങൾ.

ലോകസോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥയുടെ ആവിർഭാവവും കൊളോ
ണിയൽ വ്യവസ്ഥയുടെ ഈ തകർച്ചയുമാണ് ലോകമുതലാളിത്തത്തി
ന്റെ കുഴപ്പത്തെ ഏറ്റവും മൂർച്ഛിപ്പിച്ച ഏറ്റവും നിർണ്ണായകമായ
രണ്ടു ഘടകങ്ങൾ

ശക്തികളുടെ ബലാബലം മൗലികമായും സോഷ്യലിസത്തിനനു
കൂലമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. മുൻകാലഘട്ടങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു്, ലോ
കസ്ഥിതിഗതികളെ വേർതിരിയ്ക്കുന്ന സവിശേഷത, മനുഷ്യസമുദായ
ത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ലോകവ്യവസ്ഥ നിർണ്ണായക
ഘടകമായി തീർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതാണ്. ഇതിന്റെ അർ
ത്ഥം, തീർച്ചയായും, സാമ്രാജ്യത്തം ഗണനീയമല്ലാത്ത ഒരു ഘടകമാ
യി തീർന്നുവെന്നല്ല. നേരേമറിച്ചു്, സാമ്രാജ്യത്തം ഇപ്പോഴും വളരെ
ശക്തമാണ്. അതിന്റെ എല്ലാ ആക്രമണ സ്വഭാവവുമുണ്ടു്. പ്രബ

ലമായ ഒരു സൈനികസജ്ജീകരണം അതിന്റെ കൈവശമുണ്ട്. എന്നാൽ, ശക്തികളുടെ ബലാബലം അതിനെതിരായി തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നതാണ് പോയിന്റ്; അതേസമയം സോഷ്യലിസത്തിനനുകൂലവും: ഇതാണ് വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശതിവിശേഷം. സാമ്രാജ്യത്വത്തിനു് അതിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ അധികാരം നടത്തുവാനോ ധിക്കാരത്തോടെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാനോ ഇന്നു സാധ്യമല്ല. അതിനെ കടിഞ്ഞാണിടാൻ കെൽപുള്ള ശക്തികൾ ലോകരംഗത്തു് ആവിർഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പ്രതിവിപ്ലവത്തിന്റെ കയറ്റഗതി തടയാൻ കഴിയും (ഉദാ:സിറിയ, ഇറാക്, ഇന്തോനേഷ്യ, 1956 കൃഷ്ണ, 1961) ഇതു് ലോകസ്ഥിതിയിലെ ഒരു പുതിയ ഘടകമാണ്. സാർവ്വദേശീയതൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനും ലോകവിപ്ലവപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും അതിവപ്രാധാന്യമുള്ള ഒന്നാണിതു്. (രണ്ടാംലോകയുദ്ധത്തിനുമുമ്പുണ്ടായ സ്ഥാനസ്ഥിതിയും ഇന്നത്തെ കൃഷ്ണയുടേയും അനുഭവങ്ങൾ തമ്മിൽ തുലനം ചെയ്യുക)

VII

സാർവദേശീയ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പുതിയ അവസരങ്ങൾ

സോഷ്യലിസ്റ്റ് ലോകവ്യവസ്ഥയുടെ സ്വാധീനത്തിൻ കീഴിൽ സാർവദേശീയ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും ലോകവിപ്ലവപ്രസ്ഥാനവും ഗണ്യമായ പുരോഗതിനേടിയിരിക്കുന്നു. ജനലക്ഷങ്ങൾ മുതലാളിത്തത്തിനെതിരായും സോഷ്യലിസത്തിലേക്കും നിങ്ങികൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

അനുകൂലമായ സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് താഴെ പറയുന്ന കാരണങ്ങളാലാണ്:

—സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് ലോകവ്യവസ്ഥയുടെയും ആകെ മൊത്തമുള്ള നേട്ടങ്ങൾ; ഇവ മറ്റു കാര്യങ്ങളിലെന്നപോലെ, പുതിയ ജനലക്ഷങ്ങളെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ആശയഗതിയിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നു. വിജയം നേടിയ സോഷ്യലിസം, അതിന്റെ സാമ്പത്തികവും മറ്റുമായ നേട്ടങ്ങളിലൂടെയാണ് ലോകവിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തെ സ്വാധീനിക്കുകയെന്ന ലെനിന്റെ സിദ്ധാന്തം.

—ലോകമുതലാളിത്തത്തിന്റെ കുഴപ്പത്തിനു് ആഴം കൂടിവരുന്നു.

—ബഹുജനങ്ങൾക്കിടയിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളുടെ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വാധീനം.

—പരിഷ്കരണവാദത്തിന്റെ ആശയപരമായ തകർച്ച. സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ കമ്യൂണിസം പൂർണ്ണമായും നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നതു് ഈ അനുകൂലസാഹചര്യങ്ങൾക്കു് വൻതോതിൽ മാറ്റമുണ്ടാക്കും. ഈ പുതിയ ചരിത്രപരമായ സ്ഥിതിഗതിയിൽ ഈ അനുകൂലസാഹചര്യങ്ങളിൽ; തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനു്—

—സാധാരണ പരിഷ്കരണനടപടികൾക്കതീതവും വിപ്ലവത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിന്റെ വിജയത്തിനത്യാവശ്യവുമായ നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളാൻ പല രാജ്യങ്ങളിലെയും ബൂർഷ്വാസിയെ നിർബന്ധിക്കുവാൻ കഴിയും,

—ബൂർഷ്വാവിഭാഗങ്ങളടക്കം ജനങ്ങളുടെ വിപുലമായ വിഭാഗങ്ങളെ, (വളർച്ചപ്രാപിച്ച ഫ്രാൻസ്, ഇറ്റലിപോലെയുള്ള മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിൽ) മുതലാളിത്തകുത്തകകൾക്കും പിന്തിരിപ്പന്മാർക്കും എതിരായുള്ള പൊതുജനാധിപത്യസമരങ്ങളിൽ, യോജിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും (മോസ്കോ രേഖകൾ ഇതു ഊന്നിപ്പറയുന്നുണ്ടു്). ഈ നിലപാടു് പരിപാടിയിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടുകയും കുത്തകകൾക്കെതിരായി പ്രധാനപ്രഹരം തിരിച്ചുവിടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഊന്നുകയും ചെയ്യണം. ഇന്നത്തെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, വിപുലമായ ജനാധിപത്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരം സോഷ്യലിസത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിന്റെ ഭാഗമാണു്. അതിന്റെ സവിശേഷത:—

സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവങ്ങൾ, സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധ ദേശീയവിമോചനവിപ്ലവങ്ങൾ, ജനാധിപത്യവിപ്ലവങ്ങൾ, വിശാലമായ കർഷകപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, ഫാസിസ്റ്റുകളെയും മറ്റു സേച്ഛാധിപത്യഭരണകൂടങ്ങളെയും തുത്തെറിയുവാനുള്ള പോപ്പുലർ സമരങ്ങൾ, ദേശീയമർദ്ദനത്തിനെതിരായ പൊതു ജനാധിപത്യപ്രസ്ഥാനം—ഇവയെല്ലാംതന്നെ മുതലാളിത്തത്തെ തുരങ്കം വയ്ക്കുകയും നൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരൊറ്റ ലോകവ്യാപകമായ ഗതിക്രമത്തിലേക്കു് ഒന്നുചേരുന്നു.

കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും അവരുടെ പങ്കു നിർവഹിക്കുന്നതനുസരിച്ചു ഈ ഗതിക്രമത്തിനു് വേഗത കൂടുന്നു. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഭിന്നതയെയും അനൈക്യത്തെയും അതിജീവിക്കുക, സമരങ്ങളിൽ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ബന്ധുക്കളെ നേടുക—ഇവരണ്ടും ഈ സംഘചർച്ചയിൽ പരമപ്രധാനാവർഹിക്കുന്നവയാണു് ഫ്രാൻസ്, ഇറ്റലി, സ്പെയിൻ തുടങ്ങിയ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ

സഹോർദ്ദപാർട്ടികളുടെ രാഷ്ട്രീയനയം ഈ കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ ഉത്തമോദാഹരണങ്ങളാണ്.

VIII

സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിന്റെ രൂപങ്ങളുടെ പ്രശ്നം

22–ാം കോൺഗ്രസ്സും പരിപാടിയും സമാധാനപരമായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആഗ്രഹത്തെയും അതിനുവേണ്ടിയുള്ള പരിശ്രമത്തെയും ഉന്നി പറയുന്നുണ്ട്. ("തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും അതിന്റെ മുന്നണിപ്പടയും സമാധാനപരമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയാണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം നിവർത്തിക്കുവാൻ പോകുന്നത്.") അതേയവസരം, ഭരണാധികാരിവർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വമനസ്സാലെ അധികാരം വച്ചൊഴിയുകയില്ലായെന്ന ചരിത്രപരമായ അനുഭവത്തെ പരിപാടി തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപെടുത്തുന്നു ഭരണാധികാരിവർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വയമേവ അധികാരം വച്ചൊഴികയില്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ട്, അവശ്യമായും അഭ്യന്തരയുദ്ധം (സിവിൽവാർ) നടന്നേതീരൂ എന്നു്, അതായതു്, സാമാധാനേതര മാർഗ്ഗം അനിവാര്യമാണെന്നു്, ഇതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കരുതു്. അപ്രകാരമുള്ള നിഗമനം തീർച്ചയായും തെറ്റായിരിക്കും.

20–ാം കോൺഗ്രസ്സ് ആദ്യമായും രണ്ടു മോസ്കോ രേഖകളും പിന്നീടും, ഭരണാധികാരിവർഗ്ഗങ്ങൾ, സ്വയമേ അല്ലെങ്കിലും, വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മേൽ "സിവിൽവാർ" അടിച്ചേല്പിക്കാൻ കഴിയാതെ അധികാരം വച്ചൊഴിയാൻ നിർബന്ധിതരാകുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു് അഭ്യന്തരവും വൈദേശികവുമായ, പ്രധാനമായും അഭ്യന്തരമായ സാഹചര്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതു്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, സമാധാനപരമായ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ സാദ്ധ്യതകളും അതിനനുകൂലമായ സാഹചര്യങ്ങളുടെ വളർച്ചയുമാണ് പ്രത്യേകമായി ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതു്. 'സമാധാനപരമായ മാർഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടി പാർട്ടി പരിശ്രമിക്കുന്നതാണെന്നു് നമ്മുടെ ഭരണഘടനയുടെ ആമുഖത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ സാദ്ധ്യതകളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും, പുതിയവ സൃഷ്ടിക്കുകയും അവയെ എല്ലാം വളർത്തുകയും ചെയ്യുകയാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കടമ. ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ലോകസംഭവവികാസങ്ങ

ളുടെ പ്രധാനശത്രു ഈ സാദ്ധ്യതകളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു അടുത്തതായി, ഇതിന്റെ അർത്ഥം.

—ജനാധിപത്യം സംരക്ഷിക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും വിപുലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക;

—വിപുലമായ ജനവിഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഖണ്ഡക്കളെ നേടുക

—രാജ്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിൽനിന്നും പിന്തിരിപ്പൻ ശക്തികളെ തുടർച്ചയായി പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ഒറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക.

—ഒരു ബഹുജനവിപ്ലവപ്രസ്ഥാനം കെട്ടിപ്പടുക്കുക

—ജനാധിപത്യ ബഹുജനസംഘടനകളെ കെട്ടിപ്പടുക്കുക

—മാർക്സിസം–ലെനിനിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഏകീകരിക്കപ്പെട്ട, സുശക്തമായ, ഒരു ബഹുജന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി കെട്ടിപ്പടുക്കുക; അതിന്റെ നേതൃപരമായ പങ്കു വളർത്തുക.

—തിരുത്തിയെഴുതൽ വാദപരവും അവസരവാദപരവുമായ പ്രവണതകളെ അതിജീവിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ വർഗ്ഗത്രാവാദത്തെയും സെക്ടേറിയനിസത്തെയും എതിർത്തു തോല്പിക്കുക.

സമാധാനപരമായ മാർഗ്ഗത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു മുകളിൽ പറഞ്ഞ കടമകൾ നിറവേറുന്നതുകൊണ്ടു് സമാധാനപരമായ പരിവർത്തനത്തിനുള്ള സാദ്ധ്യതകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുകമാത്രമല്ല ചെയ്യുന്നതു്. ഏതു തരത്തിലുള്ള ഗതിവിഗതികളെ നേരിടാനും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തെയും വിപ്ലവശക്തികളെയും കൂടുതൽ സജ്ജമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭരണാധികാരിവർഗ്ഗങ്ങൾ ബലപ്രയോഗം ആരംഭിക്കുന്നതിനെ തടയാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നുതന്നെ കരുതുക. എന്നാൽതന്നെയും, മുകളിൽ പറഞ്ഞ കടമകൾ നിറവേറുകയാണെങ്കിൽ, ഈ ബലപ്രയോഗത്തെ നേരിടാൻ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം കൂടുതൽ സജ്ജമായിരിക്കുകയില്ലേ? അതുകൊണ്ടു്, സമാധാനപരമായ മാർഗ്ഗം നേടിയെടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള പ്രായോഗികകടമകളെ സമാധാനേതരമാർഗ്ഗത്തിന്റെ കടമകളിൽ നിന്നു വിപരീതമായി കണക്കാക്കുന്നതു ശരിയല്ല. സമാധാനപരമായ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ സാദ്ധ്യതകൾ വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുടേയും ഇതരജനാധിപത്യവാദികളുടെയും

ബോധപൂർവ്വമായ പരിശ്രമത്തിന്റെയും സമരത്തിന്റെയും ഫലമായാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും ശക്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത്. അതുകയാൽ, ഇതു കേവലം സിദ്ധാന്തപരമായ ഉൽഘാപോഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രശ്നമല്ല. സംഭവവികാസങ്ങളുടെ ഗതി മനസ്സിലാക്കുകയും, സാദ്ധ്യതകൾ സൃഷ്ടിക്കുവാനും വളർത്തിയെടുക്കുവാനും സംരക്ഷിക്കുവാനും വേണ്ടി പണിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് മൗലികമായ സംഗതി.

സമാധാനപരമായ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ സാദ്ധ്യതകളെപ്പറ്റി പരിപാടി താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നു.

(മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിൽ)

—ഒരു രാജ്യത്തെ ബഹുഭൂരിപക്ഷംജനങ്ങളുടേയും സ്വാധീനം നേടാനുള്ള സാദ്ധ്യത;

—സിവിൽവാർ കൂടാതെതന്നെ ഭരണാധികാരം പിടിച്ചെടുക്കാനുള്ള സാദ്ധ്യത;

—ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനവിഭാഗങ്ങളെ ജനങ്ങളുടെ കൈകളിലേക്ക് പകർത്തുക. അതിന്നാസ്പദം തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെയും ജനങ്ങളുടെയാകെയും ഒരു പോപ്പുലർമുന്നണിയോ, വ്യത്യസ്തരാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികളും ജനാധിപത്യസംഘടനകളും തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പിന്റേയും സഹകരണത്തിന്റേയും മറ്റും സാദ്ധ്യമായ രൂപങ്ങളുമോ ആയിരിക്കും.

സമാധാനപരമായ പരിവർത്തനത്തിനു ആവശ്യമായ സാഹചര്യങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതെങ്ങിനെയാണെന്നു പരിപാടി ഇപ്രകാരം വിശദീകരിക്കുന്നു.

"ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടെ പിന്തുണയോടുകൂടിയും മുതലാളികളും ജന്മികളുമായി സന്ധിചെയ്യുകയെന്ന നയം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത അവസരവാദികളെ സുദ്ധമായി ചെറുത്തുകൊണ്ടും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനു, പിന്തിരിപ്പൻ ജനവിരുദ്ധശക്തികളെ തോല്പിക്കുവാനും പാർലമെന്റിൽ സുശക്തമായ ഒരു ഭൂരിപക്ഷം നേടുവാനും, ബൂർഷ്വാസിയുടെ വർഗ്ഗതാല്പര്യങ്ങളെ സേവിക്കുന്ന ഒരു ഉപകരണമെന്ന നിലയിൽ നിന്നു തൊഴിലാളവർഗ്ഗത്തെ സേവിക്കുന്ന ഒരു ഉപകരണമാക്കി പാർലിമെന്റിനെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുവാനും, പാർലിമെന്റിനു പുറത്തു വിപുലമായ ഒരു ബഹുജനസമരം അഴിച്ചുവിട്ട പിന്തിരിപ്പൻശക്തികളുടെ ചെറുത്തുനില്പിനെ തകർത്തു സമാധാനപ

രമായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിനു വേണ്ട സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാനും സാധിക്കുന്നതാണ്. വൻകിടമുതലാളിത്ത കുത്തകകൾക്കും പിന്തിരിപ്പൻശക്തികൾക്കുമെതിരായി, ദൂരവ്യാപകമായ സാമൂഹ്യപരിഷ്കാരങ്ങൾക്കും സോഷ്യലിസത്തിനും സമാധാനത്തിനും വേണ്ടി, തൊഴിലാളികളുടെയും കൃഷിക്കാരുടേയും പട്ടണത്തിലെ ഇടത്തരക്കാരുടേയും വർഗ്ഗസമരം വിപുലപ്പെടുത്തുകയും തുടർച്ചയായി വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്താൽ മാത്രമേ ഇതു സാദ്ധ്യമാകയുള്ളൂ."

പാർലമെൻറിൽ ഭൂരിപക്ഷം നേടുക എന്ന റിവിഷനിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തവും മാർക്സിസ്റ്റ്–ലെനിനിസ്റ്റ് വീക്ഷണവും തമ്മിൽ യാതൊരു പൊരുത്തവുമില്ല. മാർക്സിസ്റ്റ്– ലെനിനിസ്റ്റ് വീക്ഷണത്തിൻെറ അർത്ഥം താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്.

(1) ബഹുജനവിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ വളർച്ച.

(2) പാർലിമെൻറിപ്രവർത്തനവും പാർലിമെൻറിനു പുറത്തുള്ള പ്രവർത്തനവും കൂട്ടിയിണക്കുക.

(3) ഒന്നല്ലെങ്കിൽ മറെറാരു രൂപത്തിലുള്ള തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസർവ്വാധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുക.

(4) പാർട്ടിയുടെ നേതൃപരമായ പങ്ക്.

ബൂർഷ്വാസിയുടെ താൽപ്പര്യങ്ങളും സംരക്ഷിക്കുന്ന ഒരുപകരണമെന്ന നിലയിൽനിന്നു പണിയെടുക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ താൽപ്പര്യം സംരക്ഷിക്കുന്ന ഒരുപകരണമായി പാർലമെൻറിനെ മാററിയെടുക്കുന്നതിലൂടെ, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസർവ്വാധിപത്യത്തിൻെറ കടമകളിൽ പാർലിമെൻറിനെക്കൊണ്ടു ഏറെറടുപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ബൂർഷ്വാസി പറയുന്നതിൽനിന്നും കടകവിരുദ്ധമായി തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസർവ്വാധിപത്യത്തിൻെറ മുഖ്യമായ കടമ, അതിൻെറ രൂപം എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും, സൃഷ്ടിപരമാണ്. രൂപമെന്തായിരുന്നാൽതന്നെയും, ഭരണകൂടം അതിൻെറ സാരാംശത്തിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസർവ്വാധിപത്യമല്ലെങ്കിൽ, സോഷ്യലിസം സാദ്ധ്യമേയല്ല. ബൂർഷ്വാപാർലിമെണ്ട് ബൂർഷ്വാസർവ്വാധിപത്യത്തിൻെറ ഒരു രൂപംകൂടിയാണ്.

തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസർവ്വാധിപത്യത്തിൻെറ വിവിധ രൂപങ്ങളെപ്പററി ലെനിൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

—സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിൻെറ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിൻെറ മുന്നണി

വിരോധങ്ങൾ 1957-ലെ മോസ്കോപ്രഖ്യാപനത്തിനേറെയും 1960-ലെ മോസ്കോപ്രസ്താവനയുടെയും നിഗമനങ്ങൾ അവയുടെ പൂർണ്ണതയിൽ ശരിയായി ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടതാവശ്യമാണ്.

X

ദേശീയവിമോചനം — വികസനത്തിന്റെ പാതകൾ

കൊളോണിയൽ വ്യവസ്ഥ തകർന്നതിനേറെയും, മുൻ കോളനികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രഖ്യാപിച്ചതിനേറെയും ലോകചരിത്രപ്രാധാന്യത്തെ 20-ാം കോൺഗ്രസ് വിശദീകരിക്കുകയും എടുത്തുയർത്തി കാണിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനും പുറമേ, "കപ്പസിലിയാർജ്ജിച്ച കൊളോണിയൽവ്യവസ്ഥ അപ്പാടെ അവസാനിപ്പിക്കുക എന്നതു ഏറ്റവും അടിയന്തിരപ്രശ്നമാണെ"ന്ന 20-ാംകോൺഗ്രസിൽ ക്രൂഷ്ചോവ് അവതരിപ്പിച്ച തേർഡ്ക്കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. പുതിയതായി മോചനം നേടിയ ഈ രാജ്യങ്ങളും സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള സൌഹൃദത്തിന്റെയും സഹകരണത്തിന്റേയും ആവശ്യകതയെ കോൺഗ്രസ് ഊന്നിപ്രഖ്യാപിച്ചു. അവയുടെ സ്വതന്ത്രമായ വികസനത്തിനുവേണ്ടി സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചേരിയിൽനിന്നു യാതൊരു സ്വാർത്ഥതാൽപ്പര്യങ്ങളുമില്ലാതെ സാമ്പത്തികസഹായം നേടുന്നതിനുള്ള സാദ്ധ്യതകളെ അടിവരയിടുകയും ചെയ്ത 20-ാം കോൺഗ്രസിൽ ഇന്ത്യയെപ്പറ്റി പ്രത്യേകപരാമർശനം ഉണ്ടായിയെന്നുള്ളതു് ഇത്തരുണത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്, സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി വലുതും ഇടത്തരവുമായ ആയിരം വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളും മറ്റു പ്രോജക്റ്റുകളും ഇതിനകം അവികസിതരാജ്യങ്ങളിൽ പണികഴിപ്പിക്കുകയോ പണി നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. ഇവയിൽ 480 എണ്ണം സോവിയറ്റ് യൂനിയനിൽ നിന്നു മാത്രമാണ്.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളും പുതുതായി സ്വതന്ത്ര്യം നേടിയ രാജ്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ഈ സൌഹൃദവും സഹകരണവും 22-ാം കോൺഗ്രസിലും ആവർത്തിച്ചു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ദേശീയസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി പൊരുതുന്ന എല്ലാ രാജ്യങ്ങൾക്കും പിന്തുണനൽകുക, കോളനിവാഴ്ചകളുടെ കെട്ടുതികളെ അതിജീവിക്കുവാനും, സ്വന്തം ദേശീയസ്വാതന്ത്ര്യം ശക്തിപ്പെടുത്തുവാനും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടി

രിക്കുന്ന എല്ലാ രാജ്യങ്ങൾക്കും പിന്തുണനൽകുക എന്ന നയം കോൺഗ്രസ് തുടർന്നു അംഗീകരിച്ചിക്കുന്നു.

പരിപാടിയിൽ പറയുന്നു:

"സാർവ്വദേശീയരംഗത്തു ഈ ദേശീയ രാഷ്ട്രങ്ങൾ ഒരു സ്വതന്ത്രശക്തിയെന്ന നിലയ്ക്കു കൂടുതൽ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. യുദ്ധനിഷ്ക്രമായി, പ്രധാനമായും പുരോഗമനപരവും വിപ്ലവപരവും സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധവുമായ ഒരു ശക്തിയാണിതു".

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, ബഹുജനങ്ങളുടെ സജീവമായ പ്രവർത്തനത്തെ പരിപാടി ഉദ്ഘോഷിപ്പിക്കുന്നു: ഈ രാജ്യങ്ങളുടെ മുഴുവൻ കഴിവുകളെയും സാർവലൗകിക സുരക്ഷിതത്വം നേടുന്നതിനുപയോഗിക്കാനും അങ്ങിനെ സമാധാനത്തിന്റെ ഒരു നെടും തൂണായി തീരുവാനും കഴിയണമെങ്കിൽ, ആ രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ

—പിന്തിരിപ്പന്മാരുടേയും കൊളോണിയലിസ്റ്റുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരുടേയും ചെറുത്തുനില്പിനെ തകർക്കണം,

—ദേശീയ ബൂർഷ്വാസിയുടെ ചാഞ്ചാട്ടത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തണം

നമ്മുടെ അനുഭവം തന്നെ ഇതിനു് സംശയാതീതമായ ഉദാഹരണമാണു്. പരിപാടി ചൂണ്ടികാണിക്കുന്നു: "പുതുതായി സ്വതന്ത്രരായ ജനതകളുടേയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടേയും സംരംഭങ്ങളെ യുദ്ധവിപത്തിനെതിരായ സമരത്തിൽ കൂട്ടിയിണക്കുന്നതു് ലോക സമാധാനത്തിന്റെ ഒരു നിർണ്ണായകഘടകമാണു്." ഇതു് ശരിയാണെന്നു് ദിവസേന തെളിയിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കയാണു്. ഇപ്രകാരമുള്ള സംയുക്ത പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിരന്തരമായി വളർത്തിയെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അവരുടെ പങ്കുവഹിക്കുകയെന്നതു് എല്ലാകമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടേയും കടമയാണു്. കൊളോണിയൽ, അർദ്ധകൊളോണിയൽ രാജ്യങ്ങളെ വലിച്ചെറിഞ്ഞ ജനതകളുമായുള്ള തങ്ങളുടെ സൗഹൃദസാമ്യം, സ്വാതന്ത്ര്യം വിദേശനയത്തിന്റെ അണിക്കല്ലായി സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി വളരെ ശരിയായി, കരുതുന്നു. ഇതിന്റെ ഗുണപ്രദവും പ്രത്യക്ഷവുമായ ഫലങ്ങൾ പ്രകടമാക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണു്.

ദേശീയ വിപ്ലവം രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യ സമ്പാദനത്തോടു കൂടി അവസാനിക്കുന്നില്ല. ആ വിപ്ലവത്തിന്റെ ഫലമായി

—സാമ്പത്തിക– സാമൂഹ്യ മേഖലകളിൽ മൗലികമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തണം

—ദേശീയ പുനഃജനനത്തിന്റെ അടിയന്തിരപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കണം.

ഈ കടമകൾ നിറവേറ്റാൻ, തൊഴിലാളികളും കൃഷിക്കാരും ദേശീയ ബൂർഷ്വാസിയും ജനാധിപത്യവാദികളുമായ ബുദ്ധിജീവികളും അടങ്ങുന്ന ഒരു ദേശീയമുന്നണി വേണമെന്നു് പരിപാടി ഉന്നിപ്പറയുന്നു. ഈ സഖ്യത്തിന്റെ കാതൽ, തൊഴിലാളികളും കൃഷിക്കാരും തമ്മിലുള്ള ഐക്യമാണു്.

ദേശീയബൂർഷ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, താഴെപറയുന്ന വസ്തുതകൾ പ്രധാനമുള്ളവയാണു്:

—ബൂർഷ്വാസിയുടെ ഇരട്ട സ്വഭാവം

—ബൂർഷ്വാസിയുടെ പുരോഗമന പരമായ പങ്കു് ഇനിയും തീർന്നിട്ടില്ല

—രാജ്യത്തിന്നകത്തു് വർഗ്ഗവൈരുദ്ധ്യങ്ങളും വർഗ്ഗസമരങ്ങളും വളരുന്നതനുസരിച്ചു് സാമ്രാജ്യത്വവുമായും, അഭ്യന്തരപിന്തിരിപ്പൻ ശക്തികളുമായും സന്ധിചെയ്യാനുള്ള അതിന്റെ ക്രമപ്രവൃദ്ധമായവാസന.

അടവുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇതിന്റെ യെല്ലാം അർത്ഥം എന്താണു്?

—ദേശീയമുന്നണിയുടെ ചട്ടക്കൂട്ടിനകത്തു നിലനിൽക്കുന്നതിനാവശ്യമായ നിലയിൽ ദേശീയബൂർഷ്വാസിയെ ദേശീയമുന്നണിയിലേക്കു് ആകർഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം.

—അതിന്റെ പുരോഗമനപരമായ പങ്കിനെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരണം.

—തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെയും കൃഷിക്കാരുടെയും യോജിപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ശരിയായ അടവുകളും സമീപനവും മുഖാന്തിരം അതിന്റെ സന്ധിചെയ്യാനുള്ള വാസനയെ നേരിടുകയും കുറയ്ക്കുകയുംചെയ്യുക.

"വാസനകളെ"പ്പറ്റി നാം പറയുമ്പോൾ, ജനാധിപത്യപ്രസ്ഥാനം മുന്നേറുകയും വർഗ്ഗസമരം മൂർഛിക്കുകയുംചെയ്യുമ്പോൾ, ഈ "വാസനകൾ" സ്വാഭാവികമായും വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും ദേശീയ ബൂർഷ്വാസി അവശ്യം സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെയും ഫ്യൂഡലിസത്തിന്റെയും ഭാഗത്തേക്കു് അധികമധികം ചേരി മാറിപ്പോകുമെന്നും അർത്ഥമാക്കരുതു്. ദേശീയവിപ്ലവം പൂർത്തിയാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ

ബൂർഷ്വാസിക്ക് വസ്തുനിഷ്ഠമായ താല്പര്യമുള്ളതുകൊണ്ട്, ദേശീയ ബൂർഷ്വാസിയെ ജനാധിപത്യമുന്നണിയോടു കൂടുതൽ അടുപ്പിക്കുന്നതിനു വസ്തുനിഷ്ഠമായ സാദ്ധ്യതകളാണുള്ളതു്. ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ പ്രധാന സവിശേഷതകളും, പ്രത്യേകിച്ചും സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥയുടെ വിജയവും മുതലാളിത്തവുമായുള്ള സമാധാനപരമായ മത്സരത്തിൽ അതിനുണ്ടായിട്ടുള്ള വിജയങ്ങളും, ഈ സാദ്ധ്യതകളെ വളരെയേറെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

ദേശീയജനാധിപത്യമുന്നണിയുടെ വികാസത്തിൽ, ദേശീയ ബൂർഷ്വാസിയുടെ പ്രശ്നം അതിപ്രധാനമർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ്.

ഐക്യവും സമരവുമാണ് ലൈൻ.

വികസനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം, പരിപാടി മുതലാളിത്തപാതയെ തുറന്നുകാട്ടുകയും മുതലാളിത്തേതരമാർഗ്ഗത്തെ, അതായതു് പുതുതായി സ്വാതന്ത്ര്യംപ്രാപിച്ച രാജ്യങ്ങളുടെ വികസനത്തിന്റെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് മാർഗ്ഗത്തെ, ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയുംചെയ്യുന്നു.

മാർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രശ്നം ബന്ധപ്പെട്ട ജനങ്ങളാണ്—തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെയും ബഹുജനങ്ങളുടെയും സമരത്തിലൂടെയും പൊതുജനാധിപത്യപ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെയുമാണ്—തീരുമാനിക്കപ്പെടുക. ഇന്നത്തെ ലോകസ്ഥിതികളുടെ ബലാബലവും ലോകസോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥയുടെ പിന്തുണയും, എല്ലാ രാജ്യങ്ങൾക്കും, അവയുടെ വളർച്ചയുടെ നിലവാരം എന്തുതന്നെ ആയാലും, മുതലാളിത്തേതരമാർഗ്ഗം അവലംബിക്കുവാനുള്ള സാദ്ധ്യത തുറന്നിട്ടുണ്ട്.

അവികസിതരാജ്യങ്ങളിലെ ജനതകളുടെ മുമ്പിൽ ഗംഭീരമായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ തുറക്കുന്ന ദേശീയജനാധിപത്യത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തേയും വളർച്ചയേയും പരിപാടി അടിവരയിട്ടുന്നു. ദേശീയജനാധിപത്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയാടിസ്ഥാനം, പൂർണ്ണമായ ദേശീയസ്വാതന്ത്ര്യവും വിശാലമായ ജനാധിപത്യവും നേടുവാനും, സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധ, ഫ്യൂഡൽവിരുദ്ധ ജനാധിപത്യവിപ്ലവം മുഴുമിപ്പിക്കാനുംവേണ്ടി സമരംചെയ്യുന്ന എല്ലാ പുരോഗമനദേശാഭിമാനശക്തികളുടെയും ഒരു ബ്ലോക്കാണ്.

സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള നമ്മുടെ പാതയെപ്പറ്റി തീരുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, നമ്മുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ

ളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടത്തി ദേശീയജനാധിപത്യം, മുതലാളിത്തേതര മാർഗ്ഗം എന്നിവയെപ്പറ്റി പാർട്ടി ചർച്ചചെയ്യേണ്ടതാണ്".

എന്നാൽ, ഇപ്പോൾതന്നെ, സോവ്യറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പരിപാടിയും അവിടത്തെ പൂർണ്ണമായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നിർമ്മാണവും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ സ്വതന്ത്രമായ സാമ്പത്തികവികാസം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകാനും സാമ്രാജ്യത്വത്തോടുള്ള നമ്മുടെ സാമ്പത്തികാശ്രിതത്വം ലഘൂകരിക്കാനും, ഒരു ആധുനികവ്യവസായം കെട്ടിപ്പടുക്കുവാനും മറ്റുംവേണ്ടി സോവ്യറ്റ് സാമ്പത്തികസാങ്കേതികസഹായം കൂടുതലായി നേടാനുള്ള വമ്പിച്ച സാദ്ധ്യതകൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനു നല്കുന്നുണ്ട്. വസ്തുനിഷ്ഠമായി, ദേശീയബൂർഷ്വാസിക്ക് ഇതിൽ താല്പര്യമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പരസ്പരതാല്പര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും ലോകസമാധാനം കാത്തുരക്ഷിക്കുവാനുംവേണ്ടി ഇന്ത്യയും സോവിയറ്റ് യൂനിയനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധങ്ങൾ ഇനിയും വികസിപ്പിക്കുവാനും ഏറ്റവും വിപുലമായ ജനവിഭാഗങ്ങളെ യോജിപ്പിക്കുവാനുള്ള സാദ്ധ്യത ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഈ പുതിയ അവസരങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ, അതിനു് സാമ്രാജ്യവിരുദ്ധവും പുരോഗമനപരവുമായ വമ്പിച്ച പ്രാധാന്യമുണ്ട്.

കർശനമായ സാർവദേശീയനിയന്ത്രണത്തോടുകൂടിയ പൊതുവും പൂർണ്ണവുമായ നിരായുധീകരണം ഒരു സ്ഥായിയായ സമാധാനം ഉറപ്പിക്കാനുള്ള മൗലികമായ ഒരു മാർഗ്ഗമാണ്". ഇവിടെയും, വീണ്ടും, ജനങ്ങളുടെ ദൃഢചിത്തതയോടുകൂടിയുള്ള പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ സാമ്രാജ്യവാദികളെ നിരായുധീകരണത്തിനു സമ്മതിപ്പിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുകയെന്നതാണ് പ്രശ്നം.

നിരായുധീകരണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരം

—ആയുധപന്തയം ശ്രമമാക്കാൻ യുദ്ധകുതുകികൾക്കു വിഷമമായിത്തീരുന്നു.

—സാമ്രാജ്യത്തത്തിന്റെ സൈനികസാദ്ധ്യതകളെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു.

—ഭരണാധികാരിവർഗ്ഗങ്ങളിലെ ഏറ്റവും യുദ്ധതല്പരരായ വിഭാഗങ്ങളെ ഒറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ സഹായിക്കുന്നു.

—സൈനികകൂട്ടുകെട്ടുകളിൽനിന്നു് മാറിനില്ക്കാൻ ചില രാഷ്ട്രങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നു; മറ്റു ചിലവയെ അതിൽ ചേരുന്നതിൽനിന്നും തടയാൻ സഹായിക്കുന്നു.

—ദേശീയവിമോചനത്തിന്നുവേണ്ടി സമരംചെയ്യുന്ന ജനങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നു.

—ഒരു തെർമോ–ന്യൂക്ലിയർ യുദ്ധത്തിൽനിന്നുമുള്ള രക്ഷകനെന്ന നിലയിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളെ ലോകത്തിലെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളും വീക്ഷിക്കുവാനിടയാക്കുന്നു.

ഈ സമരത്തിൽ, മനുഷ്യരാശിയിൽ ഒട്ടുമുക്കാലും സോഷ്യലിസ്റ്റ് കാമ്പിനോടുകൂടിയുണ്ട്; സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്നെതിരായ സമരത്തിൽ ഈ സമരം വലിയൊരു ഘടകമാണ്. ഈ സമരം കമ്യൂണിസ്റ്റ് കാരുടെ ധാർമ്മികപ്രശസ്തിയെ ഉയർത്തുന്നു.

X

യുദ്ധത്തെയും സമാധാനത്തെയുംപറ്റി

ലോകസംഭവികാസങ്ങളെ ശരിയായി വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ടും, ഇപ്പോൾ ആവിർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന പുതിയ സാദ്ധ്യതകളെ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടും, 20–ാംകോൺഗ്രസ്സ് യുദ്ധത്തെയും സമാധാനത്തെയുംപറ്റിയുള്ള അതിന്റെ പ്രമേയങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുകയുണ്ടായി.

—സാമ്രാജ്യത്വം നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം, യുദ്ധത്തിനിടയാക്കുന്ന സാമ്പത്തികാടിസ്ഥാനവും നിലനിൽക്കുന്നതാണെന്നു് അതു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ ആക്രമണസ്വഭാവവും പ്രത്യേകിച്ചും അതിന്റെ സൈനികമായ തയ്യാറെടുപ്പും ഊന്നുന്നു. അതിന്റെ ഭീഷണിയെ നേരിടാൻ വേണ്ട ജാഗ്രതയും മറ്റു എല്ലാതരം തയ്യാറെടുപ്പും വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ളതായി കരുതുന്നു.

—മുതലാളിത്തം ലോകത്തിലുള്ളിടത്തോളം കാലം, കുത്തകമുതലാളിത്തത്തിന്റെ താല്പര്യങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പിന്തിരിപ്പൻ ശക്തികൾ സൈനികസാഹസികപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ആക്രമണനടപടികൾക്കും പ്ലാനുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കും.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ ലെനിസ്റ്റ് തിസിസ്സിനെ 20–ാംകോൺഗ്രസ്സ് ഉറപ്പിച്ചുംശരിവെച്ചു. പക്ഷേ, കോൺഗ്രസ്സ് കേന്ദ്രീകരിച്ചതു് പുതിയ സംഗതികളിലാണു്—കഴിഞ്ഞ ഒരു ദശാബ്ദത്തിൽ നടന്ന ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ച മാറ്റങ്ങൾ. "യുദ്ധം വിധിവിഹിതമായ അനിവാര്യതയല്ല"

എന്നു് അതു പ്രഖ്യാപിച്ചു. അങ്ങിനെ, സാമ്രാജ്യത്വം നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം യുദ്ധം അനിവാര്യമാണെന്ന മാർക്സിസ്റ്റ്–ലെനിനിസ്റ്റ് പ്രമേയം ഭേദഗതിചെയ്യപ്പെട്ടു. ഈ ആശയം രൂപംകൊണ്ടപ്പോൾ, (1) സാമ്രാജ്യാധിപത്യം സർവവ്യാപിയായ ഒരു ശക്തിയായിരുന്നു, (2) യുദ്ധത്തിനെതിരായ സാമൂഹ്യശക്തികൾ ദുർബ്ബലവും, നല്ലപോലെ സംഘടിക്കപ്പെടാത്തതും ആകയാൽ യുദ്ധം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ സാമ്രാജ്യമേധാവികളെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതിനു കഴിവില്ലാത്തതുമായിരുന്നു. ഇന്നു സ്ഥിതി അതല്ല.

20–ാംകോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രമേയം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

"സാമ്രാജ്യത്തം ഒരു യുദ്ധം ആരംഭിക്കുന്നതു തടയാനും, അവർ ഒരു യുദ്ധം ആരംഭിക്കുവാൻ തുനിച്ചാൽതന്നെ, ആക്രമികൾക്കു് തക്ക തിരിച്ചടി നല്കുവാനും അവരുടെ സാഹസികപദ്ധതികളെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാനും തക്ക കഴിവുള്ള പ്രബലമായ സാമൂഹ്യവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ശക്തികൾ ഇന്നുണ്ടു്."

ഈ ധാരണയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണു്, 20–ാംകോൺഗ്രസ്സു് സോവിയറ്റുയൂനിയന്റെ വിദേശനയത്തിന്റെ ആണിക്കല്ലായി സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം അവിഷ്കരിക്കുകയും എല്ലാ യുദ്ധവിരുദ്ധശക്തികളുടെയും ഐക്യമുന്നണി കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ ഊന്നുകയുംചെയ്തതു്. 20–ാംകോൺഗ്രസ്സു് സമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ലോകവ്യാപകമായ സമരത്തിനു ശക്തിയായ പ്രചോദനം നല്കുകയും ലോഭനവും ആവേശകരവുമായ ഒരു പന്ഥാവു് വെട്ടിത്തുറക്കുകയുംചെയ്തു. സോവ്യറ്റുയൂനിയന്റെയും സോഷ്യലിസ്റ്റു് ക്യാമ്പിന്റെയും ലോകമെങ്ങുമുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെയും പ്രശസ്തി വർദ്ധിച്ചു. 20–ാംകോൺഗ്രസ്സിനുശേഷമുള്ള എല്ലാ സംഭവവികാസങ്ങളും ഇതിനു തെളിവാണു്.

22–ാംകോൺഗ്രസ്സും അതിന്റെ പരിപാടിയും 20–ാംകോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഈ നയത്തെ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോവുകയും കൂടുതൽ വളർത്തുകയും സമൂർത്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇന്നത്തെ ലോകസ്ഥിതിയിൽ, "ഭൂമിയിൽ എല്ലായിടത്തും സോഷ്യലിസം വിജയിക്കുന്നതിനുമുമ്പു്", ലോകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു മുതലാളിത്തം നിലനിൽക്കവേതന്നെ, സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽനിന്നും ലോകയുദ്ധം ബഹിഷ്കരിക്കുവാനുള്ള യഥാർത്ഥസാദ്ധ്യതകളും ഉളവാക്കുന്ന ഘടകങ്ങളും എന്തെല്ലാമാണു്?

അവ:-

—സോവ്യറ്റുരാഷ്ട്രത്തിന്റെ ബലപ്പെടലും ലോകസോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതിയുടെ രൂപീകരണവും. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ക്യാമ്പിന്റെ ഭൗതികവും ധാർമ്മികവുമായ ശക്തിയുടെ വളർച്ച.

—പല കാരണങ്ങൾകൊണ്ടും യുദ്ധത്തിൽ താല്പര്യമില്ലാത്തവരും സമാധാനതല്പരരും ആയ ഒരു വലിയ കൂട്ടം സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുടെ ആവിർഭാവം.

—ഈരണ്ടു ശ്രേണിയിലും പെട്ട രാജ്യങ്ങളും, സോഷ്യലിസ്റ്റും സോഷ്യലിസ്റ്റല്ലാത്തവയും, ചേർന്ന വിസ്തൃതമായ ഒരു സമാധാനമേഖല രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

—ദേശീയവിമോചനസമരങ്ങൾ.

—സാർവ്വദേശീയതൊഴിലാളിവർഗ്ഗപ്രസ്ഥാനത്തിന്റേയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളുടെയുംസ്വാധീനത്തിലുള്ള വളർച്ച(ഇന്നു 88 കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്-വർക്കേഴ്സ് പാർട്ടികളുണ്ട്. അവയുടെ മൊത്തം അംഗസംഖ്യ 440 ലക്ഷമാണ്; അതിൽ 53 ലക്ഷം മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലെ പാർട്ടികളിലാണ്.

—സമാധാനപ്രസ്ഥാനവും സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി പോരാടുന്ന മറ്റു ശക്തികളും

ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിഗതികളുടെ സ്വാഭാവികമായ സവിശേഷത ചുരുക്കത്തിൽ.

—സാമ്രാജ്യത്തശക്തികളേക്കാൾ കൂടുതലായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ശക്തികളുടെ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠത.

—യുദ്ധശക്തികളേക്കാൾ സമാധാനശക്തികളുടെ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മേന്മ.

യുദ്ധത്തിന്റെ ഏക ഉറവിടമായ സാമ്രാജ്യത്തം ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ആക്രമണകാരികളുടെയും യുദ്ധത്തിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, അവർ ഒരു യുദ്ധം അഴിച്ചുവിടാനുള്ള സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് മോസ്കോയിൽചേർന്ന ലോകസമാധാനകൌൺസിൽ, "ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിൽ യുദ്ധം വിധിവിഹിതമായും അനിവാര്യമല്ല" എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം സഖാവു ക്രൂഷ്ചേവ്, "സമാധാനവും വിധിവി

ഹിതമായി അനുഭവിയ്ക്കുമല്ല," എന്നുകൂടി പറഞ്ഞതു്. ഇതിന്റെയെല്ലാം അർത്ഥം, രണ്ടിന്റേയും സാദ്ധ്യത ഒന്നുപോലെയാണെന്നാണോ? തീർച്ചയായും അല്ല. യുദ്ധം ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയും; മനുഷ്യജീവിതത്തിൽനിന്നും അതിനെ നിഷ്കാസനംചെയ്യാൻ കഴിയും എന്നുള്ളിടത്തായിരിക്കണം പ്രധാന ഊന്നൽ. മനുഷ്യരാശിയുടെ താല്പര്യം അതാവശ്യപ്പെടുന്നു; സമാധാനശക്തികളുടെ വളർച്ചയും സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷീണവും തുടങ്ങിയ ലോകസംഭവവികാസങ്ങൾ, യുദ്ധം ബഹിഷ്കരിക്കുവാനും സ്ഥായിയായ സമാധാനംനേടാനും ഉള്ള സാദ്ധ്യതകൾ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായി പരിണമിപ്പിക്കുവാൻ ജനങ്ങളെ ശക്തരാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ആക്രമണസ്വഭാവത്തോടുകൂടിയ സാമ്രാജ്യത്തത്തിനെതിരായ ജാഗ്രത തെല്ലും കുറച്ചുകാണുകയല്ല. നേരേമറിച്ചു സമാധാനത്തിന്റെ എല്ലാവിധ ശക്തികളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം, അവരാഷ്ട്രങ്ങളോ, ബഹുജനസംഘടനകളോ, സാർവ്വദേശീയതൊഴിലാളിവർഗ്ഗപ്രസ്ഥാനമോ, ഇതര സമാധാനകാംക്ഷികളോ ആകട്ടെ, ഏറ്റവും കൂടുതൽ ജാഗ്രത ആവശ്യമാണെന്നതാണു്.

എല്ലാ സമാധാനശക്തികളുടെയും സംയുക്തശ്രമത്തിലൂടെയും, ജനങ്ങളുടെ സമരത്തിലൂടെയും സമാധാനം സംരക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. അങ്ങിനെമാത്രമേ, സാമ്രാജിത്വത്തെക്കൊണ്ടു യുദ്ധം ഉപേക്ഷിക്കുവാനും സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം അംഗീകരിപ്പിക്കുവാനും കഴിയുകയുള്ളൂ.

—ജനതകളുടെ സമരത്തിനു് പ്രത്യേകം പ്രധാന്യം നൽകുന്നുണ്ടു്.

ലോകമാകെ സോഷ്യലിസം വിജയിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളുടെയും സാമൂഹ്യവും ദേശീയവുമായ കാരണങ്ങളും ദൂരീകരിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ഭൂമിയിൽ യുദ്ധം ഇല്ലാതാക്കുകയും എന്നന്നേക്കുമുള്ള സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണു് കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ ദൗത്യം.

സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം വർഗ്ഗസമരത്തിനു് വിരുദ്ധമാണോ? അല്ല. ലോകനിലവാരത്തിൽ, സോഷ്യലിസവും മുതലാളിത്തവും തമ്മിൽ ആശയ–സാമ്പത്തിക–രാഷ്ട്രീയരംഗങ്ങളിൽ നടത്തുന്ന വർഗ്ഗസമരത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകരൂപമാണു് സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം. ഈ സമരത്തിൽ, ധാർമ്മികമായും, സാമ്പത്തികമായും രാഷ്ട്രീയമായും ലോകസോഷ്യലിസ്റ്റ്വ്യവസ്ഥയുടെ സ്ഥിതി നിരന്തരം മെച്ചപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. സാർവ്വദേശീ

യാടിസ്ഥാനത്തിലോ രണ്ട പ്രത്യേക രാജ്യത്തിലോ, അന്യോന്യം എതിരായ രണ്ട സിദ്ധാന്തങ്ങൾ തമ്മിൽ—ബൂർഷ്വാ സിദ്ധാന്തവും സോഷ്യലിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തവും തമ്മിൽ—സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വത്തിന്റെ പ്രശ്നമേയില്ല. ലെനിൻ ഇപ്രകാരം എഴുതുകയുണ്ടായി "ഒന്നുകിൽ ബൂർഷ്വാ അല്ലെങ്കിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തം; രണ്ടിനുമിടക്ക് മറ്റൊരു മാർഗ്ഗമില്ല....അതുകൊണ്ടാണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തിൽനിന്നു വേർതിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതു് ബൂർഷ്വാസിദ്ധാന്തത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തലായിത്തീരുന്നതു്." മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിൽ, സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം എന്ന നയം സോഷ്യലിസത്തിനുവേണ്ടി സമരം ചെയ്യുന്ന ശക്തികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു; കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെയും മറ്റു പുരോഗമനസംഘടനകളുടെയും പ്രവർത്തനം സുഗമമാക്കുന്നു; ദേശീയവിമോചനത്തിനും ദേശീയപുനഃനിർമ്മാണത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള സമരത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു.

ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിൽ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുടെ ധാർമ്മികശക്തിയുടെ പ്രധാന ഉറവിടങ്ങളിൽ ഒന്നു് അവർ സമാധാനത്തിന്റെ സന്ദേശവാഹികളാണെന്നുള്ളതാണു്. അങ്ങിനെ, സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം എന്ന നയവും അതിന്റെ വിജയത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരവും ജനാധിപത്യത്തിനും സോഷ്യലിസത്തിനുംവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്ന ശക്തികളുടെ പുരോഗതിക്കു് വളരെയേറെ അനുകൂലമായ സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും ദേശീയ വിമോചനസമരങ്ങളുടെയും വിജയം സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.

ലോകസമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അശ്രാന്തമായ അഭിവാഞ്ഛയോടുകൂടിപരിപാടി സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം വളർത്താനും ലോകസമാധാനം സംരക്ഷിക്കാനും വേണ്ടിയുള്ള തത്വങ്ങളും പ്രായോഗികപരിപാടികളും വിശദീകരിക്കുന്നു. സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വമെന്നതു്, സോഷ്യലിസ്റ്റ്രാജ്യങ്ങളുടെ ഒരു അടവോ നയതന്ത്രപരമായ നീക്കമോ അല്ല. അതവരുടെ വിദേശനയത്തിന്റെ പൊതുതത്വമാണു്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ആവിർഭാവം മുതല്ക്കുതന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ ലോകസമാധാനത്തിന്റെ വക്താക്കളും പോരാളികളുമായി നിലകൊണ്ടിട്ടുണ്ടു്. ആ ഉൽക്കൃഷ്ടാശയത്തെ പരിപാടി പ്രതിരൂപവല്ക്കരിക്കുന്നു. ർതമോ ന്യൂക്ലിയർയുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുന്നതിനെ തടയുക, അതിനെ തുടച്ചുനീക്കുക—ഇതാണു പ്രധാനകാര്യം.

XI

പുതിയ ഐതിഹാസികയുഗം, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ലോകവീക്ഷണത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ ഒരു വിജയം നേടിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; മാർക്സിസം–ലെനിനിസം, പുരോഗമന മാനവരാശിയുടെ ഹൃദയത്തെ കവരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ഈ വസ്തുത ചൂണ്ടിക്കാട്ടികൊണ്ട്", പരിപാടി:

—ബൂർഷ്വാ ആശയസംഹിതയ്ക്കെതിരായി സമരം നടത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ ഊന്നിക്കാട്ടുന്നു. ബൂർഷ്വാ ആശയങ്ങളും വിവിധരൂപങ്ങളും കൈക്കൊള്ളുകയും, ബഹുജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുന്നതിനു" വിടുന്നമാർഗ്ഗങ്ങളും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്".

—ഇന്നു "ക്ഷേമരാഷ്ട്ര"ത്തേയും "സ്വതന്ത്രലോക"ത്തേയും "ജനകീയ മുതലാളിത്ത"ത്തേയും പറ്റിയുള്ള പ്രസംഗങ്ങളും നടക്കുന്നുണ്ട്". ബഹുജനങ്ങളെ വിപ്ലവസമരങ്ങളിൽനിന്നു അകറ്റി നിർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ബൂർഷ്വാരാഷ്ട്രതന്ത്രജ്ഞന്മാർ "സോഷ്യലിസ"ത്തെപ്പറ്റിപോലും സംസാരിക്കാറുണ്ട്".

ഇതുമാത്രമല്ല. പിന്തിരിപ്പന്മാർ ഇതര ജനങ്ങൾക്കെതിരായി അധിപമനോഭാവത്തേയും വർണ്ണവിദ്വേഷത്തേയും ആളിക്കത്തിക്കുന്നു; ചിലപ്പോൾ ഫാസിസ്റ്റ് ആശയങ്ങൾപോലും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു.

എന്നാൽ മാർക്സിസത്തിനെതിരായ മുതലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആശയപരമായ മുഖ്യായുധം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്വിരോധമാണ്". ഇന്നത്തെ ഘട്ടത്തിൽ,മുതലാളിത്തത്തിനനുകൂലമായ സിദ്ധാന്തവാദങ്ങളും മാർക്സിസം–ലെനിനിസത്തിനെതിരായ സമരവുമാണ്", ബൂർഷ്വാ ആശയസംഹിതയേയും, അങ്ങിനെ ബൂർഷ്വാ പ്രചാരവേലയേയും രൂപപ്പെടുത്തുന്നതു". വിഷലിപ്തമായ ഒരായുധമാണിതു". കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരെ ജനാധിപത്യശക്തികളിൽനിന്നു" ഒറ്റപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയും, പുതുതായി സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയ രാജ്യങ്ങളിലെ ദേശീയജനാധിപത്യശക്തികളെ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും, ജനാധിപത്യസംഘടനകൾക്കെതിരായ നായാട്ടനടത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയും, സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളും സമാധാനസംരക്ഷണത്തിൽ താല്പര്യമുള്ള സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള സഹകരണത്തെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയും മറ്റും അവരി ആയുധമുപയോഗിക്കുന്നു.

ബഹുജനങ്ങളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിനു് മറു് അണികളും ഉന്നയിക്കുവാൻ ബൂർഷ്വാസിക്കു കഴിവില്ലാതായിരിക്കുന്നു.

ബൂർഷ്വാപ്രചാരവേലയേയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധത്തേയും തിരിച്ചടിക്കാൻ പറ്റിയ ഒരു സുശക്തായുധമാണു് ഈ പരിപാടി.

പാർട്ടികൾ വളരുകയും ശക്തിപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി, മാർക്സിസ്റ്റ്–ലെനിനിസ്റ്റ് ആശയസംഹിതയുടെ പരിശുദ്ധിയെ കാത്തു രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ വിവിധതരത്തിലുള്ള അവസരവാദചിന്താഗതികൾക്കെതിരായി പോരാടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും പരിപാടിയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

തിരുത്തിയെഴുതൽവാദം, വലതുപക്ഷ അവസരവാദം, വരട്ടുതത്വവാദം, വിഭാഗിക ചിന്താഗതി എന്നിവയാണു് അവസരവാദപ്രവണതകൾ. തിരുത്തിയെഴുതൽവാദമാണു് ഇന്നു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിലെ മുഖ്യവിപത്തു്. വരട്ടുതത്വവാദവും വിഭാഗിക ചിന്താഗതിയും, ചിലപാർട്ടികളുടെ വളർച്ചയിൽ ചില പ്രത്യേകഘട്ടങ്ങളിൽ, മുഖ്യവിപത്തായി തീരാവുന്നതാണു്.

ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചു് മൊത്തത്തിലുള്ള വിലയിരുത്തലാണിതു് (കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്പാർട്ടികളുടെ രണ്ടു മോസ്കോ യോഗങ്ങളാണതു നടത്തിയിട്ടുള്ളതു്). ഈ രണ്ടുവിപത്തുകളിൽ ഏതാണു തങ്ങളുടെ അണികളിൽ, ഒരു പ്രത്യേകഘട്ടത്തിൽ പ്രധാനവിപത്തായിട്ടുള്ളതെന്നു് ഓരോപാർട്ടിയും തനതായിട്ടാണു നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു്. ഇക്കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ പാർട്ടിയുടെ നാഷണൽ കൗൺസിൽ യാതൊരു നിലപാടിലുമെത്തിച്ചേർന്നിട്ടില്ല.

ഒരുവിപത്തു് ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിലെ പ്രധാനവിപത്തായിട്ടുള്ളപ്പോൾ തന്നെ, മറ്റൊരുവിപത്തു് ഏതെങ്കിലും പാർട്ടിയിൽ പ്രധാനവിപത്തായിത്തീരാവുന്നതാണു്. ഏതെങ്കിലും പാർട്ടിക്കുള്ളിലും ഇതു സംഭവിച്ചെന്നു വരാം. ഒരുപ്രത്യേക പാർട്ടിക്കുള്ളിലാകെ ഒരു പ്രത്യേകപ്രവണത പ്രധാനവിപത്തായി തിർന്നിട്ടുള്ള അവസരത്തിൽ തന്നെ അതേപാർട്ടിയുടെ ഏതെങ്കിലും ഘടകത്തിൽ വേറൊരു പ്രവണത പ്രധാനവിപത്തായി തീർന്നെന്നുവരാം.

ഈ പ്രവണതകളുടെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളെപ്പറ്റി ഇവിടെ ആവർത്തിച്ചു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നാഷണൽകൌൺസിലിന്റെ പ്രമേയത്തിൽ, അവ, പരിപാടിയിൽ നിന്നു് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എ

ങ്കിലും ഈ പ്രവണതകളുടെ ഉറവിടങ്ങളെപ്പറ്റി ചിലതു പറയുന്നതു നന്നായിരിക്കും

റിവിഷനിസത്തിന്റെ ബാഹ്യമായ ഉറവിടം, സാമ്രാജ്യത്തത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദമാണ്"; അഭ്യന്തരമായ ഉറവിടം ബൂർഷ്വാമുലയസംഘിതയാണ്". അഭ്യന്തരമായി അതു" ബൂർഷ്വാനയങ്ങളിടേയും ബൂർഷ്വാമുലയസംഘിതകളിടേയും സമ്മർദ്ദത്തിൽ നിന്നു" ഉദയം ചെയ്യുന്നു; അങ്ങിനെ ബൂർഷ്വാമുലയങ്ങൾ കമ്മ്യണിസ്റ്റ് അണികളിൽ നുഴഞ്ഞു കയറുന്നു. ചാഞ്ചാടികൊണ്ടിരിക്കുന്ന പെറ്റിബൂർഷ്വാഘടകങ്ങളിൽ നിന്നും (വ്യക്തികളിൽ നിന്നും), മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ സാദ്ധ്യതകളേയും സജീവശക്തികളേയും സംബന്ധിച്ചുള്ള, യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ കുറഞ്ഞ കണക്കുകൂട്ടലിൽ നിന്നും റിവിഷനിസം ഉദയം ചെയ്യുന്നു.

വരട്ടതത്വവാദത്തിന്റേയും സെക്ടോറിയിസനത്തിന്റേയും ഉറവിടം, ഒരു പ്രത്യേകതൊഴിലാളി വിഭാഗത്തിന്റെ, വർഗ്ഗപരവും രാഷ്ട്രീയവുമായ പാകതക്കുറവാണ്". പെറ്റിബൂർഷ്വാ ബുദ്ധിജീവികളുടെ വമ്പിച്ചസമ്മർദ്ദത്തിന്റേയും, വിജയം കൊണ്ടുള്ള ഗർവിന്റേയും യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ നിന്നും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുമുള്ള അകൽച്ചയുടേയും വൈരുദ്ധ്യാത്മകമല്ലാത്ത തരത്തിലുള്ള ചിന്തനത്തിന്റേയും ഫലമാണിവ.

ഈ ഓരോപ്രവണതയുടെയും സവിശേഷസ്വഭാവങ്ങളേയും അവയുടെ ഉറവിടങ്ങളേയും ശരിക്കുമനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുകയെന്നതു", ഈ പ്രവണതകൾക്കെതിരായി, തത്വാധിഷ്ഠിതമായ രീതിയിൽ സമരം ചെയ്യുന്നതിനത്യാവശ്യമാണ്".

മാർക്സിസം–ലെനിനിസത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ പരിതസ്ഥിയെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ളസമരത്തെ, പരിപാടി ഒരു ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലേക്കുയർത്തുന്നു. അതിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകിച്ചു" കമ്മ്യണിസ്റ്റണികളിലെ റിവിഷനിസത്തേയും വരട്ടതത്വവാദത്തേയും തുറന്നുകാട്ടുകയും, ഇരുമുഖങ്ങളിൽ എതിർത്തുതോൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി, എല്ലാ കമ്മ്യണിസ്റ്റ്കാരേയും ആശയപരമായി ആയുധമണിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

XII

സോവിയറ്റ്സമുദായത്തിന്റെ എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലും പൂർണ്ണമായി സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന കമ്മ്യണിസ്റ്റ്നിർമ്മാണത്തിന്റെ സമൂർത്തമായ

പ്രായോഗിക കടമകൾ, പരിപാടിയുടെ രണ്ടാംഭാഗത്തിൽ മുൻവെയ്ക്കുകയും വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ കമ്മ്യൂണിസത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തെ വരച്ചുകാട്ടിക്കൊണ്ടു താത്കാലികവും പ്രായോഗികവുമായ പല മുഖ്യമായ പ്രശ്നങ്ങളേയും പരിപാടി വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ പലതും, മാർക്സിസം–ലെനിനിസത്തിലേക്കുള്ള, ഗുണപരമായി നോക്കുമ്പോൾ, നവീനമായിട്ടുള്ള സംഭാവനകളാണ്.

അനുക്രമമായിട്ടുള്ള ഘട്ടങ്ങളിലായിട്ടാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സമുദായം പടുത്തുയർത്തേണ്ടതു്. 1) മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളാൽ വലയം ചെയ്യപ്പെടാത്തതായിട്ടുള്ള ഒരു സാഹചര്യത്തിലും (സോഷ്യലിസ്റ്റ് ലക്ഷ്യത്തിനുണ്ടായിട്ടുള്ള മഹത്തായ വിജയത്തിന്റെ ഒരു തെളിവാണിതു്), 2) എല്ലാ രാജ്യങ്ങളും സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമുദായം പടുത്തുയർത്തുന്നതിന്റെ അഭേദ്യഭാഗമായിട്ടുമാണതു് നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുക. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിന്റെ രണ്ടാംഭാഗം അവസാനിക്കാറാകുമ്പോൾ അതായതു് 1971–'80–ൽ അതു മുഖ്യമായി പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടും. അതിനടുത്തഘട്ടത്തിൽ നിർമ്മാണം പൂർണ്ണമായി നിർവ്വഹിക്കപ്പെടും.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സമുദായത്തെ, അടിയിൽ പറയുംവിധം പരിപാടി നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുന്നു:

"ഉൽപ്പാദനോപകരണങ്ങളുടെ പൊതുവുടമയുടെ ഒരൊറ്റ രൂപം നിലനിൽക്കുന്നതും, സമുദായത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും പൂർണ്ണമായ സാമൂഹ്യസമത്വമുള്ളതുമായ ഒരു വർഗ്ഗരഹിതസാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയാണ് കമ്മ്യൂണിസം. അതിന്റെ കീഴിൽ ജനങ്ങളുടെ സർവ്വതോമുഖമായ വികാസത്തോടൊപ്പംതന്നെ, ശാസ്ത്രത്തിലും സാങ്കേതികവൈദഗ്ധ്യത്തിലുമുണ്ടാകുന്ന അനസ്യൂതപുരോഗതിയിലൂടെ ഉൽപ്പാദനശക്തികളും വളരും. പൊതുസമ്പത്തിന്റെ എല്ലാ ഉറവകളും സമൃദ്ധമായി പ്രവഹിക്കാൻതുടങ്ങുകയും "ഓരോരുത്തനിൽനിന്നു അവനവന്റെ കഴിവിനനുസരിച്ചു, ഓരോരുത്തനും അവന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു"" എന്ന ഉൽക്കൃഷ്ടപ്രമാണം നടപ്പിലാക്കുകയുംചെയ്യും. സ്വതന്ത്രരും സാമൂഹ്യബോധമുള്ളവരുമായ അഭ്യുദയകാംക്ഷികളുടെ ഉയർന്ന നിലയിൽ സംഘടിതമായ, ഒരു സമുദായമാണ് കമ്മ്യൂണിസം. അതിൽ പൊതുജനങ്ങളുടെ സഹായംതേടാൻ സ്ഥാപിക്കപ്പെടും. സമുദായത്തിന്റെയാകെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി പണിയെടുക്കുക എന്നതു് ഓരോരുത്തരും, എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കുന്ന, എല്ലാവരുടേയും ഒരു പ്രാഥമിക

ജീവിതാവശ്യമായിത്തീരുകയും. ഓരോ വ്യക്തിയുടേയും കഴിവ് ജനങ്ങളുടെയാകെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമുദായമാണതു".

കമ്മ്യൂണിസം പടുത്തുയർത്തുക എന്നതിന്റെ മുഖ്യമായ അർത്ഥമെന്താണ്? ഈ ചോദ്യത്തിനു മറുപടിപറയുന്നതിനു മുമ്പായി നമുക്കു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സമുദായത്തിന്റെ രണ്ടു വ്യത്യസ്തഘട്ടങ്ങളുടെ പൊതുസ്വഭാവങ്ങളെ—സോഷ്യലിസത്തിന്റേയും കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റേയും പൊതുവെയുള്ള സ്വഭാവങ്ങളെ—പരിശോധിക്കുക.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സമുദായത്തിന്റെ രണ്ടു രൂപങ്ങളിലും—പൂർണ്ണ സോഷ്യലിസത്തിലും—

—മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ ചൂഷണംചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായമില്ല,

—വിതരണത്തിന്റേയും കൈമാറ്റത്തിന്റേയും ഉപകരണങ്ങൾ പൊതുഉടമയിലാണ്;

എന്നാൽ, സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഘട്ടത്തിൽ—നഗരവും ഗ്രാമവും തമ്മിൽ അസമത്വങ്ങൾ ഉണ്ട്.

—മാനസികാദ്ധ്വാനവും കായികദ്ധ്വാനവും തമ്മിൽ അസമത്വങ്ങളുണ്ട്.

—ഓരോരുത്തനിൽനിന്നും അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിയനുസരിച്ച്, ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ കഴിവനുസരിച്ച്—ഇതാണ് വിതരണതത്വം.

—ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളുമായുള്ള ജനങ്ങളുടെ ബന്ധങ്ങൾ ഇപ്പോഴും വ്യത്യസ്തനിലകളിലാണ്. രണ്ടു സുഹൃദ്വർഗ്ഗങ്ങളാണുള്ളതു—തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും കൂട്ടുകൃഷിക്കാരും; ഇതിനുപുറമേ, മുഖ്യമായും ഈ രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നുയർന്നുവന്നിട്ടുള്ള സോഷ്യലിസ്റ്റ് ബുദ്ധിജീവിവിഭാഗവും.

—ഉല്പാദനോപകരണങ്ങൾ രണ്ടു രൂപത്തിലുള്ള ഉടമസ്ഥതയിലാണ്: വ്യവസായം ജനങ്ങളുടെ മുഴുവൻ സ്വത്താണ്. കൃഷിയിലാവട്ടെ, ഉല്പന്നങ്ങളും, ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളുടെ ഒരു ഭാഗമെങ്കിലും കൂട്ടുകൃഷിക്കാരുടെ ഗ്രൂപ്പിന്റെ സ്വത്താണ് (സോവിയറ്റുയൂണിയനിൽ ഭൂമി സ്റ്റേറ്റിന്റെ സ്വത്താണ്; ജനകീയജനാധിപത്യരാജ്യങ്ങളിൽ അങ്ങിനെയല്ല).

—എങ്കിലും ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ തത്വത്യപരങ്ങളല്ല. കമ്മ്യൂണിസത്തിൻകീഴിൽ ഇവ ഇടച്ചുനിക്കപ്പെടുകയോ മുഖ്യമായി ഇടച്ചുനിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, വർഗ്ഗസമ

രം വഴിയല്ല. പിന്നെയോ? സങ്കേതികവിദ്യയും ശാസ്ത്രവും വികസിച്ചുകൊണ്ട്; ഉല്പാദനശക്തികളെ വളർത്തിക്കൊണ്ട്; ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക–സാംസ്കാരികനിലവാരം ഉയർത്തിക്കൊണ്ട്. മുതലാളിത്തത്തിൽനിന്നു സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനം നടക്കുന്നതു്, വർഗ്ഗസമരങ്ങളുടെ സാഹചര്യത്തിലാണു് സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിന്റേയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിന്റേയും കാര്യത്തിൽ സോവിയറ്റ് സമൂഹായത്തിനുണ്ടായിട്ടുള്ള സമ്പന്നങ്ങളായ അനുഭവങ്ങളും കൊണ്ടുകൊണ്ട്. ഇതു സംബന്ധമായ കടമകളെ പരിപാടി നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരെയും സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം, പ്രത്യേകിച്ചു ഇതരസോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം, ഇതിനു, താത്വികവും പ്രായോഗികവുമായ വമ്പിച്ച പ്രാധാന്യമുണ്ട്.

കമ്മ്യൂണിസം പടുത്തുയർത്തുക എന്നുവെച്ചാൽ മുഖ്യമായി എന്താണർത്ഥം?

സാമ്പത്തികരംഗത്തു്: ഭൌതികവും സാംസ്കാരികവുമായ മൂല്യങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിക്കു ഉറപ്പുണ്ടാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ഭൌതികവും സാങ്കേതികവുമായ അടിത്തറ സൃഷ്ടിക്കുക. ഇതിനു്

—ഉല്പാദനത്തിൽ വമ്പിച്ച വർദ്ധനവുണ്ടാവണം,

—പുരോഗമിച്ച ശാസ്ത്രത്തിന്റേയും സാങ്കേതികവിദ്യയുടേയും ഉപയോഗം വഴിയായി തൊഴിലാളികളുടെ ഉല്പാദനക്ഷമത ഗണ്യമായി വർദ്ധിക്കണം.

—സോവിയറ്റ് സമ്പദ്വ്യവസ്ഥ, ആളോഹരിയുല്പാദനത്തിൽ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവുമധികം വികസിച്ച മുതലാളിത്ത രാജ്യത്തെ കവച്ചുവെക്കണം.

—ലോകത്തിലെ ഏറ്റവുമുയർന്ന ജീവിതനിലവാരത്തിനു മുകളിലുണ്ടാവണം.

—ഭൌതിക–സാംസ്കാരികമൂല്യങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിനോട്ടത്തിനാവശ്യമായ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കണം.

വ്യവസായരംഗത്തു്: മൊത്തം വ്യാവസായികോല്പാദനത്തിൽ വർദ്ധനവുണ്ടാവണം: ഇപ്പോഴത്തെ പത്തുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ, അതായതു് 1970–ാമാട്ടുടി, 150 ശതമാനം വർദ്ധനവുണ്ടാവണം, അങ്ങിനെ അമേരിക്കൻ വ്യവസായികോല്പാദനത്തിന്റെ നിലവാരത്തെ കവച്ചുവെക്കണം. ഇരുപതുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ, അ

തായത് 1980-ാടുകൂടി, 500 ശതമാനത്തിൽ കുറയാത്ത വ്യവസായികോല്പാദന വർദ്ധനവുണ്ടാവണം, അങ്ങിനെ അമേരിക്കയുടെ മൊത്തം വ്യാവസായികോല്പാദനത്തെ പിന്നിൽ തള്ളണം.

ആദ്യത്തെ പത്തുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ ഉല്പാദനക്ഷമത 100 ശതമാനം ഉയരണം, ഇരുപതുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ 300-350 ശതമാനവും.

20 കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ സോവിയറ്റുയൂണിയന്റെ വ്യാവസായികോല്പാദനം, സോഷ്യലിസ്റ്റ് ലോകത്തിൽ മുഴുവൻ ഇന്നുല്പാദിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ രണ്ടിരട്ടിയോളം വരും. ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളുടെ ഉല്പാദനം ഏഴിരട്ടിയും വർദ്ധിക്കും.

കാർഷികരംഗത്തു്: 150 ശതമാനം മുതൽ 250 ശതമാനം വരെ കാർഷികോല്പാദനവർദ്ധനവുണ്ടാവും. (ആദ്യത്തെ പത്തുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ, പ്രധാനപ്പെട്ട കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ ആളോഹരിയുൽപ്പാദനത്തിൽ സോവിയറ്റുയൂണിയൻ അമേരിക്കയെ പിന്നിൽ തള്ളും).

കാർഷികരംഗത്തിലെ ഉല്പാദനക്ഷമത ആദ്യത്തെ പത്തുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ 150 ശതമാനം വർദ്ധിക്കും: ഇരുപതുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ അഞ്ചുമടങ്ങു മുതൽ ആറുമടങ്ങുവരെ വർദ്ധിക്കും.

ദേശീയോല്പാദനവർദ്ധനവു്: ഇപ്പോഴത്തെ പത്തുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ 150 ശതമാനം; ഇരുപതുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ 250 ശതമാനം.

എല്ലാഫാക്ടറിത്തൊഴിലാളികളുടെയും ആഫീസ് ജീവനക്കാരുടേയുംയഥാർത്ഥ വരുമാനം, ആദ്യത്തെ പത്തുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ, ശരാശരി മിക്കവാറും രണ്ടിരട്ടിയായി വർദ്ധിക്കും. താഴ്ന്ന സമ്പന്നക്കാരായ തൊഴിലാളികളുടേയും ആഫീസ് ജീവനക്കാരുടേയും വരുമാനം മിക്കവാറും മൂന്നിരട്ടി അധികമാകുമിക്കും. അങ്ങിനെ, 1970 ആവുമ്പോഴേക്കു് അവരുടെയിടയിൽ 'താഴ്ന്നവരുമാനക്കാർ' ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

ആദ്യത്തെ പത്തുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ 'വസതികളുടെ ദൗർലഭ്യം' പരിഹരിക്കും, രണ്ടാമത്തെ പത്തുകൊല്ലത്തിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി ഓരോ കുടുംബത്തിനും സൗകര്യപൂർണ്ണമായ ഓരോ വസതി ലഭിക്കുമാറാകും.

ആറുത്തെ പത്തുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ, ദിവസത്തിൽ 6 മണിക്കൂർ ജോലിയും, ആഴ്ചയിലൊരു ദിവസം 'ശാഹും' എർപ്പെടുത്തപ്പെടും; അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടുദിവസത്തെ 'ശാഹു'ാടുകൂടി ആഴ്ചയിൽ 35 മണിക്കൂർ ജോ

ഖി എന്ന വ്യവസ്ഥ നടപ്പിലാക്കും. ഭൂമിക്കടിയിലുള്ള ജോലിചെയ്യുന്നവർക്കും, അപായ പൂർണ്ണമായസാഹചര്യങ്ങളോടുകൂടിയ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുവർക്കും ദിവസത്തിൽ അഞ്ചുമണിക്കൂർ, അല്ലെങ്കിൽ, ആഴ്ചയിലഞ്ചുദിവസത്തിൽ 30 മണിക്കൂർ.

ഇരുപതു കൊല്ലത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ, പൊതു ഉപഭോഗനിധികൾ (അതായതു്, ജനങ്ങളുടെ ഭൗതിക-സാംസ്കാരികാവശ്യങ്ങൾ സൗജന്യമായി നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഗവർമ്മെണ്ടും ട്രേഡ്‌യൂണിയനുകളും കൂട്ടുകൃഷിസ്ഥാപനങ്ങളും മാത്രം നിക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള ഫണ്ടുകൾ) ആകെ ജനങ്ങളുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള യഥാർത്ഥ വരുമാനത്തിന്റെ പകുതിയോളം വരും. (വാർഷിക പൊതുഉപഭോഗനിധി 900 ശതമാനം വർദ്ധിക്കും; 2450 കോടി റൂബിളിൽനിന്നു് 1980-ൽ 22500— 26500 കോടി റൂബിൾവരെയാവും). അടിയിൽ പറയുന്നവയുൾപ്പെടെയുള്ള പലകാര്യങ്ങളും, പൊതുചിലവിൽ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ചെയ്യുവാൻ ഇതു സൗകര്യപ്പെടുത്തും:

—എല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളിലും സൗജന്യവിദ്യാഭ്യാസം നൽകുക.

—ശിശുസുരക്ഷാസ്ഥാപനങ്ങളിലും ബോർഡിങ്ങ് സ്കൂളുകളിലും കുട്ടികളെ സൗജന്യമായി പരിചരിക്കുക

—എല്ലാ പൗരജനങ്ങൾക്കും സൗജന്യവൈദ്യസഹായം നൽകുക,

—വാടക കൂടാതെ വസതികൾ നൽകുകയും, സൗജന്യമായി കമ്പ്യൂൺ സൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയുംചെയ്യുക,

—സൗജന്യമായ ഗതാഗതത്തിനു് മുനിസിപ്പൽ ട്രാൻസ്പോർട്ട് സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക,

—വ്യവസായ-വ്യാപാരസ്ഥാപനങ്ങളിലും ആഫീസുകളിലും കൂട്ടുകൃഷിസ്ഥാപനങ്ങളിലും സൗജന്യഭക്ഷണം (ഉച്ചഭക്ഷണം) ക്രമക്രമമായി ഏർപ്പെടുത്തുക.

ഈ ഇരുപതു കൊല്ലക്കാലത്തു് (1961-80) ഓരോരുത്തരിൽനിന്നും അവരവരുടെ കഴിവനുസരിച്ചു്, ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ പ്രവൃത്തിയനുസരിച്ചു്'' എന്ന തത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ—അതായതു് ചെയ്യുന്ന ജോലിയുടെ അളവും ഗുണവുമനുസരിച്ചു—വിതരണം തുടരുന്നതായിരിക്കും. കമ്പ്യൂണിസത്തിന്റെ ഭൗതികവും സാങ്കേതികവുമായ അടിത്തറ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ, ഭൗതികസൗകര്യങ്ങൾവഴിയുള്ള പ്രോത്സാഹനം ഒരു പ്രധാനപങ്കു വഹിക്കുന്നതാണു്. എങ്കിലും, ഈ ഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ സോവിയറ്റു് സമുദായം ഓരോ

രുത്തരിൽനിന്നും അവരവരുടെ കഴിവനുസരിച്ച്", ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ ആവശ്യമനുസരിച്ച്" എന്ന തത്വം നടപ്പാക്കാവുന്ന ഒരവസ്ഥയോടടുക്കുന്നതാണ്. ഈ തത്വം നടപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള പൂർവ്വോപാധിയായി, ഭൗതിക-സാംസ്കാരികമൂല്യങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള ബോധവും ആവശ്യമാണ്. മനുഷ്യൻ, നിർബ്ബന്ധംകൂടാതെ ജോലിചെയ്യുകയും, ജോലിചെയ്യുക എന്നതു്, ഭക്ഷണവും വിശ്രമവും ഉറക്കവുമെന്നപോലെ മുഖ്യമായ ഒരാവശ്യകതയായിത്തീരുകയുംചെയ്യുന്ന ഘട്ടമാണതു്—അന്തരത്തിലുള്ള ഉയർന്ന ബോധമാണാവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്.

സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഓരോരുത്തരും കുറെ സാധനങ്ങളും സ്വകാര്യസ്വത്തും കൈവശംവെക്കുക എന്നതു്, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് തത്വങ്ങൾക്ക് എതിരല്ല; എന്നാൽ, സ്വകാര്യസ്വത്തിനോടുള്ള ആർത്തി വളരാനിടയാകത്തക്കവിധത്തിൽ, അതു അതിർകടന്നുപോകാൻപാടില്ല എന്നുവെച്ചാൽ അമിതവ്യയമെന്നല്ല അർത്ഥം.

സാമൂഹ്യരംഗത്തു്

—രണ്ടു സുഹൃദ്വർഗ്ഗങ്ങൾ തമ്മിൽ പോലും— തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും കൃഷിക്കാരും തമ്മിൽപോലും—ഇന്നു നിലവിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ ഇനിയും ചുരുങ്ങിവരികയും, അവസാനം തീരെ ഇല്ലാതാവുകയും ചെയ്യും. കൃഷിയെ ഇനിയും യന്ത്രവല്ക്കരിക്കുന്നതോടുകൂടി, പുതിയ ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതോടുകൂടി കൃഷിത്തൊഴിലാളികൾ, കൂടുതൽ കൂടുതലായി വ്യവസായത്തൊഴിലാളിയുടെ രൂപം കൈക്കൊള്ളുന്നതാണ്.

—സമഗ്രമായ യന്ത്രവല്ക്കരണത്തിനേറെയും ഓട്ടോമേഷനേറെയും കെമിക്കൽ ടെക്നോളജിയുടേയും ഇലക്ട്രിക്കൽ സിനേറെയും മറ്റും ഫലമായി, മാനസികാദ്ധ്വാനവും കായികാദ്ധ്വാനവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ക്രമേണ അപ്രത്യക്ഷമാവും. അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ സ്വഭാവം മൗലികമായി മാറും. തൊഴിലാളികളുടെ സാംസ്കാരിക-സാങ്കേതികനിലവാരം, മാനസികാദ്ധ്വാനം ചെയ്യുന്നവരുടെ നിലവാരത്തിലേക്ക്, പ്രവൃദ്ധമായ തോതിൽ ഉയർത്തപ്പെടും.

—കൂട്ടുകൃഷിസ്ഥാപനങ്ങൾ, ക്രമേണ സ്റ്റേറ്റ് ഫാമുകളിലേതുമാതിരിയുള്ള വേതന സമ്പ്രദായവും സംഘടനാരീതിയും കൈക്കൊള്ളും. ഉൽപാദനത്തിലുള്ള സമൂഹവല്ക്കരണം, വർദ്ധമാനമായ തോതിൽ, കൂട്ടുകൃഷിസ്ഥാപനങ്ങളുടെ പരിധിയെ കവിഞ്ഞുപോകും. ഉൽപാദനശക്തികളുടെ വർദ്ധനയോടുകൂടി കൂട്ടുകൃഷിസ്ഥാപനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള കെട്ടുപാടുകൾ വർദ്ധിക്കും. സ്റ്റേറ്റ് ഫാമുകളും കളക്ടീവ് ഫാമുകളും

തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം കുറയും. ഇങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ, ഉൽപാദനോപകരണങ്ങളോടുള്ള എല്ലാ അധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടേയും നിലപാട് ഒരേതരത്തിലുള്ളതായിത്തീരും; എല്ലാ ഉൽപാദനോപകരണങ്ങളും ഒരൊറ്റ രൂപത്തിലുള്ള പൊതുവുടമയിൽ വരും. (ഇന്നു രണ്ടു രൂപത്തിലുള്ള ഉടമസ്ഥതയാണല്ലൊ ഉള്ളതു—വ്യവസായത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥതമുഴുവൻ ജനങ്ങൾക്കുമാണു; കൃഷിയുടെ ഉടസ്ഥത, കൂട്ടുകൃഷിസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഗ്രൂപ്പുകൾക്കാണു).

രാഷ്ട്രീയരംഗത്തു്

പൊതുരേണത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിൽ എല്ലാ പൗരന്മാരും പങ്കെടുക്കുന്നതാണു്. സോഷ്യലിസ്റ്റു് ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവ്യാപകമായ വികാസംവഴി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു് സമ്പൂർണ്ണമായി നടപ്പാക്കാവുന്ന ഒരു ഘട്ടമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്. കമ്മ്യൂണിസത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിന്റെ പുതിയ ഘട്ടത്തിൽ, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസർവ്വാധിപത്യത്തിന്റെ സ്റ്റേറ്റു് മുഴുവൻ ജനങ്ങളുടേയും ഒരു സ്റ്റേറ്റായി പരിവർത്തനം പ്രാപിക്കുന്നതായിരിക്കും. ഈ പ്രശ്നത്തിൽ, സ്റ്റേറ്റിനെസംബന്ധിച്ചുള്ള മാർക്സിസ്റ്റു്—ലെനിനിസ്റ്റു് വീക്ഷണത്തെ പരിപാടി രചനാത്മകമായി വികസിപ്പിക്കുന്നു.

"ഭരണവർഗ്ഗമെന്ന നിലയിൽ സംഘടിതമാവുന്ന തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ"ത്തെപ്പറ്റി മാർക്സ് "കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു് മാനിഫെസ്റ്റോ"യിൽ പറയുന്നുണ്ടു്. അതിനുശേഷം, മാർക്സും എംഗൽസുംകൂടി, വിപ്ലവസമരങ്ങളേയും, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങളേയും ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ടു്, ആ വീക്ഷണത്തെ കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുകയും, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ തീസ്സിസ് നൽകുകയും ചെയ്തു. "ജനകീയസ്റ്റേറ്റ്" എന്ന മറപിടിച്ചുകൊണ്ടു് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സർവ്വാധിപത്യമെന്ന വീക്ഷണത്തെ നിഷേധിച്ച പരിഷ്കരണവാദികളേയും, അതുപോലെതന്നെ അരാജകവാദികളേയും മറ്റും തങ്ങളുടെ കാലത്തു് മാർക്സും എംഗൽസും എതിർത്തു പോരാടുകയുണ്ടായി. അനന്തരകാലത്തു, ലോകചരിത്രപ്രധാനമുള്ള ഈ മഹത്തായ സിദ്ധാന്തത്തെ, പരിഷ്കരണവാദപരങ്ങളും അരാജകവാദപരങ്ങളുമായ വളച്ചൊടിക്കലുകൾക്കെതിരായി ലെനിനിസം രക്ഷിക്കുകയും, സമകാലീനാനുഭവങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൂടുതൽ വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു "വർഗ്ഗസമരത്തോടൊപ്പം തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസർവ്വാധിപത്യത്തേയും അംഗീകരിക്കുന്ന ആൾമാത്രമാണു് മാർക്സിസ്റ്റു്" എന്നു് അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസർവ്വാധിപത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള മാർക്സിസം—ലെനിനിസത്തിന്റെ നിലാന്തങ്ങളും തികച്ചും ശരിയാണെന്നു് ചരിത്രം തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

അടിയിൽ പറയുന്ന കാരുങ്ങൾ ലെനിൻ ഉന്നിപ്പറഞ്ഞു....

-തൊഴിലാളി വർഗ്ഗസർവ്വാധിപത്യത്തിന്റെ അഗാധമായ ജനാധിപത്യസ്വഭാവവും അതിന്റെ രചനാത്മകമായ സവിശേഷതയും.

-തൊഴിലാളി വർഗ്ഗസർവ്വാധിപത്യത്തിന്റെ പ്രധാന ചുമതലകളും (ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി നിലവിൽവന്ന, ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടെമേലുള്ള ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെ മർദ്ദനമാണിത്. ബൂർഷ്വാ മർദ്ദനരൂപങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള മറ്റെല്ലാമർദ്ദനങ്ങളും ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെമേൽ ഭൂരിപക്ഷം നടത്തിയിരുന്ന മർദ്ദനങ്ങളാണ്.)

-വിപ്ലവത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യൽ.

-പുഷ്കലവർഗ്ഗങ്ങളെ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യൽ

-മുതലാളിത്തത്തിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനത്തെ തടയൽ

-സമ്പദ്വ്യവസ്ഥ, സംസ്കാരം, വിദ്യാഭ്യാസം എന്നിവ സംഘടിപ്പിക്കൽ

സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസർവ്വാധിപത്യത്തിന്റെ പ്രധാനലക്ഷ്യങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് പുഷ്കലവർഗ്ഗങ്ങളെ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യപ്പെട്ടുന്നതോടുകൂടി അവരുടെ ചെറുത്തുനിൽപിനെ അടിച്ചമർത്തുക എന്ന പ്രധാന ലക്ഷ്യം ഇല്ലാതാകുന്നു. പക്ഷേ പ്രധാനമായും, എല്ലായ്പോഴും സ്ഥിരമായിട്ടും, നിർമ്മാണമാണ്.

സോഷ്യലിസത്തിൻകീഴിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗജനാധിപത്യം ക്രമേണ ക്രമേണ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ജനാധിപത്യമായി വികസിക്കുന്നു. സ്റ്റാലിൻ, അധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ മുഴുവൻ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നാലിപ്പോൾ, സോഷ്യലിസം അവസാനമായും പൂർണ്ണമായും വിജയം വരിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ, കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടമവസാനിക്കുകയും, അംഗസമ്പൂർണ്ണമായ കമ്മ്യൂണിസത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനമാരംഭിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനാൽ സോവ്യറ്റ്യൂണിയനിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസർവ്വാധിപത്യത്തിന്റെ പ്രധാന അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഭരണം നിർവഹിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആദ്യഘട്ടസോഷ്യലിസത്തിന്റെ ഘടനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അതിപ്പോൾ അനിവാര്യമല്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. സോഷ്യലിസം അവസാനമായും പൂർണ്ണമായും വിജയിച്ചതോടുകൂടി, തൊഴിലാളി വർഗ്ഗസർവ്വാധിപത്യസ്റ്റേറ്റിനും മുഴുവൻ

ജനങ്ങളുടെയും സ്റ്റാറിന്റെയും വളരെയധികമുള്ള സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ വസ്തുനിഷ്ഠ സാഹചര്യങ്ങളും സംജാതമായിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനു് ആധിപത്യം നിറഞ്ഞതായിട്ടുള്ള ഒരു വർഗ്ഗം സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലില്ല.

സ്വന്തം മുൻപന്തിയിൽ നിലനിന്നാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത ഏതു വർഗ്ഗം, ചരിത്രത്തിൽ, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗമാണു്. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലുള്ള പ്രകടമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പുതിയ ഘട്ടത്തിലുള്ള ഈ സ്റ്റാറ്റ്, മുഴുവൻ ജനങ്ങളുടെയും സ്റ്റാറാണു്. മുഴുവൻ ജനങ്ങളുടെയും താൽപ്പര്യങ്ങളുടെയും ആശയാദർശങ്ങളുടെയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഘടകമാണു്. സ്റ്റാറ് ലോപിച്ചു ലോപിച്ചു് ഇല്ലാതാകുന്നതിനുമുമ്പു് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സർവാധിപത്യം ആവശ്യമില്ലാതായിത്തീരുമെങ്കിലും മുഴുവൻ ജനങ്ങളുടെയും സ്റ്റാറ് കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണ വിജയം വരെ നിലനിൽക്കുന്നതാണു്. എന്തുകൊണ്ടാണു് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഏകസാഹചര്യത്തിലാണു് സ്റ്റാറ് ലോപിച്ചുപോവുകയെന്ന പ്രശ്നത്തിനു് മറുപടിയിലേക്കുവാൻ ക്രൂഷ്ചേവും കൂട്ടരും സർവ്വാത്മകചിന്തയും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിലെങ്ങും കമ്മ്യൂണിസം വിജയിക്കുമ്പോഴാണു്, സ്റ്റാറ് ലോപിച്ചില്ലാതാകുന്നുള്ള സാഹചര്യം ഉണ്ടാവുക. സ്റ്റാറ് ലോപിച്ചില്ലാതാവുക എന്നതു് ഒരു നീണ്ട പ്രക്രിയയാണു്. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സമൂഹം നിർമ്മിക്കപ്പെടുകയും, സാർവദേശീയ രംഗത്തു് സോഷ്യലിസം ജേതിയറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതോടെ സ്റ്റാറിന്റെ ആവശ്യമില്ലാതാവും. അങ്ങിനെ, സ്റ്റാറിന്റെ തിരോധാനത്തെ ആയുന്തര സ്ഥിതിയിൽ നിന്നു വേർപെടുത്തുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

സ്റ്റാറിന്റെ തിരോധാനത്തെ ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടു് ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രക്രിയ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ വികസിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കുന്നതാണു്. അതിന്റെ മുഖ്യ സവിശേഷതകളും:-

> -സ്റ്റാറിന്റെ രണകൗശലങ്ങളിലും, സാമ്പത്തിക-സാമൂഹ്യകാരുങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിലും, ജനങ്ങളും മുഴുവൻ വർദ്ധമാനമായ തോതിൽ പങ്കെടുക്കും; സോഷ്യലിസ്റ്റ് ജനാധിപത്യം സർവതോമുഖമായി വികസിക്കുകയും, കാര്യക്ഷമമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

"സ്റ്റോറിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുകയും, ആ പ്രവർത്തനത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ നിയന്ത്രണമുണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

തദ്ദേശഭരണസ്ഥാപനങ്ങൾക്കും, ട്രേഡ് യൂണിയനുകൾക്കും, യുവജനസംഘടനകൾക്കും, സഹകരണസംഘങ്ങൾക്കും തുടങ്ങിയ ബഹുജനസംഘടനകൾക്കും കൂടുതൽ കൂടുതൽ അധികാരം ലഭിക്കുക എന്നതാണിതിനർത്ഥം. ഇത് ഭൂസ്വത്തിന്റെ വിപുലമായ പുനർവിതരണത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ മുൻകൈ പ്രവർത്തനങ്ങളെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ വളർത്തും. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ജനാധിപത്യം വികസിക്കുന്നതോടുകൂടി സ്റ്റോറ്, കമ്യൂണിസ്റ്റ് പൊതുജനസ്വയംഭരണത്തിന്റെ ഉപകരണമായിത്തീരും. സ്റ്റോറിന്റെ ആദ്യത്തെ പ്രധാനകർത്തവ്യം ഇന്നുള്ള രാഷ്ട്രീയ സ്വഭാവം ക്രമേണ ഇല്ലാതാവും.

ആദ്യത്തെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ഇന്നു പട്ടാളം ആവശ്യമില്ല. (സമുദായത്തിൽ നിലവിൽവന്നിരിക്കുന്ന സ്നേഹമസൃണങ്ങളായ ബന്ധങ്ങളുടെയും ഐകൃത്തിന്റെയും തെളിവാണിത്) എന്നാൽ, സാമ്രാജ്യത്ത ആക്രമണകാരികളിൽനിന്ന് സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു പട്ടാളമാവശ്യമാണ്. സോവിയറ്റ് സമുദായത്തെ പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനും, സോവിയറ്റ് സമ്പത്തുക്കളെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിനും; നിയമത്തിനെതിരുള്ള കയ്യേറ്റത്തെ തടയുന്നതിനും, നിയമലംഘകരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനും മറ്റും സ്റ്റോറിന്റെ ഘടകങ്ങളും ആവശ്യമാണ്. എല്ലാ ജനങ്ങളുടേതുമായിത്തീരുന്ന സ്റ്റോറിന്റെ മുഖ്യപ്രവർത്തകർ അടിയിൽ പറയുന്നവയാണ്:

—കമ്യൂണിസത്തിന്റെ ഭൗതികവും സാങ്കേതികവുമായ അടിത്തറയുടെ നിർമ്മാണം സംഘടിപ്പിക്കുക.

—സോഷ്യലിസ്റ്റ് ബന്ധങ്ങളിൽനിന്നു കമ്യൂണിസ്റ്റ് ബന്ധങ്ങളിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനം സംഘടിപ്പിക്കുക.

—അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ അളവിനനുസരിച്ചും ഉപഭോഗത്തിന്റെ അളവിനനുസരിച്ചും നിയന്ത്രണമർപ്പെടുത്തുക.

—ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമസൗകര്യങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഉറപ്പുണ്ടാക്കുക.

—സോവിയറ്റ് പരമ്പരയുടെ അവകാശസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെയും, അടിസ്ഥാനപരമായി, സോവിയറ്റ് നിയമക്രമങ്ങളെയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പത്തുക്കളെയും കാത്തു സൂക്ഷിക്കുക.

—ബോധപൂർവമായ അച്ചടക്കത്തിന്റെയും, അദ്ധ്വാനത്തോടുള്ള കമ്യൂണിസ്റ്റ് നിലപാടിന്റെയും ബോധം വളർ

ജനങ്ങളിൽ വളരെത്തക്കവിധത്തിൽ അവരെ പ്രബുദ്ധരാക്കുക.

—രാജ്യരക്ഷക്ക്, വിശ്വസ്തമായ വിധത്തിൽ ഉറപ്പുണ്ടാക്കുക,

—സമാധാന ലക്ഷ്യത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും, എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുമായി സാധാരണഗതിയിലുള്ള ബന്ധങ്ങളും പുലർത്തുകയും ചെയ്യുക.

ഇന്നത്തെ ഘട്ടത്തിൽ തന്നെയും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ നേതൃത്വം ഒരു സുപ്രധാന ഘടകമാണ്. അങ്ങനെ പാർട്ടി, നേതൃത്വം നൽകുകയും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന ശക്തിയായി തുടരും. കമ്മ്യൂണിസം പടുത്തുയർത്തപ്പെടുകയും, രണ്ടു സുഹൃദ്രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഇന്നത്തെ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഇല്ലാതാവുകയും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സമൂഹത്തോടടുക്കുമ്പോൾ, അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ഒരൊറ്റമാർഗ്ഗം മാത്രം നിലവിൽ വരികയും ചെയ്തതിനുശേഷമേ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ നേതൃപരമായ പങ്ക് അവസാനിക്കുകയുള്ളൂ.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്ക്, അതിന്റെ നേതൃപരവും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശകവുമായ പങ്ക് പൂർണ്ണമായ അളവിൽ നിർവഹിക്കാൻ കഴിയുന്നതിനുവേണ്ടി, പരിപാടി ചില കാര്യങ്ങളും പ്രത്യേകം ഊന്നിപറയുന്നു. വ്യക്തിപ്രഭാവത്തിന്റെ എല്ലാദോഷഫലങ്ങളെയും മുച്ചൂടും നീക്കുക, ലെനിനിസ്റ്റ് പാർട്ടിനിലവാരങ്ങളും പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും വളർത്തുകയും ചെയ്യുക, ഉൾപ്പാർട്ടിജനാധിപത്യം ഇനിയും വികസിപ്പിക്കുക തുടങ്ങിയവയാണവ. അങ്ങനെയാണ്, ഉയർന്നപാർട്ടി സംഘടനകളുടെ ഭാരവാഹികളിൽ ഒരു ഭാഗത്തെ, കാലാകാലം മാറ്റുകയും തൽസ്ഥാനത്തേക്ക് പുതിയ ആളുകളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി, നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിന്റെ മസ്തിഷ്കവും അന്തസ്സും മനസ്സാക്ഷിയുമാണ്, വിപ്ലവപരങ്ങളായ വമ്പിച്ച പരിവർത്തനങ്ങളും വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സോവിയറും ജനതയുടെ മസ്തിഷ്കവും അന്തസ്സും മനസ്സാക്ഷിയുമാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ധർമ്മസംഹിത നടപ്പാക്കുന്നതിൽ പാർട്ടി മാതൃകാപരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പരിപാടിയിൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ ധർമ്മസംഹിത, മറ്റു പലതിനോടുമൊപ്പം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "വ്യക്തികൾ തമ്മിൽ മനുഷ്യസ്നേഹപരമായ ബന്ധങ്ങളും പരസ്പരബഹുമാനവും— മനുഷ്യൻ, മറ്റൊരു മനുഷ്യന്റെ സുഹൃത്തും സഖാവും സഹോദരനുമാണ്."

—സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലും സ്വകാര്യജീവിതത്തിലും ആത്മാർത്ഥത, സത്യസന്ധത, ധാർമ്മിക പരിശുദ്ധി, കപടനാട്യമില്ലായ്മ, വിനയം....

പരസ്പരമനോഭിതവും ബോധപൂർവ്വവുമായ ഐക്യനിയന്ത്രണത്തിന്റെയും അച്ചടക്കത്തിന്റെയും എല്ലാത്രപങ്ങളേയും പാർട്ടി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കും; ഇത്തരത്തിലുള്ള അച്ചടക്കം, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ജീവിതരീതിയുടെ അടിസ്ഥാന നിയമങ്ങളെ സുസ്ഥാപിതമാക്കുകയും ചെയ്യും (പുഷ്കരവർഗ്ഗത്തിന്റെ ധർമ്മസംഹിതയെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ നിരാകരിക്കുന്നു.)

XIII

നിഗമനങ്ങൾ

പരിപാടിയുടെ പ്രാധാന്യം

സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വിജയം, ലോകസംവേദികാസങ്ങളിൽ മുഖ്യമായും അതിന്റെ സമ്പത്തികനേട്ടങ്ങളിലൂടെയാണ് സാധിതമാകുകയെന്ന് മെനിൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 'പ്രായോഗികമായി മാതൃകാപരമായ ഉദാഹരണങ്ങൾവഴി, കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം നമ്മൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കണം.' എന്നാണ് മെനിൻ പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. സോവ്യറ്റ് യൂണിയൻ, അതിന്റെ നേട്ടങ്ങൾവഴി ലോകസംവേദികാസങ്ങളിലും ജനഹൃദയങ്ങളിലും, എത്ര വമ്പിച്ചതും മഹത്തരവുമായ സ്വാധീനമാണ് ചെലുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു് നാമനുഭവത്തിലൂടെ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസം പുരോഗമിച്ചുവരുന്തോറും, ചരിത്രപരമായ ഈ പങ്ക് ഉത്തരോത്തരം വർദ്ധിച്ചുവരും.

മാനവസമുദായം അതിന്റെ സുദീർഘചരിത്രത്തിൽ ഇതുവരെ നേടിയിട്ടുള്ളതിലുംവെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ വിജയമായിരിക്കും സോവ്യറ്റ് യൂണിയനിൽ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ സാക്ഷാത്ക്കരണം. കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലശൃംഗങ്ങളിലേക്കുള്ള ഓരോ പുതിയ കാൽവയ്പ്പും എല്ലാരാജ്യങ്ങളിലും പണിയെടുക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ആവേശം കൊള്ളിക്കുന്നു, സംഘടിതവും ദേശീയവുമായ മർദ്ദനത്തിൽ നിന്നും മോചനം നേടാനുള്ള എല്ലാജനങ്ങളുടെയും സമരത്തിന് വമ്പിച്ച ധാർമ്മിക പിൻതുണ നൽകുന്നു. ലോകവ്യാപകമായതായിൽ മാർക്സിസം–ലെനിനിസത്തിന്റെ വിജയത്തെ കൂടുതൽ അടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു.

'സോവിയറ്റ് ജനത, കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ

ഞങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു: തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ പുതിയ കോടാനുകോടി ജനങ്ങളും പറയും: ഞങ്ങളും കമ്മ്യൂണിസത്തിനു വേണ്ടിയാണു". മറ്റുരാജ്യങ്ങളിലെയും ലക്ഷ്യത്തിനു പോയിട്ടില്ല, നേരെമറിച്ച് സമൂഹത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിനും നല്ല സംഘടനയുടെ മാർഗ്ഗമാണു, ഉൽപ്പാദനശക്തികളെ വളർത്തുന്നതിൽ നേടുന്ന സത്വര പുരോഗതിക്കുമാണു; മനുഷ്യന്റെ സുഖത്തിനും ക്ഷേമത്തിനുമുള്ള എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലൂടെയാണു, യഥാർത്ഥത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ആശയങ്ങളും ബുദ്ധിജീവികളുടെ മനസ്സിനെയും ഹൃദയത്തെയും കവരുന്നതു.

സാർവ്വദേശീയ തൊഴിലാളി സൌഹാർദ്ദത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ സ്പിരിറ്റിലാണു കമ്മ്യൂണിസം കെട്ടിപ്പടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു. അതിന്റെ പതാകയിൽ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: "സർവരാജ്യത്തൊഴിലാളികളെ! സംഘടിക്കുക." കമ്മ്യൂണിസം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു, സോവ്യറ്റുജനത, പരിപാടിയിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഇപ്പോഴെ, മാനവരാശിയുടെയും സർവരാജ്യത്തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെയും താൽപ്പര്യങ്ങളും, മൊത്തത്തിൽ ലോകസോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥയുടെ താൽപ്പര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു മഹത്തായ തങ്ങളുടെ സാർവദേശീയ മുദ്രയെ നിർവഹിക്കയാണു ചെയ്യുന്നതു." സി. പി. എസ്സു. യു; സോവിയറ്റുയൂണിയനിൽ ഇന്നത്തെ തലമുറക്കുതന്നെ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തിരിക്കുകയാണു. ശാസ്ത്രീയ സോഷ്യലിസം നല്ലതാണെന്ന സ്ഥാനത്തേക്കു, നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കൂടുതൽ ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകളെ ആകർഷിക്കാൻ പറ്റിയ, സോവ്യറ്റുയൂണിയനിൽ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സമൂഹം കെട്ടിപ്പടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്ന വസ്തുത ഇന്ത്യയിൽ നമ്മുടെ തലമുറയുപയോഗപ്പെടുത്താനുണ്ടെന്നാണു നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന്നർത്ഥം.

ഈ പരിപാടി, ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയിൽ മാർക്സിസം-ലെനിനിസം നിർമ്മാണാത്മകമായി പ്രയോഗിക്കുകയും, മൊത്തത്തിൽ ലോകവിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനത്തിനും ലോകത്തിലാകമാനമുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെയും സമരങ്ങളുടെ താത്വികവും പ്രായോഗികവുമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കു ഉത്തരം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതരത്തിൽ വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുടെ കയ്യിൽ പ്രബലമായ ഒരായുധമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു ഈ പരിപാടി.

തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രമായ മാർക്സിസം- ലെനിനിസം ബൂർഷ്വാ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെ മേൽ

വച്ചതെ മുമ്പുതന്നെ അതിന്റെ മേന്മ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. സി. പി എസ്സ്. യ. വിന്റെ പരിപാടി, നമ്മുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രം നേടിയ ഈ വിജയം ഉറപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല ചെയ്തിട്ടുള്ളത്, എന്നുമാത്രമല്ല കൂടുതലായത്തിലേയ്ക്കു കുതിച്ചുചാടിവർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെ വിജയത്തെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിൽ, ബൂർഷ്വാ തത്പരസംഘടിതകളുടെമേൽ ജനങ്ങളുടെ കൂടുതൽ കനത്ത ആഞ്ഞടി ഏൽപ്പിക്കുവാനും അതിന്റെ ക്ഷുദ്രമായ സ്വാധീനവലയത്തിനുള്ളിൽ നിന്നു ജനങ്ങളെ വിമോചിപ്പിക്കുവാനും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടികളെ ഈ പരിപാടി സഹായിക്കുന്നു. ആയതുകൊണ്ടാണ് പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായും, സംഘടനാപരമായും മറ്റും പാശ്ചാത്യശക്തികളുടെ നേർക്കുള്ള കനത്ത ഒരടിയാണ് ഈ പരിപാടി എന്നു അതിന്റെ കരടു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോഴത്തന്നെ സാമ്രാജ്യത്വവാദികളും അതിന്റെ കഴുത്തറുക്കുന്നതിനു പരിഭ്രാന്തരാവാൻ ഉണ്ടായ കാരണങ്ങളിൽ ഒന്നു്. പ്രത്യേകിച്ചു ഈ പരിപാടി, മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടികളെ, അവിടെയുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു വിരോധത്തെ എതിർത്തുതോൽപ്പിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നു. ബൂർഷ്വാസികളുടെയും അതിന്റെ പിണിയാളന്മാരുടെയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു വിരോധകണ്ടുപിടിത്തങ്ങളുടെ പഴം പുരാണം കാറ്റിൽ പറത്തിക്കളയുവാൻ ഈ പരിപാടിയുടെ മഹത്തായ ആശയങ്ങൾക്കു കഴിയുമെന്നു സ: കൃഷ്ണവു് തികച്ചും ശരിയായിപ്പറഞ്ഞതായതുകൊണ്ടാണ്.

20-ാം നൂറാണ്ടിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മാനിഫെസ്റ്റോ എന്നു വിളിക്കാവുന്ന ഈ പരിപാടി, ഇതുവരെയും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ വിമോചനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള വിപ്ലവകരമായ സമരങ്ങളുടെ വേലിക്കെട്ടിനകം നിന്നിട്ടുള്ള ജനവിഭാഗങ്ങളെക്കൂടി സോഷ്യലിസത്തിനുവേണ്ടിയും ജനാധിപത്യത്തിനുവേണ്ടിയും രക്ഷുത്തിലേയ്ക്കു ആകർഷിയ്ക്കുവാൻ, അതിന്റെ ആകർഷണശക്തികൊണ്ടു, മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടികളെ സഹായിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിന്റെ വിപ്ലവകരമായ സ്വാധീനം, ഈ പരിപാടിയുടെ ആശയത്തിലും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുസമുദായം കെട്ടിപ്പടുക്കുവാനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളിലും, സമൂർത്ത രൂപം കൈക്കൊള്ളുകയും കേന്ദ്രീകരിയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിയ്ക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം, പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായും, രാഷ്ട്രീയമായും, മറ്റു തരത്തിലും, മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങളെ നമ്മുടെ ഭാഗത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരേണ്ടുള്ള നമ്മുടെ സമീപനത്തെ വിപുലപ്പെടുത്താൻ ഈ പരിപാടി സഹായിക്കുന്നു.

ഇപ്പോഴത്തെ പാർട്ടിയുടെ ഉള്ളടക്കത്തെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുകയും ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രപരവും, രാഷ്ട്രീയവുമായ നിലവാരം പെട്ടെന്നുയരുകയും, അവരുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ എല്ലാ രംഗങ്ങളിലുമുള്ള പ്രായോഗിക കഴിവുകളെ അഭിവൃദ്ധികരിക്കുവാൻ കൂടുതൽ സന്നദ്ധരായവരെ സജ്ജമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഐക്യത്തിന്റെ ഒരു പ്രകടനമാണ് ഈ പഠിപ്പാടി, അതേ സമയം തന്നെ, സംഭവശിയ തൊഴിലാളി സൗഹാർദ്ദത്തിന്റെയും, മാർക്സിസം ലെനിനിസത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മാത്രം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയുടേയും ഐക്യം കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്താനും ഉറപ്പിയ്ക്കുവാനും കഴിയുന്നതിന്റെ ഒരു രാഷ്ട്രീയ-പ്രത്യയശാസ്ത്രായുധം കൂടിയാണ്.

സാർവ്വദേശിയ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തോട്, നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ തൊഴിലാളികളോട്, നമുക്കുള്ള കടമകൾ നിർവഹിക്കുന്നതിന് ഈ പഠിപ്പാടി ക്രിയാത്മകമായ രീതിയിൽ പഠിക്കുകയും അതു് നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിപുലമായി പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നതു് നമ്മുടെ ഒഴിച്ചുകൂടുവാൻ വയ്യാത്ത ഒരു കടമയായിരിക്കുന്നു.

XIV

വ്യക്തിപൂജയെക്കുറിച്ച്

നാഷണൽ കൗൺസിലിന്റെ പ്രമേയം സ്റ്റാലിന്റെ വ്യക്തിപൂജയെക്കുറിച്ച് മുക്കത്തിൽ പരാമർശിക്കുകയും, പാലക്കാട്ടു വെച്ച് നാലാം കോൺഗ്രസ്സ് അതേക്കുറിച്ചെടുത്ത നിലപാടു് ഏതാണ്ടു് ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (സ: അജയഘോഷിക്കുറിച്ചു 20-ാം പാർട്ടി കോൺഗ്രസ്സ് റിപ്പോർട്ട്.) നാഷണൽ കൗൺസിൽ പ്രമേയത്തിലെ പ്രധാനകാര്യങ്ങളും താഴെപ്പറയുന്നവ ആകുന്നു.

—വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തിനും അതിന്റെ ദോഷങ്ങളെ ഇടച്ചുനീക്കുന്നതിനുമുള്ള സമരം, സാർവ്വദേശിയ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവ്യസ്ഥാനത്തിന്റെയും, സോഷ്യലിസ്റ്റു നിർമ്മാണത്തിന്റെയും കമ്മ്യൂണിസത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റത്തിന്റെയും താൽപ്പര്യങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്.

—വ്യക്തിപൂജക്കെതിരായി 20-ാം കോൺഗ്രസ്സ് ഇടങ്ങിവെച്ച സമരം, സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി നേതൃത്വത്തിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായ അനുഭാവശൂന്യതയേയും യാന്ത്രികമനോഭാവത്തേയും കൂടിയ ഒരു നടപടിയായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തി

ലേക്കുള്ള സോവിയറ്റ് സമൂഹത്തിന്റെ മുന്നേറ്റത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തിയ പഴയ തത്വങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രവർത്തനരീതികളിൽനിന്നും മൌലികമായി തെറ്റിപ്പിരിഞ്ഞുപോരുന്നതിനു അതത്യാവശ്യമായിരുന്നു. വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തിനെതിരായ ചരിത്രപ്രധാനമായ സമരത്തിൽ നേടിയ മഹത്തായ വിജയങ്ങൾക്ക് സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി നേതൃത്വത്തെ ദേശീയകൌൺസിൽ അഭിനന്ദിച്ചു കാരണം, സോവിയറ്റ് യൂണിയനായാലും സാർവ്വദേശീയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിനായാലും ആ സമരം ഗുണഫലങ്ങളുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളൂ. ഈ സമരം സഹോദരപാർട്ടികൾക്ക് ഗുണകരമായിട്ടുണ്ടെന്നതെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മാർക്സിസ്റ്റ് — ലെനിനിസ്റ്റ് മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് അന്യാന്യബന്ധങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്താൻ എല്ലാ പാർട്ടികളേയും അതു സഹായിക്കുന്നു. എല്ലാ സഹോദരപ്പാർട്ടികളും മാർക്സിസം—ലെനിനിസത്തെ സമ്പന്നമാക്കുന്നതിനു് അവരുടെ സംഭാവനകൾ ചെയ്യുന്നതിനുണ്ടായിരുന്ന തടസ്ഥങ്ങൾ അതു തട്ടിനീക്കി.

—സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ, പാർട്ടിജീവിതത്തിന്റെ ലെനിനിസ്റ്റ് മാനദണ്ഡങ്ങൾ പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനും ക്രൂശ്ചേവിന്റെ വ്യക്തിപൂജാപ്രവണതയുടെ വളർച്ചയും, എല്ലാ രംഗങ്ങളിലുമുള്ള സോഷ്യലിസ്റ്റ് ജനാധിപത്യത്തിന്റെ വികാസത്തിനും പാർട്ടിയുടെയും ജനങ്ങളുടെയും മുൻകൈ ക്രൂശ്ചേവ് വിട്ടുന്നതിനും ആ സമരം വഴിതെളിയിച്ചു.

—സ്റ്റാലിൻ വ്യക്തിപൂജ, മാറ്റ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളുടെ മേലും നിഷേധാത്മകമായ ആഘാതവും, സ്വാധീനതയും ഉണ്ടാക്കുകയും, മാർക്സിസം-ലെനിനിസത്തിന്റെ ക്രിയാത്മകമായ വളർച്ചയെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും, അവയുടെ ബന്ധങ്ങളിൽ അസ്വാഭാവികതകൾ ഉളവാക്കുകയും ചെയ്തു.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിയമവിധേയത്വത്തിന്റെ ലംഘനങ്ങളും വ്യക്തിപൂജാകാലഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായ മറ്റു കുറ്റകൃത്യങ്ങളും, ചില ബൂർഷ്വാ എഴുത്തുകാരും നേതാക്കന്മാരും വാദിക്കുന്നതുപോലെ, സോവിയറ്റ് സമ്പ്രദായത്തിന്റെ യാതൊരുവക അപചയപ്രവണതയും വന്നതായതായോ സോവിയറ്റ് സമൂഹത്തിന്റെ മേന്മയേയോ ശ്രേഷ്ഠതയുടെയോ കുറച്ചിട്ടുള്ളതായോ കാണിക്കുന്നില്ല; മറിച്ചും അതു തെളിയിക്കുന്നു. കാരണം വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഈ പരിണതഫലങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടും സോവിയ

റെ യൂണിയനും മഹത്തായ നേട്ടങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അ തുപ്പോൾ മഹത്തായതായിരുന്ന സോവിയറും സമൂഹത്തിന്റെ സ ത്ത; തൻമൂലം നിഷേധാത്മകമായ ഈ വളർച്ചയും അതിന്റെ ഈ വിജയങ്ങളെയെല്ലാം തടഞ്ഞുനിർത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

—ഈ ലംഘനങ്ങൾക്കും കടുംകൈകൾക്കുമെല്ലാം ഒരൊറ്റ കാരണം വ്യക്തിപൂജ സിദ്ധാന്തമായിരുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞതുകൊ ണ്ടും അവയും മതിയായ വിശദീകരണമാവുന്നില്ല; കൂടുതൽ വസ്തുനി ഷ്ഠവും സ്വയംവിമർശനപരവുമായ പരിശോധന ആവശ്യമാണു്.

—അപാരമായ ബുദ്ധിയും കഴിവുമുള്ള ഒരു അതിഗംഭീര നായ മാർക്സിസ്റ്റ്—ലെനിനിസ്റ്റായിരുന്ന സ്റ്റാലിനെന്നു് നിസ്സം ശയം പറയാം; ഒരു നേതാവെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്രി യാത്മകമായ പങ്കിനെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ കഴികയില്ല. ലെനിന്റെ തത്പദങ്ങളെ അനേക രംഗങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം വളർത്തിക്കൊണ്ടു വന്നു കയും, ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയും, യു. എസ്സ്. എസ്സ്. ആറിൽ സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പൊക്കുന്നതിനും വിലപിടിച്ച അനവധി സംഭാവനകളും അദ്ദേഹം നൽകുകയും ചെയ്ത വസ്തുതകളൊന്നും ചരിത്രത്തിന്റെ താളുകളിൽ നിന്നു് മായ്ച്ചു കളയുവാൻ സാധ്യമല്ല. സ്റ്റാലിന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ക്രിയാത്മ കവും നിഷേധാത്മകവുമായ രണ്ടുവശവും, മനസ്സിൽ തരിച്ചുകൊ ണ്ടു മാത്രമേ, സമചിത്തതയോടും വസ്തുനിഷ്ഠമായും സ്വപ്നംഇഷ്ട നിഷ്ടങ്ങൾക്കു കീഴ്പ്പെടാതെയും ഈ സമരം നടത്താൻ കഴിയുക യുള്ളൂ.

—അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന കാലഘട്ട ത്തിൽ സ്റ്റാലിന്റെ സ്വഭാവത്തിലുള്ള നിഷേധാത്മകമായ വശങ്ങൾ വളർന്നു വരുകയും അങ്ങനെ വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തമെന്ന പ്രതിഭാസം കൂടുതൽ കൂടുതൽ വളരുകയും ചെയ്തു, ക്രൂരതകളും 'കോടുങ്ങളും' അ തിന്റെ പിന്നാലെ ഉണ്ടായി.

—ഇതിനെതിരായ സമരത്തിൽ സി. പി. എസ്സ്. യു. നേതാക്ക ന്മാരുടെയെല്ലാ പ്രസ്താവനകളും അംഗീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യം നമുക്കില്ല. അവരുടെ വിമർശനത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേകവശത്തെപ്പറ്റി അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടാകാനിടയുണ്ടു്. അവർ ചില തീര

മാനങ്ങളെടുത്ത രീതിയെപ്പറ്റിയും നമുക്ക് യോജിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതില്ലെന്നുവരാം.

ഇതെല്ലാം അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു എന്നാണ്— വ്യക്തിപൂജാ സി. ജനത്തെ എഴുന്നേൽപ്പിക്കുന്നതിൽ സി. പി. എസ്സ്. യ 'വി ന്റെ മഹത്തായ പ്രവർത്തനത്തെ നമ്മുടെ പാർട്ടി പരിപൂർണ്ണമായി അംഗീകരിക്കുകയും പിന്താങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇതാണ് പ്രധാനപ്പെട്ടവസ്തുത. അതേസമയംതന്നെ തൃപ്തികരമായ ഉത്തരം ലഭിക്കാത്ത ചില ചോദ്യങ്ങളും നമ്മുടെ പാർട്ടിക്കു മുമ്പാകെ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്.

ഈ കൊല്ലംമുമ്പ് ഇരുപതാംകോൺഗ്രസ്സ് നടന്നസമയത്തു് വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തിനെതിരായ സമരവും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവസ്തുതകളും പുറത്തുവന്നപ്പോൾ ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്; പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അണികളിൽ തീർച്ചയായും വൃഥിയ കുഴപ്പവും; സംഭ്രാന്തിയും; ഞെട്ടലുതന്നെയും ഉണ്ടായി. സോഷ്യലിസത്തിലുള്ള പുരോഗമനവാദികളുടേയും അഭ്യുദയകാംക്ഷികളുടേയും വിശ്വാസത്തെ ഇളക്കുവാൻ വേണ്ടി ഈ സ്ഥിതിയെ ചൂഷണംചെയ്യാൻ ചിന്തിരിപ്പന്മാർ പരമാവധി പരിശ്രമിച്ചു. അതുകൊണ്ടുണ്ടായ ഷോക്ക് അത്യന്തം പെട്ടെന്നും ഭയങ്കരവുമായിരുന്നതുകൊണ്ട് നിരവധി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർക്കിടയിൽ വളരെ എതിരായ പ്രതികരണമുണ്ടായത്; അവർ സി.പി.എസ്സ്. യുടെ നേതൃത്വത്തിനെതിരായ നിലപാടിനെ അതുപോലെ അംഗീകരിക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ അതു് മനസ്സിലാക്കാത്തതായിരുന്നു. കാരണം, വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ സാധ്യതയെന്ന അതിഭയങ്കര പ്രധാനമായ ഘടകമായിരുന്നു. മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ്പാർട്ടികളിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് ഇതെക്കുറിച്ചു് (അതുപോലുള്ളതിനെയും പാതകങ്ങളേയും) നേരിട്ടുള്ള അനുഭവം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് ഈ സമരം സി. പി. എസ്സ്. യ. നേതൃത്വം ഇതുയും നീർത്തിക്കിണുമായി ഏതാനാട്ടതെത്തുകൊണ്ടാണെന്ന് ആ രാജ്യങ്ങളിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായി. അതും മറ്റൊരു ഘടകമായിരുന്നു.

എന്നാൽ, ഇന്നു് അതേതരത്തിലുള്ള ചിന്താഗതികളും പ്രതികരണങ്ങളും മിക്കവാറും മാഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. മുമ്പു് ശക്തിയായ വിമർശനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നവർക്കുപോലും ഇന്നു് പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി കൂടു

തൽ ശരിയായ ഒരു ധാരണ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നതിൽ സംശയമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സാർവത്രികമായി ആക്രമിക്കപ്പെടാവുന്ന സൽഫലങ്ങളും വ്യക്തിപൂജാ സിദ്ധാന്തത്തിനെതിരായ സമരംകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; ഈ സമരത്തിന്റെ ചരിത്രപ്രധാനമായ സി.പി.എസ്സ്. യുവിന്റെയും സാർവദേശീയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും മഹത്തായ നേട്ടങ്ങളും വളരെ വ്യക്തമായി തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിന്റെ വിജയത്തിനും സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുടെ വിദേശനയത്തിൽ പുതിയൊരുഗതിക്രമം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനും ജനത്തെ ലോകസമാധാനഗതികളിൽ പുതുതായി ആവിർഭവിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ വിലയിരുത്തുന്നതിനും ഒരു പുതിയരീതിയിൽ കാതലായ പ്രശ്നങ്ങളെ സമീപിക്കുന്നതിനും സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിയമവിധേയതന്ത്രത്തെയും പാർട്ടിജീവിതത്തിന്റെ നിയമാനുബന്ധങ്ങളേയും പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനും സഹോദരപ്പാർട്ടികളുടെ സഹകരണത്തോടെ മാർക്സിസ്റ്റ്—ലെനിനിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് ഒരു പുതിയ ജീവൻ നൽകുന്നതിനും വ്യക്തിപൂജാ സിദ്ധാന്തത്തിനെതിരായ സമരം ഒഴിച്ചുകൂടാൻവയ്യാത്ത ഒരു പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. (കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്-വർക്കേഴ്സ് പ്പാർട്ടികളുടെ രണ്ടു മോസ്ക്കോ സമ്മേളനങ്ങളും ഉദാഹരണം) ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഈ നേട്ടങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലായിരിക്കണം വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തിനെതിരായ സമരത്തെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. ഈ കൊല്ലത്തെ ഈ മഹത്തായ നേട്ടങ്ങളെ കൊട്ടിഘോഷിക്കുകയും അതേസമയത്തു് വ്യക്തിപൂജാ സിദ്ധാന്തത്തിനെതിരായിട്ടുള്ള സമരത്തിന്റെ ക്രിയാത്മകമായ ഉള്ളടക്കത്തെ വിലകുറച്ചു കാണുകയും ഒരേസമയം സംഭവ്യമല്ല. ഈ സമരവുമായ ബന്ധപ്പെട്ടതായി എടുത്തിട്ടുള്ളതെങ്കിലുമൊരു നടപടിയോടോ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലുമൊരുപ്രസ്താവനയോടോ ഒരാൾക്കുണ്ടാകാവുന്ന വിയോജിപ്പ് എത്രതന്നെയായാലും, സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിലും ലോക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിലും നടന്ന അതി ഗംഭീരമായ ഈ സംഭവത്തെ കാണാതിരിക്കാൻ ആ വിയോജിപ്പ് കാരണമായിത്തീരുന്നതു് ഒരു ഭീരുത്വമായിരിക്കും.

ഒരു വലിയ തടസ്സം തരണംചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സാർവദേശീയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഉണ്ടായ തികച്ചും അനുഭവമായ ഒരു വളർച്ചയെ വമ്പിച്ച തൊരുത്തോടുകൂടി സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഒട്ടാകെ ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ കണ്ണുകൾക്കു മുമ്പിൽ വച്ചു

തെറ്റിച്ചു നിർത്തുകയും ഉറക്കംകെടുക്കുകയും എതിർത്തു ശപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കാര്യത്തിൽ സോവിയറ്റ് പാർട്ടി പ്രകടിപ്പിച്ച സ്വയം വിമർശനത്തിന്റെ സ്പിരിറ്റും അതുതന്നെ ധീരോദാത്തമായിരുന്നു എന്നു് പറയുന്നതിൽക്കുറ്റം നിവർത്തിയില്ല. ഇന്നു് നമുക്കുള്ള കഴിഞ്ഞ നൂറുകൊല്ലത്തെ അനുഭവം കൂടാതെതന്നെ, ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനവും എല്ലാ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളും വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തിനെതിരായ സമരത്തിനു് അടിസ്ഥാനപരമായ പിന്തുണ പ്രകടമായി നൽകുകയുണ്ടായി. ഏതെങ്കിലുമൊരു പ്രത്യേക രീതിയേയോ പ്രത്യേകവശത്തേയോപറ്റി, തീർച്ചയായും, വിമർശനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; പക്ഷെ അതായിരുന്നില്ല പ്രധാനം. മുഖ്യമായ സംഗതി പിന്തുണയായിരുന്നു. നമ്മുടെ സ്വന്തം പാർട്ടിയുടേതുൾപ്പെടെ എല്ലാ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളുടേയും പ്രമേയങ്ങളും പ്രസ്താവനകളും അതുപോലെ ലോക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രശസ്തരായ നേതാക്കളുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളും ഇതിനു സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നു.

1956 ഫെബ്രുവരിയിലാണു് 20-ാം കോൺഗ്രസ്സ് നടന്നതു്. 1956 ഏപ്രിൽ 5-തീയതി ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ മുഖപത്രമായ "പീപ്പിൾസ് ഡെയിലി", ഈ പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് ഏറ്റവും പ്രധാനവും അത്യധികാരികവുമായ ഒരു മുഖപ്രസംഗം എഴുതുകയുണ്ടായി. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സർവ്വാധിപത്യത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ അനുഭവത്തെപ്പറ്റി" എന്ന ആ മുഖപ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞു:

> സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി അതിന്റെ കഴിഞ്ഞകാലത്തെ തെറ്റുകളെക്കുറിച്ചു് നടത്തിയ ധീരമായ ഈ സ്വയം വിമർശനം ഉൽപ്പാർട്ടി ജീവിതത്തിലെ തത്വദീക്ഷയുടെ ഉയർന്ന നിലവാരത്തേയും മാർക്സിസം ലെനിനിസത്തിന്റെ മഹത്തായ ചൈതന്യത്തേയും പ്രകടമാക്കുന്നു.
>
> "സ്റ്റാലിൻ ലെനിനിസ്റ്റ് നയം ശരിയായി പ്രയോഗിച്ചതിന്റെ ഫലമായി സോവിയറ്റ് യൂണിയനുൾപ്പെടെയുള്ള രാജ്യങ്ങളിലും അത്യുന്നതമായ ബഹുമതി സമ്പാദിച്ചു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം അതിൽ തനിക്കു സ്വന്തമായുള്ള പങ്കിനെ തെറ്റായ വിധത്തിൽ പെരുപ്പിച്ചു കാണുകയും തന്റെ വ്യക്തിപരമായ അധികാരത്തെ ക്രമേണ ഗുരുതരമായ തോതിൽ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ഫ

ലമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തികളിൽ ചിലതും അദ്ദേഹം തന്നെ പ്രചരിപ്പിച്ച മാർക്സിസം ലെനിനിസത്തിന്റെ ചില അടിസ്ഥാന ധാരണകൾക്ക് എതിരായിത്തീർന്നു.

നേരെമറിച്ച് വ്യക്തിപൂജാ സിദ്ധാന്തത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും വളർത്തുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി ഒരൊറ്റയാളുടെ സേച്ഛാധികാരം നിലവിൽ വന്നു.

"തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടങ്ങളിൽ സ്റ്റാലിൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം വ്യക്തിമാഹാത്മ്യത്തിൽ അധികമധികം ശ്രദ്ധാലുവാകുകയും ജനാധിപത്യ കേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ പാർട്ടി നിയമത്തെയും ക്രൂഷ്ചേവ് തവും വ്യക്തിപരമായ ഉത്തരവാദിത്വവും കൂട്ടായ്മനക്കുന്ന തത്വത്തെയും ലംഘിക്കുകയും ചെയ്തു."

1956-ലെ ഫെബ്രുവരിയിൽ ചേർന്ന ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ എട്ടാം കോൺഗ്രസ്സിൽ സ: ലിയൂഷാവോച്ചി സമർപ്പിച്ച രാഷ്ട്രീയ റിപ്പോർട്ടിൽ ഈ സമരത്തെ ശരിവച്ചിരുന്നു. ഇരുപതാം കോൺഗ്രസ്സ് "പാർട്ടിക്കകത്തു ഗൗരവമേറിയ മാർഗ്ഗഭ്രംശങ്ങൾക്കിടയാക്കിയ വ്യക്തി പൂജാസിദ്ധാന്തത്തെ അടിക്കടിച്ച തള്ളിക്കളഞ്ഞു" എന്നു റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു.

മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച മുഖപ്രസംഗം വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തെ ഫലപ്രദമായി തുറന്നു കാണിക്കുകയും അതിന്റെ നാശഗതിയേയും അതിനെതിരായ സമരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തേയും പറ്റി ചർച്ച നടത്തുകയും ചെയ്തു.

നേതാക്കന്മാരുടെ പങ്കിനേയോ അധികാരത്തിന്റെ ആവശ്യത്തേയോ മാർക്സിസം-ലെനിനിസം ഒരിക്കലും നിഷേധിക്കുന്നില്ല. അതേപ്പറ്റി ലെനിൻ ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി: "ലോകത്തിലുടനീളം സ്വന്തം പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസത്തിനു വേണ്ടി ക്ലേശകരവും ഇടതടവില്ലാത്തതുമായ ഒരു സമരം നടത്തുന്ന ഒരു തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിനു പ്രശസ്തരായ നേതാക്കന്മാരാവശ്യമുണ്ട്." സാർവദേശീയ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും ലോകവിപ്ലവപ്രസ്ഥാനവും നിരവധി പ്രശസ്തരായ നേതാക്കന്മാരെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ഒരു നേതാവിന്റെ അധികാരം വ്യക്തിപൂജയായി വളരുകയെന്നതു വളരെയപൂർവമായിട്ടേ

സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള. തീർച്ചയായും സ്റ്റാലിന്റെ വ്യക്തിപൂജ സമകാലീന വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിലെ അനുഭൂതമായ ഒരു ഭീതനാടകമായി നിലനിൽക്കുന്നു.

•എന്താണീ വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തം? "ലാസ്റ്റിങ്ങ് പീസ്" പത്രം അതിനെ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്ങനെയായിരുന്നു: "അസാധാരണമായ രീതിയിൽ വ്യക്തികളെ ഉയർത്തി പ്രശംസിക്കുക. അവർക്ക് അമാനുഷമായ സിദ്ധികളും സ്വഭാവങ്ങളും കല്പിക്കുക, അവർ ഒട്ടുമുക്കാലും അർഹതാവഹമായ ശക്തികളുള്ളവരാണെന്നു കണക്കാക്കുകയും അവരുടെ മുമ്പിൽ തലകുനിക്കുകയും ചെയ്യുക".

സ്റ്റാലിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ അവസാനവർഷങ്ങളിൽ ഈ നിർവചനം ബാധകമായിരുന്നുവെന്നു നിഷേധിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അദ്ദേഹത്തെ തൊടുപറ്റാത്ത, ചോദ്യം ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരാളായിട്ടാണ് കണക്കാക്കിയിരുന്നത്: മാർക്സിസം—ലെനിനിസത്തിലെ അവസാനവാക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റേതായിരുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ സിദ്ധികളോടുകൂടിയ ഒരാളായി സ്റ്റാലിനെ അംഗീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നതിനു എണ്ണമറ്റ ഉദാഹരണങ്ങളും പ്രസ്താവനകളും ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ കാണാം.

ഈ സ്റ്റാലിൻ വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തം എങ്ങിനെ വളർന്നുവന്നു? ഈ ചോദ്യം നമ്മെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഇനിയും പൂർണ്ണമായി വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം ഒരു ചോദ്യം ബാക്കി നിൽക്കുന്നുണ്ട്: ഇത് തടയാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ലേ? എങ്കിലും ചില കാരുണ്യം ഏറെക്കുറെ സ്പഷ്ടമാണ് വ്യക്തി പൂജാസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനു് അവ സംപൂർണ്ണമായ് വിശദീകരണമാവില്ലായിരിക്കാം, ആ കാരുണ്യം താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

ട്രോട്സ്കിക്കും ബുഖാറിനും സിനോവിനും മറ്റുമെതിരായും ഇടതുപക്ഷത്തിനുള്ളിലും വലതുപക്ഷത്തേക്കുമുള്ള പാളിച്ചകൾക്കെതിരായും മാർക്സിസം ലെനിനിസത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ വേണ്ടിയും നടത്തിയ സമരഘോഷത്തിലൂടെ, മുന്നിൽനിൽക്കുന്ന നേതാക്കളെ സ്റ്റാലിൻ അകറ്റിയിട്ടു: പലതരത്തിലും അങ്ങേയറ്റം വിഷമംപിടിച്ച സാഹചര്യങ്ങളിലും തുടങ്ങിത്തന്നെ വലയത്തിനകത്തും സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹം വഴികാണിച്ചു. ഇതുകൊണ്ടെല്ലാം സ്റ്റാലിൻ വന്നിച്ചു

അധികാരവും പ്രശസ്തിയും നേടി. ഈ അധികാരം മാർക്സിസം ലെനിനിസത്തിനു തീരെ അന്യമായ വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തമായി വളർന്നു: അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ അവസാന നിമിഷങ്ങളിൽ സ്റ്റാലിന്റെ സ്വഭാവത്തിലുള്ള നിഷേധാത്മകവശങ്ങളും വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തിൽ അധികമധികം പ്രകടമായി ഈ കാലഘട്ടം 1934-ഓടുകൂടി ആരംഭിച്ചുവെന്നു പറയാം.

മറുവശത്താണെങ്കിൽ, ഈ നിഷേധാത്മക സ്വഭാവങ്ങളോടുള്ള കിഴക്കങ്ങലുകളും എല്ലായിടത്തും വളർന്നുവന്നതായി തോന്നുന്നു. അവസാനം വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തിനു പരിപൂർണ്ണമായും കീഴ്വഴങ്ങുന്നതിൽ അതു ചെന്നെത്തി. കൃത്യമായി ഇതെല്ലാം എങ്ങിനെ സംഭവിച്ചുവെന്നതിനെയും വിശദീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കകത്തു് ഏതെങ്കിലും ചില പ്രശ്നങ്ങളിൽ സ്റ്റാലിനെടുത്ത നിലപാടിനോടു് എതിർപ്പുകളുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു ധരിക്കരുതു്. എതിർപ്പുകളുണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ അവ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട വ്യക്തിപൂജയുടെ വളർച്ച അതു് സാധ്യമാക്കിത്തീർത്തു. ക്രമേണ എതിർപ്പും ചെറുത്തുനിൽപും ഒടുവും ആപൽക്കരവും പിന്നീടു് അസാധ്യവുമായിത്തീർന്നു. അങ്ങിനെ അന്നത്തെ സ്ഥിതിയിൽ വ്യക്തി പൂജതന്നെ ഒരു വസ്തുനിഷ്ഠഘടകമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇതു്, വ്യക്തിപൂജയുടെ അനിയന്ത്രിതമായ വളർച്ചയെ ക്രൂശത്തിൽ സഹായിച്ചു.

ഒരു കാരുത്തിൽ സ്റ്റാലിൻ എടുത്ത തെറ്റായ നിലപാടിനേയോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്രമാദിത്തത്തേയോ ചോദ്യം ചെയ്യാതെ അംഗീകരിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി അതിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്തുണ്ടായ കാരുങ്ങളേയും അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ ചെന്നെത്തിച്ചു. ഉദാഹരണത്തിനു് സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ സോഷ്യലിസം വിജയിക്കുന്നതോടുകൂടി വർഗ്ഗസമരം മൂർച്ഛിക്കുമെന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ തത്വമെടുക്കാം. 1937-ൽ മാർച്ച മാസത്തിൽ ചേർന്ന ഒരു കേന്ദ്രക്കമ്മിറ്റി യോഗത്തിൽ വാദപ്രതിവാദത്തിനു മറുപടി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു്; ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിലാണു സ്റ്റാലിൻ ഈ തത്വമാവിഷ്ക്കരിച്ചതു്, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ തകർക്കപ്പെട്ട വർഗ്ഗങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളും ഒറ്റക്കല്ലെന്നു നാം ധരിക്കണം. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ അതിർത്തികൾക്കപ്പുറത്തുള്ള നമ്മുടെ ശത്രുക്കളുടെ നേരിട്ടുള്ള പിന്തുണ അവർക്കുണ്ടു്. വ

ർഗ്ഗസമരത്തിന്റെ പരിധി സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ അതിരുകൾക്കകത്തു് ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നുവെന്നു കരുതുന്നതു തെറ്റായിരിക്കും. വർഗ്ഗസമരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഒരറ്റം സോവിയറ്റ് യൂണിയനാകുമ്പോൾ, മറ്റേ അറ്റം നമ്മെ വലയം ചെയ്യുന്ന ബൂർഷ്വാരാഷ്ട്രങ്ങൾക്കുള്ളിലേയ്ക്കു നീണ്ടുകിടക്കുന്നുണ്ടു്. തകർക്കപ്പെട്ട വർഗ്ഗങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾക്കു മുതൽ അറിയാൻ പാടില്ലാത്തതല്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവർ ഭാവിയിലും അവരുടെ ഭ്രാന്തുപിടിച്ച സ്വപ്നങ്ങൾ തുടരും. ഇതാണു് ചരിത്രം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. ഇതാണു് ലെനിനിസം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. ഇതെല്ലാം നാം ഓർമ്മിക്കുകയും ജാഗ്രതയായിരിക്കുകയും വേണം."

1930—40 കാലത്തു നടന്ന നിരവധി അറസ്റ്റുകൾക്കും മർദ്ദനങ്ങൾക്കും ഒടുവിൽ സംവേദനങ്ങൾക്കും ഈ തത്വം ഉത്തരവാദിയായിരുന്നു. മർദ്ദനത്തിനിരയാക്കപ്പെട്ടിരുന്നവർ ശത്രുക്കളാണെന്നും തകർക്കപ്പെട്ട വർഗ്ഗങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളാണെന്നും മറവും ആളകമ്പടിയും വിശ്വസിച്ചു. വിപ്ലവത്തിനും സോഷ്യലിസത്തിനും ഇത്തരം നടപടികൾ അത്യാവശ്യമാണെന്നു് ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ അക്രമങ്ങളും പാതകങ്ങളുമെല്ലാം അനുവദിച്ചുകൊടുത്തതിലാണു് സ്റ്റാലിന്റെ തെറ്റു കിടക്കുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ താഴെയുള്ള മറ്റാളുകളും അതുതന്നെ ചെയ്തു.

നമ്മുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ വ്യക്തിപൂജയുടെ വളർച്ചയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വസ്തുനിഷ്ഠവും സ്വതംവിമർശനപരവുമായ പഠനവും പരിശോധനയുമാവശ്യമാണു്. ഇതുവരെ കാട്ടിട്ടുള്ള വിശദീകരണങ്ങളും അതിലധികവും ഗണ്യമായ വെളിച്ചംവീശുന്നുണ്ടു്. എങ്കിലും, ഈ പ്രശ്നത്തിന്റെ പൂർണ്ണവും വേണ്ടത്ര അവഗാഢവുമായ ഒരു ധാരണയ്ക്കു അവ അപര്യാപ്തമാണു്.

വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലെ ഈ ലംഘനങ്ങളും അക്രമങ്ങളും യഥാർത്ഥത്തിൽ നടന്നിട്ടുള്ളതാണെങ്കിൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയനു് ഈ ഗംഭീരവും അനുഗ്രഹപ്രദവുമായ നേട്ടങ്ങളും എങ്ങിനെയുണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നു ചിലപ്പോൾ ചോദിക്കപ്പെടാറുണ്ടു്. പാർട്ടിജീവിതത്തിന്റെ മാനദണ്ഡങ്ങളുടെ നഗ്നമായ ലംഘനങ്ങളും സംഭവിച്ചതു് കേന്ദ്രസംഘടനകളുടെ പ്രായോഗിക പ്രവർത്തനത്തിലാണു്. ഭരണത്തിന്റെ തലപ്പത്തിരുന്നവർ, വിശേഷിച്ചും ആഭ്യന്തരരക്ഷാവകുപ്പിന്റെ പ്രമുഖർ സോഷ്യലിസ്റ്റു്, നിയമവിധേയത്വത്തെ ലംഘിച്ചുവെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല.

പക്ഷേ, ഇതെല്ലാംതന്നെ പാർട്ടിയുടെ മുട്ടാകെയോ മൊണ്ണക്കൂടത്തിനേറെയോ പ്രവർത്തനത്തെ മരവിപ്പിക്കുകയുണ്ടായില്ല. പാർട്ടിയുടെ പൊതുനയം ലെനിനിസ്റ്റായിരുന്നു. പാർട്ടി പ്രവർത്തകന്മാർ അതു നടപ്പിലാക്കാൻവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചു. അതായത് പാർട്ടിയിലേയും മൊണ്ണക്കൂടത്തിലേയും പ്രവർത്തകന്മാരും ജനങ്ങളും മാർക്സിസം—ലെനിനിസത്തിന്റെ സുദൃഢമായ അടിത്തറയിന്മേലുറച്ചു നിൽക്കുകയും യഥാർത്ഥ ലെനിനിസ്റ്റും, സ്പിരിറ്റിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റും നിർമ്മാണത്തിന്റെ കടമകളെ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്തു. സോഷ്യലിസ്റ്റും വ്യവസ്ഥ ഭദ്രവും സുദൃഢവുമായിരുന്നു.

കേന്ദ്രനേതൃത്വത്തിന്റെ നിലവാരത്തിൽ ക്രൂഷ്ചേവ് നേതൃത്വത്തിന്റെ പ്രധാനങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുകയും മറ്റനേകത്തിലുള്ള വൈകൃതങ്ങളെ നടത്തുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും റിപ്പബ്ലിക്ക്, സംസ്ഥാന, പ്രാദേശിക പാർട്ടിഘടകങ്ങൾ സാധാരണപാർട്ടി രീതിയിൽത്തന്നെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ബഹുജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ക്രമേണ്ടുകൂടി ദൈനംദിനപ്രവർത്തനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ കീഴ്ഘടകങ്ങളാണല്ലോ പാർട്ടിയുടെ യഥാർത്ഥമായ അസ്തിവാരം. പാർട്ടികോൺഗ്രസ്സുകളും കേന്ദ്രക്കമ്മറ്റിയോഗങ്ങളും അപൂർവമായിത്തീർന്നുവെങ്കിലും കീഴ്ഘടകങ്ങൾ കൃത്യമായി യോഗങ്ങളും സമ്മേളനങ്ങളും നടത്തി. ട്രേഡ് യൂണിയനുകൾ, യുവകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ലീഗ്, പ്രാദേശിക സോവിയറ്റുകൾ മുതലായ ബഹുജനസംഘടനകൾ വിപുലമായും ഉയർന്നിതമായും അവയുടെ പ്രവർത്തനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

തീർച്ചയായും വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തം ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളെ തടസ്സപ്പെടുത്തി. പാർട്ടിയും ജനങ്ങളും ക്രിയാത്മകമായി മുൻകയ്യെടുത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു വിഷമങ്ങളുണ്ടാക്കി. എങ്കിലും അവർ മുന്നേറിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു. സോവിയറ്റ് സമുദായത്തിൽ പ്രാമാണ്യം വഹിച്ചിരുന്ന മാർഗ്ഗദർശകവുമായ ശക്തി സോഷ്യലിസം നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ ബഹുജനങ്ങളും പാർട്ടിയും നടത്തിയ ഗിരിമ പ്രയത്നങ്ങളായിരുന്നു. പരസ്പരവിരുദ്ധമാണെന്നു തോന്നാമെങ്കിലും, കീഴ്ഘടകങ്ങൾ ശരിയായി പ്രവർത്തിക്കുകയും കൃത്യമായി യോഗങ്ങളും സമ്മേളനങ്ങളും നടത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നു സ്റ്റാലിൻതന്നെ നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നുവത്രെ. അതേസമയത്തു്, പോളിറ്റ്ബ്യൂറോയിലേയും കേന്ദ്രക്കമ്മറ്റിയിലേയും—അതായതു് പാർട്ടിയുടെ കേന്ദ്രനേതൃത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹം ഈ മാനദണ്ഡങ്ങളെ ലംഘിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമായിരുന്നു.

ജനാധിപത്യ കേന്ദ്രീകരണം എന്ന സംഘടനാതത്ത്വം മുഖ്യമായും പ്രായോഗിക പ്രവർത്തനത്തിലാണ് പ്രകടമായതെന്നു പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട് എന്നാൽ, താത്ത്വിക പ്രശ്നങ്ങളിലും തെറ്റു പറ്റുകയുണ്ടായി.

ഇരുപതാം കോൺഗ്രസ് നടന്നിട്ട് ആറുവർഷങ്ങളും കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ഇരുപത്തിരണ്ടാം കോൺഗ്രസ്സിൽ ഈ പ്രശ്നം വീണ്ടും കൊണ്ടുവരണം ആവശ്യമെന്തായിരുന്നുവെന്നും ചോദിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. സോവിയറ്റ് പാർട്ടി ഇതിനുനൽകുന്ന ഉത്തരം താഴെക്കൊടുക്കുന്നു: ജനാധിപത്യ കേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ ദോഷഫലങ്ങളെ നിശേഷം ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതിൽ ഇരുപതാം കോൺഗ്രസ്സ് കേന്ദ്രകമ്മിറ്റിയ്ക്ക് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അങ്ങിനെ ഇരുപതാമതിനെയും ഇരുപത്തിരണ്ടാമതിനെയും കോൺഗ്രസ്സുകൾക്കിടയിലുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ ഈ ദോഷഫലങ്ങൾ തുടർന്നുകാണിക്കുകയും പാർട്ടി ജീവിതത്തിന്റെ ലെനിനിസ്റ്റ് പ്രമാണങ്ങളും ഭരണഘടനയിൽ സോഫുചിസ്റ്റും നിയമ വിധേയത്വത്തിന്റെ തത്ത്വങ്ങളും പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ഒരു കേന്ദ്രകമ്മിറ്റി ഈ കടമ നിറവേറ്റിയത്. നിശിതമായ സമരങ്ങളിലൂടെയാണ് കേന്ദ്രകമ്മിറ്റി ഈ കടമ നിറവേറ്റിയത്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ എഴുപതിനായിരത്തിലധികം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരിൽനിന്നും പാർട്ടിയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കിയതിനും മറ്റു ശിക്ഷണനടപടികൾക്കുമെതിരായ അപ്പീലുകളും പാർട്ടിയുടെ കൺട്രോൾ കമ്മീഷനും കിട്ടുകയുണ്ടായി. പതിനായിരത്തിലധികം അണികളെ പാർട്ടിയിലേക്ക് വീണ്ടും കൊണ്ടുവന്നു. കഴിഞ്ഞകാലത്തു് അടിസ്ഥാനരഹിതമായ രാഷ്ട്രീയാരോപണങ്ങളുടെ പേരിൽ പാർട്ടിയിൽനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ട വളരെയേറെയാളുകളും ഇക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെടുന്നു. (22-ാം കോൺഗ്രസ്സിൽ കൺട്രോൾ കമ്മിറ്റി ചെയർമാനായ സ. ഷ്വർണിക്ക് സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ടിൽനിന്നു്) സോവിയറ്റ് ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ നടന്ന സമരത്തിന്റെ വലുപ്പം ഈ ഒരു ഉദാഹരണത്തിൽ നിന്നുതന്നെ ഊഹിക്കാൻ കഴിയും. ഇരുപതാം കോൺഗ്രസ്സിനുശേഷം കൂടുതൽ ആധുനിക സാധാരണ പാർട്ടികോൺഗ്രസ്സായിരുന്നു ഇരുപത്തിരണ്ടാം കോൺഗ്രസ്സ്. ഇരുപതിയൊന്നാം കോൺഗ്രസ്സ് എഴുപതുപേരുടെ അംഗീകരിക്കാൻ ചേർന്ന ഒരു അസാധാരണ കോൺഗ്രസ്സായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു്; ഇരുപതാംകോൺഗ്രസ്സിനുശേഷം കേന്ദ്രകമ്മിറ്റി നടത്തിയ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഈ പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റി പാർട്ടികോൺഗ്രസ്സിന്റെ മുമ്പിൽ റിപ്പോർട്ടുചെയ്യേണ്ട ചുമതല കേന്ദ്രകമ്മിറ്റിക്കുണ്ടായിരുന്നു.

വിപ്ലവങ്ങളിലും മറ്റും അക്രമങ്ങളും നിയമലംഘനങ്ങളും അനിവാര്യമാണെന്നതരത്തിലുള്ള വാദങ്ങളും ചിലപ്പോൾ കേൾക്കാം. എന്താണത്, വിപ്ലവത്തിന്റെയും ജനങ്ങളുടെയും മരണക്കുടത്തിന്റെയും ശത്രുക്കൾക്കെതിരായെടുക്കുന്ന നടപടികളിൽ അക്രമങ്ങളും തെറ്റുകളും പറ്റുന്നതൊക്കെ കാര്യമാണ്; നേരെമറിച്ച്, ഏറ്റവും ക്രൂരമുള്ള പാർട്ടി പ്രവർത്തകന്മാർക്കും വിപ്ലവത്തിനുവേണ്ടി ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവച്ചിട്ടുള്ള ആളുകൾക്കും എതിരായിട്ടുകൊണ്ടും അതു തികച്ചും മോശമായ കാര്യമാണ്. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സർവ്വാധിപത്യം വിപ്ലവത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾക്കെതിരായി മാത്രമാണ് ഒരു മറ്റൊരുപകരണമായിത്തീരുന്നത്. നേരെമറിച്ച് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സർവ്വാധിപത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ജനാധിപത്യപരവും സ്വതന്ത്രപരവുമായ സമ്പദ്ഘടനയുടെ മാർക്സിസം ലെനിനിസം എല്ലായ്പ്പോഴും ഉറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലെനിൻ ഈ തത്വത്തെ കണിശമായി മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും വളർത്തുകയും ചെയ്തു.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിയമവിധേയത്വത്തിന്റെയും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സർവ്വാധിപത്യത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങളുടെയും ലംഘനങ്ങൾ, അനുകൊണ്ട് സോഷ്യലിസത്തിൻകീഴിൽ അനിവാര്യമല്ലെന്നതുതന്നെയല്ല, മാർക്സിസവും ലെനിനിസവുമായി തികച്ചും പൊരുത്തപ്പെടാത്തതുമാണ്. പാർട്ടിമാനദണ്ഡങ്ങളുടെ ലംഘനങ്ങളുടെകാര്യത്തിൽ ഒരിക്കലും അനുവദനീയമല്ല. വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തിന്റെയും ഈ അക്രമങ്ങളുടേയും ലംഘനങ്ങളുടെയും കടുത്ത അനുഭവം വച്ചിയ പാഠം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തം ഒരിക്കലും വീണ്ടും തലപൊക്കാതിരിക്കുന്നതും പാർട്ടിജീവിതത്തിന്റെ മാനദണ്ഡങ്ങളുടെയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിയമവിധേയത്വത്തിന്റേതായ ലംഘനങ്ങൾ വീണ്ടും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതും ആവശ്യമായ ആശയപരവും രാഷ്ട്രീയവും സംഘടനാപരവുമായ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായി ഉറപ്പുകളും തക്കാവുന്ന സ്ഥാനങ്ങളും ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാമേഖലകളിലും സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

അതുകൊണ്ട്, സോഷ്യലിസ്റ്റ് ജനാധിപത്യത്തെ കണിശമായി നടപ്പിലാക്കുകയും മരണക്കുടത്തിൽ അതിനെ തുടർച്ചയായി വികസിപ്പിക്കുകയും പാർട്ടിജീവിതത്തിന്റെ ലെനിനിസ്റ്റ് മാനദണ്ഡങ്ങളെ വിശ്വസ്തതയോടെ തുടർച്ചയായി നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതും നിർണ്ണായകപ്രധാനമായതുമായ രണ്ടു മുഖമുദ്രകളാണ്.

XV

അൽബേനിയൻ ലേബർപാർട്ടി നേതൃത്വത്തെപ്പറ്റി

1962-ആഗസ്റ്റിൽ ദേശീയകൌൺസിലംഗീകരിച്ച പ്രമേയത്തിൽ 81 പാർട്ടികളുടെ പ്രസ്താവനയിലെ നിഗമനങ്ങളെപ്പറ്റി അൽബേനിയൻ ലേബർപാർട്ടി നേതൃത്വത്തിന്റെ നിലപാടുകളെ പരിശോധിയ്ക്കുകയുണ്ടായി. അൽബേനിയൻ നേതൃത്വം (1) ആ പ്രസ്താവനയിൽ എല്ലാവരും ചേർന്നംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള നിലപാടുകളെ നിഷേധിയ്ക്കുകയും (2) സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിനേതൃത്വത്തിനെതിരായി അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത ആരോപണങ്ങളുന്നയിയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരിയ്ക്കുന്നുവെന്ന തീരുമാനത്തിലാണ് കൌൺസിൽ എത്തിയത്.

എല്ലാവരും ചേർന്നംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള സർവ്വദേശീയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നിലപാടുകളെ ഉയർത്തിപ്പിടിയ്ക്കുകയെന്നതു് എല്ലാ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുടെയും പൊതുവായ കടമയാണു്. അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നതു് അനുവദനീയമല്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളും ക്യൂബാ ചർച്ചചെയ്തുവിജയിക്കുകയും ചെയ്ത മറ്റു പാർട്ടി പ്രശ്നങ്ങളുമായും പൊതുജനങ്ങളുടെ മുമ്പിലും നിഷേധിയ്ക്കുമ്പോൾ, ആ പാർട്ടിയെ മറ്റു പാർട്ടികളും പരസ്യമായി വിമർശിയ്ക്കുന്നതിലുണ്ടു്. അതു സഹായത്തു്, തെറ്റായ വഴിയ്ക്കുപോകുന്ന പാർട്ടിയെ തിരുത്തുവാനും തത്വങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഐക്യം പുനഃസ്ഥാപിയ്ക്കുവാനും സ്വന്തം പങ്കു നിർവഹിയ്ക്കുന്നതു് ഓരോ പാർട്ടികളുടെയും കടമയാണു്. പരസ്പരകൂടിയാലോചനകളിലൂടെ ക്യൂബായിട്ടും മറ്റെന്തിനെ ഈ പങ്കു് നിർവഹിയ്ക്കുന്നതെന്നു്, തീർച്ചയായും, തീരുമാനിയ്ക്കേണ്ടതു് അതതു പാർട്ടികളാണു്!

നമ്മുടെ പാർട്ടിയുടെയും മറ്റു് 80 പാർട്ടികളുടെയും കൂടെ അൽബേനിയൻ പാർട്ടിയും 1960-ലെ മോസ്ക്കോ പ്രസ്താവനയിൽ ഒപ്പുവെയ്ക്കുകയുണ്ടായി. ആ പ്രസ്താവനയിലെ നയത്തെയാണു് അൽബേനിയൻ പാർട്ടി നേതൃത്വം ഇപ്പോൾ പരസ്യമായി നിഷേധിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതു് ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ആ നിലയത്തെ നാം അനുകൂലിയ്ക്കുന്നില്ലെന്ന നമ്മുടെ പാർട്ടിയുടെ അഭിപ്രായവും പരസ്യമായിത്തന്നെ പറയണമെന്നതാണു് ദേശീയകൌൺസിലിന്റെ തീരുമാനം.

അതേ സമയത്തു് വട്ടമേശക്കൂടിമാത്രമേ ദേശീയകൌൺസിലു് ചെയ്തിട്ടുള്ളു; ".....അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളം.....പരിഹരിയ്ക്കുന്നതിനു് എല്ലാ പരിശ്രമങ്ങളും നടത്തുമെന്നു....." ഈശ കൌൺസിൽ പ്രകടിപ്പിയ്ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു് പാർട്ടികൾക്കിടയിൽ പരസ്യമായ സംഘട്ടനങ്ങളം ഉണ്ടാകുന്നതു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു് പ്രസ്ഥാനത്തിനു് പ്രതികൂലം ദോഷകരമാണെന്നാണു് ദേശീയകൌൺസിലിന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ തരം സംഭവവികാസങ്ങളെ സാമ്രാജ്യാധിപത്യവും മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലെ പിന്തിരിപ്പന്മാരും മുഷ്ണം ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെയുള്ളോരു സ്ഥിതിവിശേഷം എത്രയും വേഗത്തിൽ അവസാനിപ്പിയ്ക്കുണ്ടതാണു്.

അതേസമയത്തു്, സാർവ്വദേശീയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അണികളിലുണ്ടാവുന്ന അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളം തത്വങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും സഹോദരപ്പാർട്ടികളം തമ്മിൽ നടത്തുന്ന സൌഹാർദ്ദപൂർണ്ണമായ ചർച്ചകളിലൂടെയും മാത്രമേതീർക്കാൻകഴിയുകയുള്ളുവെന്നും ദേശീയ കൌൺസിലഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളം തീർക്കുന്നതിനുള്ള താത്വികമായ അടിത്തറയും മോസ്ക്കോപ്രസ്താവന നൽകുന്നുണ്ടു്. അതിനുള്ള പ്രായോഗിക നടപടിക്രമങ്ങളും ഈ പ്രസ്താവനയിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടു്.

അൽബേനിയൻ ലേബർ പാർട്ടി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള രേഖകളും അവരുടെ മുഖപത്രമായ "ബാസരി-ഇ പോപ്പുല്ലിറ്റി"ന്റെ മുക്കങ്ങളും നമ്മുടെ ദേശീയ കൌൺസിലിന്റെ വിമർശനം തികച്ചും ശരിയാണെന്നു തെളിയിക്കുന്നു. മറ്റു രേഖകളുടെ കാര്യമിരിക്കട്ടെ, അൽബേനിയൻ ലേബർപാർട്ടിയുടെ 20-ാം വാർഷികവും ഒക്ടോബർ യോഗത്തിൽ സഖാവു് എൻവർ ഹോക്സാ (അൽബേനിയൻ ലേബർ പാർട്ടിയുടെ ഒന്നാം സിക്രട്ടറിയും അൽബേനിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ പ്രസിഡണ്ടും) ചെയ്ത പ്രസംഗം (1961 ഡിസംബർ 7-ാം തീയതി) ഇതിനു മതിയായ തെളിവാണു്.

യുദ്ധത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും പ്രശ്നം

യുദ്ധത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗത്തിൽ ഹോക്സ പറയുന്നതു് നോക്കുക:

"യുദ്ധത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും പ്രശ്നമെടുക്കുക. സോഷ്യലിസത്തിനനുകൂലമായി ശക്തികളുടെ ബലാബലത്തിൽ മാറ്റം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നതിന്റെ അർത്ഥം, സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിലുംമാറ്റം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നാണോ? സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തിന്റെ കൈകാലുകൾ ബന്ധിയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നാണോ? യുദ്ധങ്ങളഴിച്ചുവിടാനും പലതരം ആക്രമണനടപടികളെടുക്കാനും മറ്റും ചെയ്യാനും അതിനു കഴിവില്ലാതായിരിക്കുന്നുവെന്നാണോ? അത്തരമൊരു നിഗമനം തെറ്റായിരിക്കുന്നുമാത്രമല്ല, വളരെ ദ്രോഹകരം കൂടിയായിരിക്കും. ശത്രുവിന്റെ ശക്തികളെ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളതിൽ കവച്ചും സ്വന്തം ശക്തികളെ കുട്ടത്തലായും കണക്കാക്കുന്നതുകൊണ്ട് ജാഗ്രത കുറയാനിടയാകുന്നു, ആപൽക്കരമായ സാഹസിക നടപടികളിലേക്ക് നാം തള്ളിനീക്കപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ സ്വന്തം ശക്തികളെ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളതിൽ കവച്ചും ശത്രുവിന്റെ ശക്തികളെ കുട്ടത്തലായും കണക്കാക്കുകയാണെങ്കിൽ തത്വദീക്ഷയില്ലാത്തവിട്ടുവീഴ്ചകളും ചെയ്യുന്നതിലേക്കും തൊഴുകൈയിലേക്കും അവസരവാദപരമായ നിലപാടുകളിലേയ്ക്കും നാം പെന്നു വീഴുന്നതുപോലെത്തന്നെ.

"ഇന്നത്തെ ലോകത്തിലെ ശക്തികളുടെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതിയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി, യുദ്ധത്തിന്റെ സമാധാനത്തിന്റെയും പ്രശ്നത്തിൽ, യുദ്ധം തടയാനെന്നപോലെത്തന്നെ സാമ്രാജ്യാധിപത്യം ആക്രമണയുദ്ധങ്ങളഴിച്ചുവിടാനുമുള്ള രണ്ടു സാദ്ധ്യതകളേയും പരിഗണിയ്ക്കുന്നുണ്ടെന്നും രണ്ടു സാദ്ധ്യതകൾക്കും നാം തയ്യാറായിരിയ്ക്കുന്നുണ്ടെന്നുമാണ്, നമ്മുടെ പാർട്ടി പ്രണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രണ്ടിക്കാണിയ്ക്കുന്നതും.

"ഇന്നു സാമ്രാജ്യാധിപതികളഴിച്ചു വിട്ടുന്ന ഒരു ലോകയുദ്ധവും മറ്റ് ആക്രമണയുദ്ധങ്ങളും തടയാൻ കഴിയുമെന്ന നമ്മുടെ അവഗാഢമായ ബോധ്യത്തിന്റെ നിദാനം സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ നേതാക്കന്മാരുടെ 'സദുദ്ദേശങ്ങളി'ല്ലാ നേരെ മറിച്ച്, കരുത്തേറിയ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചേരിയുടെ സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവും സൈനികവുമായ വമ്പിച്ച ശക്തിയാണ്, സാർവ്വദേശീയതൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഐകൃവും സമരവുമാണ്, സാമ്രാജ്യാധിപ

തികളായ യുദ്ധദുന്തന്മാർക്കെതിരായ ലോകത്തിലെയാകെ ജനത കളുടെ സുദൃഢമായ സമരമാണു്; സമാധാന പ്രേമികളായ ശക്തി കളുടെയാകെ ഐകൃവും ഒത്തിണക്കവുമാണു്."

ഇപ്പറഞ്ഞതും മോസ്ക്കോ പ്രസ്താവനയിൽ പറയുന്നതും ഏറെ ക്കുറെ ഒന്നാണെന്നു് പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽത്തോന്നാം. എന്നാൽ യഥാർ ത്ഥ്യം ഒട്ടുംതോന്നുന്നതല്ല. ജനീവയിലെ ലോകസ്ഥിതിയെ സംബന്ധിച്ച വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ധാരണയാണു് ഫോക്സയുടെ മുകളിൽക്കൊടുത്ത പ്രസ്താവനയുടെ അടിസ്ഥാനം; മറ്റൊരുതരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, 1960 ലെ മോസ്ക്കോ പ്രസ്താവനയിൽ ലോകസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി സാർവ്വദേ ശീയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം വിലയിരുത്തിട്ടുള്ളതിൻറെ മറ നിഷേ ധമാണിതു്.

എന്താണു് പ്രശ്നം? സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തിൻറെ ആക്രമണസ്വ ഭാവത്തിൽ മാറ്റം വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നതാണോ? അല്ല ഉണ്ടെന്നു് ആരും പറയുന്നില്ല. ആക്രമണസ്വഭാവത്തിൽ യാതൊരു മാറ്റവും വന്നിട്ടില്ലെന്നു എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടു്. സാമ്രാജ്യധിപത്യം നിലനിൽക്കു ന്ന കാലത്തോളം യുദ്ധത്തിൻറെ ആപത്തുണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ടു് യുദ്ധം പെട്ടിപ്പുറപ്പെടാനുള്ള സാദ്ധ്യതയുണ്ടെന്നും ആരും നിഷേധിക്കുന്നില്ല. ആപത്താണ്ടതായ ഈ വശത്തെപ്പറ്റി മോസ്ക്കോ പ്രസ്താവനയിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ മോസ്ക്കോ പ്രസ്താവന പറയുന്നു, "ഒരു യുദ്ധം ഒഴിച്ചുവിടാനുള്ള ആക്രമണകാരികളായ സാമ്രാജ്യാധി പതികളുടെ ശ്രമങ്ങളെ തടയാൻ കഴിയുന്നകാലം വന്നിരിക്കുന്നു. ലോ കസോഷ്യലിസ്റ്റ് ചേരിയുടേയും സാർവ്വദേശീയ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ ത്തിൻറെയും ദേശീയ വിമോചന പ്രസ്ഥാനത്തിൻറെയും യുദ്ധത്തെ എ തിർക്കുന്ന എല്ലാരാജ്യങ്ങളുടെയും സമാധാനമാഗ്രഹിക്കുന്ന എല്ലാരാജ്യ ങ്ങളുടേയും കൂട്ടായശ്രമങ്ങൾകൊണ്ടു് ആഗോളയുദ്ധം തടയാൻ കഴിയും."

ഈജിപ്തിൻറെയും ഇറാനിൻറെയും സിറിയയുടെയും ക്യൂബയുടേ യും ഉദാഹരണങ്ങളും ഈ നിഗമനം ശരിയാണെന്നു് തെളിയിച്ചിരി ക്കുന്നു.

സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ ആക്രമണസ്വഭാവമല്ല ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ പുതുതായിട്ടുള്ളത്. സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്നു് മുമ്പും ആക്രമണസ്വഭാവമുണ്ടായിരുന്നു, ഇന്നും ആ സ്വഭാവമുണ്ടു്, മേലിലും ആ സ്വഭാവംതന്നെയായിരിക്കും. ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയിൽ പുതുതായി കാണേണ്ടതു, ലോകത്തിലെ ശക്തികബന്ധങ്ങൾ സമാധാനശക്തികൾക്കനുകൂലമായി മാറിയിരിക്കുന്നതിനാൽ, സാമ്രാജ്യത്വത്തെ എന്നെന്നേക്കുമായി തുടച്ചുനീക്കുന്നതിന്നുമുമ്പായിത്തന്നെ യുദ്ധം തടയുന്നതിന്നുള്ള ശരിയായ സാദ്ധ്യത ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു് എന്നുള്ളതാണു്. ഇന്നത്തെ യുദ്ധശക്തികളെക്കാൾ പ്രബലമായ സമാധാനശക്തികൾ, ഇന്നിയും കൂടുതൽ ശക്തിയാർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്". അതേസമയം, സോവിയറ്റിൽ, യുദ്ധശക്തികൾ ക്ഷയിച്ചുവരികയുമാണു്".

ഇത്തരം ജീവന്മരണപ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ വെറും സാങ്കേതികചർച്ചകളിൽ ഏർപ്പെട്ടുകയല്ല ചെയ്യുന്നതു് "ജനാധിപത്യ–സമാധാനശക്തികൾക്കു" ഇന്നു മനുഷ്യസമുദായത്തെ അണുപായുധയുദ്ധത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുകയെന്നതിനെക്കാൾ അടിയന്തരമായ വേറൊരു കടമയില്ല" എന്നാണു പ്രസ്താവനയിൽ പറയുന്നതു്. ശക്തികബന്ധങ്ങളിൽ വന്ന മാറ്റത്തെയും സമാധാനം സുരക്ഷിതമാക്കാനുള്ള സാദ്ധ്യതയേയും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു് സമാധാനശക്തികൾക്കു് ആത്മവിശ്വാസം ഉണ്ടാക്കി അവരോടു സമാധാനസംരക്ഷണത്തിന്നുള്ള പൊതുസമരത്തിൽ പങ്കുചേരാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയാണു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ കടമ. യുദ്ധവിപത്തിനെപ്പറ്റിയോ യുദ്ധത്തിന്നു ഒരുങ്ങുകൂട്ടുന്നതിനെതിരായി ജാഗ്രൂകരായിരിക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റിയോ ജനങ്ങൾക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകേണ്ടതില്ലെന്നു ഇതിന്നർത്ഥമില്ല മോസ്കോ പ്രഖ്യാപനം ഇക്കാര്യത്തിനു അസന്ദിഗ്ദ്ധമാണു്". സ: കൃഷ്ണ ചോവും സോവിയറ്റുകമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിനേതൃത്വവും വേണ്ടതെല്ലാം ഇക്കാര്യത്തിൽ ചെയ്യുന്നുമുണ്ടു്.

എന്നാൽ രണ്ടു സാധ്യതകളേയും തുല്യമായി ഉന്നയിക്കുന്നതു തെറ്റാണു്. അതു ലോകസ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയുള്ള പഴയ ധാരണയിൽത്തന്നെ പിടിച്ചുതൂങ്ങിനില്ക്കലായിരിക്കും. "ശക്തികളുടെ ബലാബലത്തിന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി".....യുദ്ധത്തിന്നും സമാധാനത്തിന്നും ഒരുപോലെ സാദ്ധ്യതയുണ്ടെന്ന ഒരു തുല്യനിലയിലേയ്ക്കോ ഒരുതരം സമാസമമനിതത്തിലേയ്ക്കോ ആരും എത്തുകയില്ല സമാധാനത്തിന്റെ സാദ്ധ്യത വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്, അതൊരു യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിത്തീർക്കണം, എന്നാണു് ഇന്നത്തെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി കാണിക്കുന്നതു".

"സാമ്രാജ്യനേതാക്കളുടെ 'സദുദ്ദേശ'ങ്ങളെ" നിദാനമാക്കി യുദ്ധം തടയാൻ കഴിയുമെന്നു് ആരാണു് പറയുന്നതു"? അൽബോനിയൻ പാർട്ടിനേതൃത്വത്തിന്റെ മറ്റു നിരവധി പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നും

എൻവർ ഹോക്സയുടെ നവമ്പർപ്രസംഗത്തിൻറെയാകെ സ്വരത്തിൽ നിന്നുതന്നെയും, ഈ അന്വേഷിച്ചിട്ടുള്ളത് സോവിയറ്റ് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിനേതൃത്വത്തിൻറെ നേർക്കാണെന്നു തോന്നും. സോവിയറ്റ് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിനേതൃത്വവും സോവിയറ്റ് ഗവർമ്മേണ്ടും സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തിൻറെ 'സഖ്യങ്ങളെയാണ്' അസ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുള്ളതെന്ന സംബോധനത്തോടുകൂടിയ ആർക്കെങ്കിലും ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുമോ? കൂടിയാലോചനകളോടും അതിനുവേണ്ടിയെടുക്കുന്ന നടപടികളോടും സോവിയറ്റ് പാർട്ടിനേതൃത്വത്തിനു് എതിർപ്പുള്ളതായിത്തോന്നുന്നു. സാർവ്വദേശീയബന്ധങ്ങളിൽ സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി സോവിയറ്റ് ഗവർമ്മേണ്ടു് എടുക്കുന്ന മുൻകൈ പ്രവർത്തനത്തിൻറെ ഒരു പ്രധാനഭാഗമാണു് കൂടിയാലോചനകൾ. ആ മുൻകയ്യിൻറെ ഉണപരമായ ഫലങ്ങൾ സുവിദിതങ്ങളാണു്. മോസ്കോ പ്രസ്താവന കൂടിയാലോചനകൾ വേണമെന്നു് ആവശ്യപ്പെട്ടുണ്ടു്.

സാമ്രാജ്യാധിപതികൾ കൂടിയാലോചിക്കാൻ തയ്യാറാവുന്നതിൻറെ കാരണം സോവിയറ്റ് യൂനിയൻറേയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചേരിയുടേയും കരുത്തിനെ അവർ കണക്കിലെടുക്കാൻ നിർബ്ബന്ധരായിട്ടുള്ളതാണെന്നു കൃഷ്ചേവു് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഏതായാലും, സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വത്തിൻറേയും പരിപൂർണ്ണവും സാർവ്വത്രികവുമായ നിരായുധീകരണത്തിൻറേയും ലക്ഷ്യത്തെ കൂടിയാലോചനകളിലൂടെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്.

ജർമ്മൻ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി

സ്വാഭാവു് ഹോക്സയുടെ മോസ്കോ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നുള്ള വ്യതിയാനവും തെറ്റായ ധാരണയും നിറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജർമ്മൻപ്രശ്നത്തിലും സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വത്തിൻറെ പ്രശ്നത്തിലും ഏറ്റവും സ്പഷ്ടമായി തെളിഞ്ഞുകാണാവുന്നതാണു്. നവമ്പർ പ്രസംഗത്തിൽ ഹോക്സ പറയുന്നു:

> "അപ്പോൾ ഒരു ചോദ്യമുദ്ഭവിക്കുന്നു: ജർമ്മൻ പ്രശ്നം തീർക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആർക്കാണു് വാസ്തവത്തിൽ ഭയമുള്ളതു്? ആരാണു് അതു നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതു്? സാധ്യമായത്ര വേഗത്തിൽ ആ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻവേണ്ടി നിലകൊണ്ടിട്ടുള്ള, ഇപ്പോഴും നിലകൊള്ളുന്ന, ഞങ്ങളോ, അതോ ഈ പ്രശ്നത്തിൽ പിൻവാങ്ങുകയും കൊല്ലത്താൽ ക്കൊല്ലം അതു നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്യുന്ന ഞങ്ങളെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നവരോ?"

ഇവിടെ, പേരുപറയാതെയാണെങ്കിലും, ഹോക്സകുറ്റപ്പെടുത്തുന്നതു് സോവിയറ്റ് നേതാക്കന്മാരെ യാണെന്നു വ്യക്തമാണു്—സോവിയറ്റ് നേതാക്കന്മാർ ജർമ്മൻ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കാൻ 'ഭയപ്പെടുന്നു'! എന്തുകൊണ്ടു് അവർ ജർമ്മൻ ജനാധിപത്യറിപ്പബ്ലിക്കുമായി പ്രത്യേകം ഒരു സമാധാന

സന്ധിയൊപ്പിട്ട് 'സാധ്യമായതുവേഗത്തിൽ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുന്നില്ല? പൊതുവിൽ ജർമ്മൻ പ്രശ്നവും പ്രത്യേകിച്ചു ബർലിനും ഇന്നത്തെ ലോകസ്ഥിതിയിലെ എന്നുവേണമെങ്കിലും പൊട്ടിത്തെറിക്കാവുന്ന ഒരു ബിന്ദുവാണ്. വളരെ ബുദ്ധി പൂർവം അങ്ങേയറ്റത്തെയവോട്ട കൂടി കൈകാര്യം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, അതു് ഒരു തെർമോ ന്യൂക്ലിയർ യുദ്ധത്തിനു് തീ കൊളുത്തിയെന്നു വരും. സമാധാനസന്ധി ഒപ്പിട്ടന്നതിനുള്ള തീയതിയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം സോവിയറ്റു നേതാക്കൾ ഒരിക്കലും അറുത്തുമുറിച്ചു ഒരു നിലപാടെടുത്തിട്ടില്ല. അവരിടെ ഇതുവരെ ഒരു പൊട്ടിത്തെറി നടന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അതിനുകാരണം സോവിയറ്റു നേതാക്കന്മാരുടെ ശരിയും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ നയമാണു് 1961 ആഗസ്റ്റ് 13-ാംനു ബർലിനും ജർമ്മൻ ജനാധിപത്യറിപ്പബ്ലിക്കിനു മിടക്കുള്ള അതിർത്തി അടച്ചു കെട്ടിയപ്പോൾ, അമേരിക്കക്കാർക്കും പടിഞ്ഞാറൻ ജർമ്മൻ ഭരണാധികാരികൾക്കും 'നാറോ' ശക്തികൾക്കാകെയും അതു വിഴുങ്ങേണ്ടി വന്നു. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളുടെ, വിശേഷിച്ചും അമേരിക്കയുടെ, പ്രശസ്തിയ്ക്കു കിട്ടിയ വലിയൊരു അടിയായിരുന്നു അതു"; സോവിയറ്റു വിദേശനയത്തിന്റെ മുന്തിയ ഒരു വിജയവും സോവിയറ്റു യൂണിയന്റെയും ജർമ്മൻ ജനാധിപത്യറിപ്പബ്ലിക്കിന്റേയും മറ്റു സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുടേയും ജർമ്മൻ നയം ജർമ്മൻ ജനാധിപത്യറിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ സാവ്വദേശീയ പ്രശസ്തിയെ ഉയർത്തി; ജർമ്മൻ പ്രശ്നത്തിൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയനും സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചേരിയുമെടുത്തിട്ടുള്ള നിലപാടിലേയ്ക്കു പൂർണ്ണമായ പരമായ ലോകപൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ കൊണ്ടുവരാൻ സഹായിച്ച ഈ പ്രശ്നത്തിൽ ഒരു സാഹസിക നയം സ്വീകരിക്കണമെന്ന അൽബേനിയൻ ലേബർ പാർട്ടിനേതൃത്വത്തിന്റെ നിർദ്ദേശം വ്യത്യസ്തമായ ഒരു വിദേശനയത്തിൽ നിന്നുടലെടുത്തതാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഏറ്റവും മിതമായിപ്പറഞ്ഞാൽ, അൽബേനിയൻ ലേബർ പാർട്ടിയുടെ നില അങ്ങേയറ്റം നിരുത്തരവാദപരമാണ്".

സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വത്തെപ്പറ്റി

ഇതേപ്പറ്റി എൻവർഹോക്ഷയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ പറയുന്നു:

"സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വമെന്ന പ്രമാണത്തിനു് ഞങ്ങൾ എതിരല്ല; എന്നാൽ, സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുടെ വിദേശനയത്തിന്റെ പൊതുലൈനായി, ലോകവ്യാപകമായ തോതിൽ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വിജയത്തിലേയ്ക്കുള്ള മുഖ്യമാർഗ്ഗമായി, സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വത്തെ കണക്കാക്കുകയും സമാധാനപരമായസഹവർത്തിത്വത്തിനുവേണ്ടി സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തെ ഉറന്നുകാണിക്കാനുള്ള സമരം കൈവെടിയുകയും ചില വിദേശനയ പ്രശ്നങ്ങളിൽ യൂഗോസ്ലാവിയ സോവി

യറഃ നിർദ്ദേശങ്ങളെ പിന്താങ്ങുന്നുണ്ടെന്ന ന്യായത്തിന്മേൽ യൂ ഗോസ്ലാവ് റിവിഷനിസത്തിന്നെതിരായുള്ള ആശയപരവും രാഷ്ട്രീയവുമായ സമരം ഒട്ടുമുക്കാലും പൂർണ്ണമായി തുടച്ചു നീക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എൻ എസ്. ക്രുഷ്ചോവിന്റേയും അനുയായികളുടേയും ചില അഭിപ്രായഗതികളോട് ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നില്ല."

ഈ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി മോസ്കോ പ്രസ്താവനയിൽ പറയുന്നതെന്താണെന്ന നോക്കുക:

"സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുടെ വിദേശനയം, സോഷ്യലിസ്റ്റ"—മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വവും സാമ്പത്തികമത്സരവുമെന്ന ലെനിനിസ്റ്റ് പ്രമാണത്തിന്റെ ഉറച്ച അടിത്തറയിന്മേലാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. സമാധാനത്തിന്റേതായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, സാമ്പത്തികഘടനയുടേയും സംസ്കാരത്തിന്റേയും ശാസ്ത്രത്തിന്റേയും സാങ്കേതികവിദ്യയുടെയും എല്ലാരംഗങ്ങളിലും സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥ മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥയെക്കാൾ അതിന്നുള്ളമേന്മകൾ അധികമധികം വെളിപ്പെടുന്നു. സമീപഭാവിയിൽ സമാധാനത്തിന്റേയും സോഷ്യലിസത്തിന്റേയും ശക്തികൾക്ക പുത്തൻ വിജയങ്ങൾ കൈവരുന്നതാണ്. സോവിയറഃ യൂണിയൻ ലോകത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ വ്യവസായശക്തിയായി തീരും. ചൈനകരുത്തേറിയ ഒരു വ്യവസായരാഷ്ട്രമാവും. ലോകത്തിലെ വ്യവസായോല്പാദനത്തിൽ പകുതിയിലധികം നിർമ്മിക്കുന്നത് സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥയായിരിക്കും. സമാധാനമേഖല വിപുലപ്പെടും. മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലെ തൊഴിലാളി പ്രസ്ഥാനവും കോളനികളിലേയും ആശ്രിത രാജ്യങ്ങളിലേയും ദേശീയവിമോചനപ്രസ്ഥാനവും പുതിയ വിജയങ്ങൾ നേടും. കൊളോണിയൽ വ്യവസ്ഥയുടെ തകർച്ച പൂർത്തിയാവും. സോഷ്യലിസത്തിന്റേയും സമാധാനത്തിന്റേയും ശക്തികളുടെ ഉൽകൃഷ്ടതകേവലമായി തീരും. ഈസാഹചര്യങ്ങളിൽ, ഭൂമിയിൽസോഷ്യലിസം പരിപൂർണ്ണവിജയം നേടുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ, ലോകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു് സോഷ്യലിസം നിലനിൽക്കുമ്പോൾതന്നെ, സമുദായത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽനിന്നു യുദ്ധത്തെ ഒഴിവാക്കാനുള്ള യഥാർത്ഥ സാധ്യത ഉത്ഭവിക്കുന്നതായിരിക്കും. ലോകമെങ്ങും സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വിജയം എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളുടേയും സാമൂഹ്യവും ദേശീയവുമായ കാരണങ്ങളെ നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതാക്കും.

"ലോകത്തിലെങ്ങുമുള്ള കമ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ ഏകകണ്ഠമായും അവഞ്ചലമായും സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും യുദ്ധം തടയുന്നതിനുവേണ്ടി വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാതെ പോരാടുകയും ചെയ്യുന്നു."

സഖാവ് ക്രൂഷ്ചോവും മറ്റു സോവിയറ്റുനേതാക്കന്മാരും അനുവർത്തിക്കുന്ന നയം പ്രസ്താവനയിലെ ഈ നിലപാടിനോട് പൂർണ്ണമായും പൊരുത്തപ്പെട്ടതാണ്. അതിന്റെ ഫലമായി സാമ്രാജ്യമേധാവികളും യുദ്ധക്രാന്തന്മാരും ഒറ്റപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, സമാധാനശക്തികളുടെ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഐക്യത്തെ അതുവൻതോതിൽ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്, സോവിയറ്റുയൂണിയനേറെയും മറ്റു സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുടേയും പ്രശസ്തിയെ ഉയർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രശ്നത്തിൽ സോവിയറ്റുനേതാക്കന്മാരുടെ നിലപാടിനെ അധിക്ഷേപിക്കുകയെന്നു പറഞ്ഞാൽ, ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയാകെ ധാരണയേയും നയത്തേയും അധിക്ഷേപിക്കുകയെന്നാണർത്ഥം. ബ്രിട്ടനിലെ ലേബർപാർട്ടിയിൽപെട്ട പാർലിമെൻറംഗമായ സിൽവർമാൻപോലും, മോസ്കോലോകസമാധാനകോൺഗ്രസ്സിൽ പ്രസംഗിക്കുന്ന സമയത്തു പറയുകയുണ്ടായി: ഇപ്പോഴും യുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അതിനു കാരണം ഗണ്യമായ അളവിൽ പ്രധാനമന്ത്രി ക്രൂഷ്ചേവിന്റെ പരിശ്രമങ്ങളാണ്. മോസ്കോപ്രസ്താവനതുടർന്നു പറയുന്നു: "യുദ്ധത്തിനു സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൂടിയ രാജ്യങ്ങളുടെ സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം അല്ലെങ്കിൽ സർവ്വസംഹാരമായ യുദ്ധം—ഇതാണ് ഇന്നുള്ള രണ്ടു വഴികൾ. മൂന്നാമതൊരു വഴിയില്ല." ഫോക്സ്സയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ ഈ ധാരണയുടേയും സമീപനത്തിന്റെയും സ്പിരിറ്റ് ഒട്ടുമില്ല കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം വെറുമൊരു 'അടവിന്റെ പ്രശ്നമല്ല; അതു അടിസ്ഥാനപ്രമാണത്തിന്റേതായ ഒരു ജീവന്മരണപ്രശ്നമാണ്.

"ക്രൂഷ്ചോവും അനുയായികളും.... സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വത്തെ.... ലോകവ്യാപകമായി സോഷ്യലിസം വിജയിക്കുന്നതിനുള്ള മുഖ്യമാർഗ്ഗമായി കണക്കാക്കുന്നു" എന്നല്ലാം പറയുന്നതു് നഗ്നമായ ഉർവ്യാഖ്യാനമാണ്. മറ്റു പല കാര്യങ്ങളും സോവിയറ്റുനേതാക്കന്മാരുടെമേൽ ആരോപിയ്ക്കുന്നതിൽ യാതൊരു ന്യായീകരണവുമില്ല. ഈ അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ആരോപണം മുതലിയിക്കാൻ സോവിയറ്റുനേതാക്കന്മാരുടെ ഒരൊറ്റ പ്രസ്താവനപോലും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ സാധ്യമല്ല—അങ്ങിനെ യാതൊന്നും ഇല്ല.

നേരേമറിച്ചു, സഖാവ് ക്രൂഷ്ചോവും മറ്റു സോവിയറ്റുനേതാക്കന്മാരും എല്ലായ്പ്പോഴും ഉന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്, സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം ലോകവ്യാപകമായ തോതിൽ നടക്കുന്ന സോഷ്യലിസവും മുതലാളിത്തവും തമ്മിലുള്ള വർഗ്ഗസമരത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകരൂപമാണെന്നാണ്; സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം, വർഗ്ഗസമരത്തെനിഷേധിക്കുന്നതിനുപകരം, അതിനനുകൂലമായസാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും വർഗ്ഗസമരവും ജനാധിപത്യപ്രസ്ഥാനവും സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വത്തിന്റെ നയത്തെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യു

ന്നുവെന്നാണ്". സഖാവ് ഫോക്സയെപ്പോലെ, ഈ പ്രശ്നത്തിൽ സോവിയറ്റുനേതാക്കന്മാരെടുത്തിട്ടുള്ള നിലപാട് സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തെ തുറന്നു കാണിയ്ക്കുന്നതിനുള്ള സമരം ഉപേക്ഷിക്കലാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടതും അങ്ങേയറ്റം അയഥാർത്ഥവും അസംബന്ധവുമാണ്". സോവിയറ്റുകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിനേതാക്കന്മാർക്കെതിരായ ഈ ആരോപണങ്ങൾക്കു യാതൊരു ന്യായീകരണവുമില്ല. സത്യം നേരേമറിച്ചാണ്". 22-ാംകോൺഗ്രസിൽ സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ടിൽ സ: ക്രൂഷ്ച്ചോവ് പറയുകയുണ്ടായി:

"മർമ്മപ്രധാനമായ കാര്യങ്ങളിൽ സാമ്രാജ്യമേധാവികൾക്കു വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ചെയ്യുന്നതു് സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിതത്വത്തിന്റെ നയമല്ല; നേരേമറിച്ചു ആക്രമണശക്തികൾക്കു കീഴടങ്ങുകയെന്നാണതിനർത്ഥം."

ഈ പ്രശ്നത്തിൽ അൽബേനിയൻ പാർട്ടിനേതൃത്വം മോസ്കോപ്രസ്താവനയിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചുപോയിരിക്കുന്നുവെന്നു് വ്യക്തമാണ്". സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിതത്വമെന്ന നയം ഔപചാരികമായി അംഗീകരിക്കുക മാത്രമല്ല ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യത്തിന്റെ നേതൃത്വം ചെയ്യുണ്ടതായിട്ടുള്ളതു". വിഭിന്ന സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥകളോടുകൂടിയ രാജ്യങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള സാർവ്വദേശീയ ബന്ധങ്ങളുടെ അടിത്തറയെന്നനിലക്കു് ആ തത്വം സാക്ഷാൽക്കരിക്കുന്നതിനു അവർ ഉൽഘോഷിതമായി പോരാടേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ 1960ലെ മോസ്കോസമ്മേളനം പുറപ്പെടുവിച്ച സമാധാനാഭ്യർത്ഥന സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളുടെ വിദേശനയത്തിന്റെ "മൂലക്കല്ലായിട്ടാണു സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിതത്വത്തെ കണക്കാക്കിട്ടുള്ളതു" ആ അഭ്യർത്ഥനയിൽ അൽബേനിയൻ പാർട്ടി നേതൃത്വവും ഒപ്പുവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. മോസ്കോപ്രസ്താവന പറയുന്നു:

സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിതത്വത്തിന്റെ നയം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നതിലൂടെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ, ലോകയുദ്ധം പരിപൂർണ്ണമായവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും സൈനികസഖ്യങ്ങൾ പിരിച്ചുവിടുന്നതിനുവേണ്ടിയും യുദ്ധത്താവളങ്ങൾ നിഷ്കാസനം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടിയും സാർവദേശീയ നിയന്ത്രണത്തിൻകീഴിൽ പൂർണ്ണവും സാർവത്രികവുമായ നിരായുധീകരണത്തിനുവേണ്ടിയും രാജ്യങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള തർക്കങ്ങൾ കൂടിയാലോചനവഴി തീർക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും രാജ്യങ്ങളുടെ സമത്വവും അതിർത്തിഭദ്രതയും സ്വാതന്ത്ര്യവും പരമാധികാരവും ആദരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും മറ്റുള്ളവരുടെ ആഭ്യന്തരകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കിടയിൽ വ്യാപാരവും ശാസ്ത്രീയ-സാംസ്കാരിക ബന്ധങ്ങളും വിപുലമായി വികസിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും പോരാടുന്നു.

"സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വത്തിന്റെ നയം, എല്ലാ ജനതകളുടേയും പുതിയ ക്രൂരമായ യുദ്ധങ്ങളാഗ്രഹിക്കാത്ത, സമാധാനമാഗ്രഹിക്കുന്ന എല്ലാവരുടേയും—മൌലികമായ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുള്ളതാണ്."

മോസ്കോപ്രസ്താവനയിലെ ഈ നയവും ഫോക്സ്സയുടെ സമീപനവും തമ്മിലുള്ള അകൽച്ച ആർക്കും കാണാവുന്നതാണ്.

നിരായുധീകരണത്തെപ്പറ്റി

നിരായുധീകരണപ്രശ്നത്തിൽ മോസ്കോ പ്രസ്താവന പറയുന്നതിൽനിന്നും പ്രത്യക്ഷത്തിൽതന്നെ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു നയമാണ് ഫോക്സ് മുന്നോട്ടുവെയ്ക്കുന്നതു്.

"പരിപൂർണ്ണവും സാർവ്വത്രികവുമായ നിരായുധീകരണത്തിനുവേണ്ടി സോവിയറ്റുയൂനിയൻ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പരിപാടി നടപ്പിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതു മാനവസമുദായത്തിന്റെ ഭാവിഭാഗധേയത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ചരിത്രപ്രധാനമായിരിക്കുമെന്നു സമ്മതിക്കാതെ ഈ പരിപാടി നടപ്പിലാക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ യുദ്ധങ്ങൾ നടത്താനുള്ള സാധ്യതതന്നെ ഇല്ലാതാക്കുകയാണ്.

"നിരായുധീകരണമെന്നു് ബഹുജനങ്ങളുടെ ഒരു സമരമുദ്രാവാക്യമായിരിയ്ക്കുന്ന ചരിത്രപ്രധാനമായ ഒരു അടിയന്തിരാവശ്യമായിട്ടുണ്ടു്."

പൂർണ്ണവും സാർവ്വത്രികവുമായ നിരായുധീകരണത്തിനുള്ള സോവിയറ്റ് നിർദ്ദേശങ്ങളെ അൽബേനിയൻസ്ത്രീകൾപ്പോലും പിന്താങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞശേഷം ഫോക്സ് തുടർന്നു പ്രസ്താവിച്ചു: "പക്ഷെ, എൻ. എസ്. ക്രൂഷ്ച്ചോവ്, ഇത്തരമൊരു ശരിയായ മാർഗ്ഗം അനുസരിക്കുന്നതിനു പകരം, നാലുഭാഗത്തും ശത്രുക്കളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട അൽബേനിയയെപ്പോലത്തെ ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യത്തെ നിരായുധീകരിക്കാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നതു്. അൽബേനിയയുടെ രാജ്യരക്ഷാശക്തിയെ ദുർബ്ബലമാക്കുന്നതുകൊണ്ടു്, ക്രൂഷ്ച്ചോവ് നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചേരിയുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കുകൂടെത്തന്നെ, ദോഷം ചെയ്യുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്!

സോവിയറ്റ് യൂനിയനെതിരായി തീരെ ന്യായീകരിക്കാൻ വയ്യാത്ത ആരോപണങ്ങളുന്നയിക്കുകയെന്നതിൽക്കൂട്ടുതലായി ഇതിലെന്താണുള്ളതു്? സമാധാനസംരക്ഷണത്തിനുള്ള നെടുങ്കോട്ടയും നിരായുധീകരണത്തിന്റെ അചഞ്ചലപോരാളിയുമെന്നു ഇന്നു എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കുന്ന സോവിയറ്റുയൂണിയനെ ഇത്തരത്തിൽ അടിസ്ഥാനരഹിതമായി കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നതിനു പുറമേ, ഫോക്സ്സയുടെ വാക്കുകളും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും സൃഷ്ടമായിക്കാണിക്കുന്നതു് പ്രസ്താവനയുടേതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ധാരണയാണ്.

പരിവർത്തനത്തിന്റെ രൂപങ്ങളെപ്പറ്റി

പരിവർത്തനത്തിന്റെ രൂപങ്ങളുടെ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റിയും അൽബേനിയൻ ലേബർപാർട്ടിയുടെ ഒന്നാം സെക്രട്ടറി ഈ പ്രശ്നത്തിൽ പ്രാമർശിക്കുകയുണ്ടായി.

"സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിന്റെ രൂപങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം 20-ാംകോൺഗ്രസ്സിലും പിന്നിടും ഈ പ്രശ്നം കൃഷ്ചേവ് വഷളായി കൂട്ടിക്കുഴച്ചിരിക്കുന്നു. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം ഭരണാധികാരം പിടിച്ചെടുക്കുന്നതിന്റെ സമാധാനപരമായ മാർഗ്ഗത്തെ അദ്ദേഹം ഒട്ടുമുക്കാലും കേവലമായ ഒരു നിലവാരത്തിലേക്കുയർത്തി; അങ്ങിനെ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പാർലമെന്ററിൽ ഭൂരിപക്ഷം സിദ്ധികരിച്ചു നേടുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ഭരണാധികാരം സ്വന്തം കൈകളിലേയ്ക്കെടുക്കാൻ കഴിയുമെന്ന വ്യാമോഹം അദ്ദേഹം സൃഷ്ടിച്ചു ഈ പ്രമേയങ്ങളെ തിരുത്തിയെഴുതൽവാദികളും പലതരം അവസരവാദികളും മാത്രമാണ് ശ്രദ്ധിച്ചതു്. സ്വന്തം മാർക്സിസ്റ്റ് വിരുദ്ധാഭിപ്രായങ്ങളും ന്യായീകരിക്കാനും അവർ അവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. അൽബേനിയൻകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരായ നാം മുൻവിധിയോടുകൂടി സമാധാനപരമായ മാർഗ്ഗത്തെ ഒരിക്കലും എതിർത്തിട്ടില്ല, എതിർക്കുന്നുമില്ല. എന്നാൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ലക്ഷ്യത്തിന്റെ വിജയം നേടുന്നതിനു തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും അതിന്റെ രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടിയും ഒരേസമയത്തു രണ്ടു സാദ്ധ്യതകൾക്കും—സമാധാനപരമായമാർഗ്ഗത്തിനും സമാധാനപരമല്ലാത്ത മാർഗ്ഗത്തിനും—ഒരുപോലെ തയ്യാറായിരിക്കണമെന്നു് മാർക്സിസം-ലെനിനിസത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളും ചരിത്രാനുഭവവും ഇന്നത്തെ യാഥാർത്ഥ്യവും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു ഇവയിൽ ഒരു സാദ്ധ്യതയെമാത്രം ആശ്രയിക്കുന്നതു് തെറ്റായ വഴിയിലേക്കു നിങ്ങളായിരിക്കും നല്ലപോലെ തയ്യാറായിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടുമാത്രമേ—പ്രത്യേകിച്ചും സമാധാനപരമല്ലാത്ത മാർഗ്ഗത്തിനു—സമാധാനപരമായ മാർഗ്ഗത്തിനും കൂടിയുള്ള സാദ്ധ്യത വളരുകയുള്ളൂ".

മുകളിൽ പറഞ്ഞതെല്ലാം 20-ാംകോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രമേയങ്ങളെ സൃഷ്ടമായും വളച്ചൊടിയ്ക്കുകയാണെന്നു് ആദ്യമായിത്തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. 20-ാംകോൺഗ്രസ്സിൽ ക്രുഷ്ചേവ് സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ടിലെ പ്രസക്തഖണ്ഡികകൾ ഒന്നോടിച്ചുനോക്കിയാൽ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാവും:

(1) അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും "……സമാധാനപരമായ വർത്തെ കേവലമായ ഒരു നിലവാരത്തിലേക്കുയർത്തി"യിട്ടില്ല.

(2) "പാർലമെൻറിൽ ഭൂരിപക്ഷം സിദ്ധികരിച്ചു നേടുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം (കീഴ്വര ഞാനിട്ടതാണു്) തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ

ത്തിനും കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയ്ക്കും ഭരണാധികാരം പിടിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയുമെന്നു അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

പല മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലും സമാധാനപരമായ പരിവർത്തനത്തിനുള്ള യഥാർത്ഥമായ അവസരം ഉളവാക്കിയിട്ടുള്ള ഉപാധികളെ ക്രൂഷ്ചോവ് വിലയിരുത്തിട്ടുണ്ട്. അത്തരമൊരു പരിവർത്തനം കൊണ്ടുവരുന്നതിനുവേണ്ടതായ രീതികളും സാഹചര്യങ്ങളും അദ്ദേഹം വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു. മറ്റേ സാധ്യതയും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു് ക്രൂഷ്ചോവ് പറഞ്ഞു: ഭരണാധികാരിവർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വമേധയാ അധികാരം വിട്ടൊഴിയുകയില്ലെന്ന ലെനിനിസം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിൽ സമരത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണതയുടെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ—അക്രമം പ്രയോഗിക്കലും പ്രയോഗിക്കാതിരിക്കലും—തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തെ എന്നതിലധികം ചൂഷകന്മാരുടെ ചെറുത്തുനിൽപ്പിനെയാണു്, അവർ അക്രമത്തിനു മുതിരുന്നുവോ എന്നതിനെയാണു്, ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇതു പറഞ്ഞതിനുശേഷം ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയിൽ പുതിയതായി വന്നിട്ടുള്ളതിലേക്കു ക്രൂഷ്ചോവ് വിരൽ ചൂണ്ടി. പല മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിലും സമാധാനപരമായ മാർഗ്ഗത്തിനുള്ള യഥാർത്ഥമായ അവസരം ആവിർഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം എടുത്തുകാണിച്ചു. അപ്പോൾ അൽബേനിയൻനേതൃത്വം ഈ പുതിയ അവസരങ്ങളെ കാണാൻ കൂട്ടാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽത്തന്നെ, സഖാവ് ക്രൂഷ്ചോവ് സമാധാനപരമായ മാർഗ്ഗത്തെ കേവലമായ നിഷ്വാരത്തിലേക്കു ഉയർത്തിയെന്നും മറ്റും അവർക്കെങ്ങിനെ കുറ്റപ്പെടുത്താൻ കഴിയും.

എന്നു മാത്രമല്ല, ക്രൂഷ്ചോവ് ഉന്നിപ്പറയുകയുണ്ടായി. "സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിന്റെ രൂപം എന്തുതന്നെയായാലും നിർണ്ണായകവും അത്യന്താപേക്ഷിതവുമായ ഘടകം സ്വതന്ത്രാധുനണിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയനേതൃത്വമാണു". അതു കൂടാതെ സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള യാതൊരു പരിവർത്തനവും സാധ്യമല്ല". സമാധാനപരമായ പരിവർത്തനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹം താഴെപറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ കൂടി ഉന്നിപ്പറഞ്ഞു.

1, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തെയും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനു ചുറ്റും കൂടിക്കിടക്കുന്ന ബുദ്ധിജീവികളേയും എല്ലാ ദേശാഭിമാനശക്തികളേയും അണിനിരത്തണം.

2, മുതലാളികളും ഭൂപ്രഭുക്കളുമായി സന്ധിചെയ്യുകയെന്ന നയം ഉപേക്ഷിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത, അവസരവാദികളെ ഉറച്ചുനിന്നെതിർത്തുതോൽപ്പിക്കണം.

3, ജനകീയതാൽപ്പര്യങ്ങൾക്കെതിരായ പിന്തിരിപ്പൻ ശക്തികളെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ കഴിയണം.

4, പാർലമെൻറിൽ ഉറച്ച ഭൂരിപക്ഷം സംമ്പാദിക്കണം.

5, ബൂർഷ്വാജനാധിപത്യത്തിൻറെ ഒരുപകരണമെന്ന നിലയിൽ നിന്ന ജനങ്ങളുടെ ഇച്ഛാശക്തിയുടെ ഒരു യഥാർത്ഥ ഉപകരണമായി പാർലിമെൻറിനെ മാറ്റണം

ഇതിൻറെയെല്ലാം അർത്ഥം പാർലിമെണ്ടിൽ ഭൂരിപക്ഷം നേടുക എന്നതുമാത്രമാണോ?

ഇത്തരത്തിൽ ക്രൂഷ്ചോവിൻറെ നിലപാടിനെ നഗ്നമായി ഉർവ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനും പുറമേ ഫോക്സ്വാ പറയുന്നതു മോസ്കോപ്രസ്താവനയുടെ നയത്തിന്നനുസരിച്ചതല്ല. ഒരൊറ്റ ഉദാഹരണം ഇതു തെളിയിക്കും. "നല്ലപോലെ തയ്യാറായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു"—പ്രത്യേകിച്ചും സമാധാനപരമല്ലാത്ത മാർഗ്ഗത്തിനു"—മാത്രമേ സമാധാനപരമായ മാർഗ്ഗത്തിനുകൂടിയുള്ള സാദ്ധ്യതകൾ വളരുകയുള്ളൂ" ഇതു ഫോക്സയുടെ സ്വന്തം സിദ്ധാന്തമാണു. മോസ്കോപ്രസ്താവനയിൽ എവിടെയാണിതു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു? ഫോക്സയുടെ നിലപാടും മോസ്കോപ്രസ്താവനയും തമ്മിൽ ഇക്കാര്യത്തിലുള്ള പൊരുത്തക്കേടു് കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഫ്രാൻസിലേയും ഇറാലിയിലേയും ബ്രിട്ടനിലേയും ജപ്പാനിലേയും നമ്മുടെതന്നെയും പാർട്ടികൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള നിലപാടിനെ നിഷേധിക്കുകയാണു ഫോക്സ ചെയ്യുന്നതു്.

അൽബേനിയൻ ലേബർപാർട്ടിനേതൃത്വം ഇന്നത്തെ മുഖ്യമായ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളിലും ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ പ്രസ്ഥാനം എടുത്തിട്ടുള്ള പൊതുനിലപാടിൽനിന്നു വ്യക്തമായും വ്യതിചലിച്ചുപോയിരിക്കുകയാണു്. ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയുടെ സവിശേഷതകളെ, നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിൻറെ പ്രാധാന്യത്തേയും ഉള്ളടക്കത്തേയും അവർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല അതുകൊണ്ടു്, അവരുടെ നയത്തിലും പ്രവർത്തനത്തിലും ശരിയായ ഒരു വഴിത്തിരിവു് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. സങ്കുചിതമായ സെക്ടേറിയനിസത്തിൻറേയും ഡോഗ്മാറ്റിസത്തിൻറേയും നിലപാടിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണു്, ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിൻറെ നിലപാടിൽനിന്നുകൊണ്ടല്ല, അവർ പ്രശ്നങ്ങളെ കാണുന്നതും നയങ്ങളാവിഷ്കരിക്കുന്നതും.

വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തെപ്പറ്റി

വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തിൻറെ കാര്യത്തിലും അൽബേനിയൻ നേതൃത്വത്തിൻറെ നയം ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിൻറെ അടിസ്ഥാനപരമായ നിലപാടിനെതിരാണു്. വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തിനും അതിൻറെ ഭോഷ്കരമായ മവിഷ്കരണത്തിനും എതിരായ സമരത്തിൽ ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം സോവിയറുകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർ

ട്ടിയെ അനുകൂലിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. പക്ഷെ, സ. ഹോക്സ് ആ സമരത്തെക്കാണുന്നതെങ്ങിനെയാണെന്നോ?

"നമ്മുടെ പാർട്ടിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ക്രൂഷ്ചോവിനു തന്റെ അവസരവാദപരമായ പ്രമേയങ്ങൾ സോഷ്യറഡെമോക്രാറ്റിക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ഇരുപതാംകോൺഗ്രസിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനും പിന്നീടു് അവയെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും ആദ്യമായി സ. സ്റ്റാലിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളെയും ഇറക്കിക്കെട്ടേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു....ഇരുപതാംകോൺഗ്രസിലും അതിനുശേഷവും നടത്തിയപോലെയുള്ള സ്റ്റാലിനെതിരായ വിമർശനത്തോടു നമ്മുടെ പാർട്ടി യോജിച്ചിട്ടില്ല, ഇപ്പോഴും യോജിക്കുന്നില്ല"

അതേ പ്രസംഗത്തിൽത്തന്നെ ഹോക്സ വീണ്ടും പറഞ്ഞു "അതുകൊണ്ടു അൽബേനിയൻ ലേബർപാർട്ടി, ഇരുപതാംകോൺഗ്രസ്സിലും മറ്റു ചില താത്വികകാരണങ്ങൾപറഞ്ഞു ഇരുപത്തിരണ്ടാംകോൺഗ്രസ്സിലും സ്റ്റാലിനെപ്പറ്റി നടത്തിയ വിമർശനങ്ങളെ എതിർക്കുന്നു.

"സ്റ്റാലിന്റെ വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തിനെതിരായ സമരത്തിന്റെ പ്രശ്നത്തെ ക്രൂഷ്ചോവ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായതു ലെനിനിസത്തെ താഴ്ത്തിക്കെട്ടാനായിരുന്നു, മാർക്സിസം–ലെനിനിസത്തെ തിരുത്തുന്നതിനുള്ള കളം ഒരുക്കാനായിരുന്നു, ഇന്നത്തെ ലോകസംഭവികാസങ്ങളുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി തന്റെ അവസരവാദപരമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കാനായിരുന്നു. ഇത്തരം നടപടിയും അടവുകളും പുത്തനല്ല; വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ ലെനിനിസത്തിനെതിരായ സമരത്തിൽ ടോട്സ്കിയും ഇതേ അടവുകളാണുപയോഗിച്ചതു".

"വിവിധരാജ്യങ്ങളിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്–വർക്കേഴ്സ് പാർട്ടികളിലെ നേതൃത്വങ്ങളിലെ നല്ല മാർക്സിസ്റ്റ്–ലെനിനിസ്റ്റുകളായ ആളുകളുടെ നേർക്കു ആഞ്ഞടിക്കാനും എതിർപ്പു പ്രകടിപ്പിച്ചു ഏതൊരാളെയും ഭയപ്പെടുത്തി നിശ്ശബ്ദരാക്കുകയോ, ചൊൽപ്പടിനിന്ന ആളുകളെ നാമാവശേഷരാക്കുകയോ ചെയ്യാനും സ്വന്തം തിരുത്തൽവാദപരമായ അഭിപ്രായങ്ങളെ അനുകൂലിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത മറ്റു പാർട്ടികളേയും നിരവധി നേതാക്കന്മാരെയും വായ്മൂടിക്കെട്ടാനും ക്രൂഷ്ചോവ് സ്റ്റാലിന്റെ പ്രശ്നത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പ്രശ്നത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതു് മറ്റു പാർട്ടികളുടെമേൽ സമ്മർദ്ദം കൊണ്ടുവരാനും ക്രൂഷ്ചോവിനു

ഇഷ്ടമില്ലാത്ത നേതാക്കന്മാരെ നശിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരുമാക്കിയായിട്ടായിരുന്നു.

"വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തിനെതിരായ സമരത്തിന്റെ മറപിടിച്ചുകൊണ്ടു ക്രൂഷ്ചോവു് റിവിഷനിസത്തിനു വഴിതെളിയിക്കാൻ ലെനിനിസത്തെ താഴ്ത്തിക്കെട്ടാനാണു ശ്രമിക്കുന്നതു്. വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തത്തിനെതിരായി ന്യായമായും തത്വദീക്ഷയോടുകൂടിയും മാർക്സിസ്റ്റ്–ലെനിനിസ്റ്റ് രീതിയിൽ സമരംനടത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനു വ്യഗ്രതയേ ഇല്ല.

"സ്റ്റാലിനെതിരായി തത്വദീക്ഷയില്ലാത്ത ആക്രമണങ്ങളും അപവാദങ്ങളും ഉന്നയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ക്രൂഷ്ചോവു് ഫിറ്റ്ലർ ജർമ്മനിയിലെപ്പോലെ ഭീകരത കൊടികുത്തിവാണ ഒരു രാജ്യമായും സോവിയറ്റുയൂനിയനെ ചിത്രീകരിച്ചു കളങ്കപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. അതുപോലെതന്നെ സാമ്രാജ്യവാദികളുടേയും തിരുത്തിയെഴുതൽവാദികളുടേയും ദുഷ്പ്രചരണങ്ങളിൽനിന്നു് എപ്പോഴും സോവിയറ്റുയൂനിയൻ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിട്ടുള്ള അൽബേനിയൻ ലേബർപാർട്ടിയേയും ക്രൂഷ്ചോവു് കളങ്കപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു."

ഇതെല്ലാം പഠഞ്ഞുകഴിഞ്ഞതിനുശേഷം, ബഹുജനങ്ങളുടേയും വർഗ്ഗങ്ങളുടേയും പാർട്ടിയുടേയും നേതാക്കന്മാരുടേയും പങ്കിനെപ്പറ്റി മാർക്സിസം–ലെനിനിസം പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള തത്വങ്ങളെ അൽബേനിയൻ ലേബർപാർട്ടി എല്ലായ്പോഴും കണക്കിലെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തം മാർക്സിസം–ലെനിനിസത്തിനെതിരാണെന്നാണു അൽബേനിയൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ അഭിപ്രായമെന്നും ഫോക്സ് അവകാശപ്പെടുന്നു.

സോവിയറ്റുയൂനിയനിൽ സ്റ്റാലിൻ വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തം എന്നൊന്നു് യഥാർത്ഥത്തിൽ ആവിർഭവിക്കുകയുണ്ടായോ; ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിനും അതിന്റെ ദോഷകരമായ ഭവിഷ്യത്തുകൾക്കും എതിരായി മാർക്സിസം ലെനിനിസത്തിന്റെ നിലപാടിൽനിന്നുകൊണ്ടു് ആരാണു് സമരംചെയ്തതു്; സോവിയറ്റുകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ആരായിരുന്നു—എന്നെല്ലാം സ: ഫോക്സയോടു ചോദിക്കുവാൻ തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഈ പ്രശ്നത്തിൽ അൽബേനിയൻ ലേബർപാർട്ടി നേതൃത്വം എടുത്തിട്ടുള്ള നയം ഫലത്തിൽ വ്യക്തിപൂജാസിദ്ധാന്തമെന്ന തെറ്റിനെ നിഷേധിക്കലാണു്. അപ്പോൾ അതിനെതിരായി സോവിയറ്റുകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി നടത്തുന്ന സമരത്തെയും അവരെതിർക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതമില്ല.

"സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ഇരുപതാംകോൺഗ്രസ്സുംതീരുമാനിച്ച ചില പ്രത്യേക താത്പര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം നമ്മുടെ പാർട്ടി സോവിയറ്റ് നേതൃത്വത്തോട് യോജിച്ചിട്ടില്ല; ഇപ്പോഴും യോജിക്കുന്നില്ല ഇരുപത്തിരണ്ടാം കോൺഗ്രസ്സിലെ ചില പ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളവും ആ കോൺഗ്രസ്സുംതീരുമാനിച്ച പുതിയ പരിപാടിയിലെ ചില നിർമ്മാണങ്ങളോടും ഞങ്ങൾക്ക് യോജിപ്പില്ല" എന്നാണ് ഹോക്സ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പറയുന്നത്. ഇവിടേയും അൽബേനിയൻ നേതൃത്വം ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പൊതുനിലപാടിൽനിന്നും തെറ്റിനിൽക്കുകയാണ്. ഇരുപതാംപാർട്ടികോൺഗ്രസ്സിനെപ്പറ്റി അൽബേനിയൻപാർട്ടി കൂടി ഒപ്പിട്ട 1957-ലെ മോസ്കോപ്രഖ്യാപനത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്:

"സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ഇരുപതാംകോൺഗ്രസ്സിന്റെ ചരിത്രപ്രധാനമായ തീരുമാനങ്ങൾക്ക് സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയേയും സോവിയറ്റ് യൂനിയനിൽ കമ്മ്യൂണിസം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനേയും സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം മാത്രമല്ല വമ്പിച്ച പ്രാധാന്യമുള്ളത്, അവ ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു പുതിയ ഘട്ടം ഉൽഘാടനംചെയ്തു; മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് പാതയിലൂടെ അതിന്റെ വളർച്ചയെ പിന്നെയും മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോയി."

1960 നവമ്പറിലെ മോസ്കോപ്രസ്താവനയും ഇരുപതാംകോൺഗ്രസ്സിനെപ്പറ്റി ഇതേരീതിയിൽത്തന്നെയാണ് വിലയിരുത്തിട്ടുള്ളത്. ഇന്ന് അൽബേനിയൻപാർട്ടിനേതൃത്വം ഇരുപതാംകോൺഗ്രസ്സിനെതിരായി നടത്തുന്ന അധിക്ഷേപങ്ങൾ ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കൂട്ടായ നിലപാടുകളെ നിഷേധിക്കലാണെന്ന സ്പഷ്ടമാണ്. അത് ഒറ്റപ്പെട്ട ചില അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങളല്ല. ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നിലപാടുകളിൽനിന്നും അതാവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ള മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് പ്രമേയങ്ങളിൽനിന്നും വിഭിന്നമായ ഒരു ആശയസംഹിതയാണ്.

അടുത്ത കാലത്ത് അൽബേനിയൻനേതൃത്വം സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കെതിരായി അടിസ്ഥാനരഹിതവും ന്യായീകരിക്കാൻ വയ്യാത്തതുമായ പലതരം ആരോപണങ്ങളും കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. അ

വയിൽ ചിലതിന്റെ സ്വഭാവം മകളിൽ കൊടുത്ത ഹോക്സയുടെ പ്ര
സംഗഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു കാണാൻ കഴിയും. ആ പ്രസംഗമാകെത്ത
ന്നെ ഇത്തരം ആരോപണങ്ങളുടെ ഒരു കൂമ്പാരമാണു".

ഗ്രീസിലെ ഫാസിസ്റ്റ് വാഴ്ചക്കാർക്കു അൽബേനിയയുടെ ചില
ഭാഗങ്ങൾവിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നു അൽബേനിയൻപാർട്ടിനേതൃത്വത്തോ
ടു ക്രൂഷ്ചോവ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടതായി ഹോക്സ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു.
"ഒരുപക്ഷെ, മാർക്സിസ്റ്റ്കാരെന്നു സ്വയം വിളിക്കുന്ന ഈ ആളുകൾ
തങ്ങളുടെ സമാധാനസഹവർത്തിത്വനയം വിജയിക്കുവാൻവേണ്ടിയോ
സമാധാനപരമായും പാർലമെന്ററിരീതിയിലും ഭരണം പിടിച്ചെടുക്ക
ന്നതിനു സാധ്യമാകുന്നതിനോ ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ താക്കോ
ൽ ഗ്രീക്കുഫാസിസ്റ്റ്കാരുടെ കയ്യിൽ കൊടുക്കണം എന്നായിരിക്കാം
വിചാരിക്കുന്നതു"—ഹോക്സയുടെ പ്രസംഗത്തിന്റെ ഒരു മാതൃകയാണി
തു് "ഡോക്ടാറിസത്തിനെതിരായി സമരം നടത്തുന്നതിന്റെ
പേരിൽ ക്രൂഷ്ചോവും അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കുന്നവരും മുമ്പു് ടി
റോ ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചപോലെയും അതിനുമുമ്പു് പലതരം അവസ
രവാദികളും തിയത്തിയെഴുതൽവാദികളും ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെയും
മാർക്സിസം–ലെനിനിസത്തെയാണു എതിർക്കുന്നതു; തൊഴിലാളി
വർഗ്ഗത്തിന്റെ വിപ്ലവസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ മൗലികപ്രമാണങ്ങളെ ത
ള്ളിക്കളയാനാണു ശ്രമിക്കുന്നതു"—ഹോക്സയുടെ മറ്റൊരാരോപണമാ
ണിതു്. "അൽബേനിയൻപാർട്ടി സുധീരമായും പാർട്ടിരീതിയി
ലും ക്രൂഷ്ചോവിന്റെ മാർക്സിസ്റ്റ്വിരുദ്ധനയങ്ങളേയും നടപടിക
ളേയും വിമർശിച്ചു"—ഹോക്സാ ആ പ്രസംഗത്തിൽ മറ്റൊരിടത്തു പ
റഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണിതു്.

ഇത്തരം കുറ്റാരോപണങ്ങളും ആ പ്രസംഗത്തിലുടനീളമുണ്ടു്.
1961 ഒക്ടോബർമാസത്തിനും 1962–ഏപ്രിൽ 15–ാംതീയതിക്കും ഇട
ക്കു അൽബേനയിൻപാർട്ടിയുടെ മുഖപത്രത്തിൽ സോവിയറ്റുകമ്മ്യൂ
ണിസ്റ്റ്പാർട്ടിക്കും സോവിയറ്റുഗവർമ്മെണ്ടിനുമെതിരായി അടി
സ്ഥാനരഹിതമായ ആരോപണങ്ങളടങ്ങുന്ന 110 ലേഖനങ്ങളും പ്രസി
ദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. പിന്നീടും അവ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. അ
ൽബേനിയൻപാർട്ടിയുടെ താത്വികമുഖപത്രത്തിന്റെ 1962–ലെ ഒ
ന്നാം ലക്കത്തിൽ സോവിയറ്റുപാർട്ടിനേതൃത്വത്തെ "റിവിഷിനിസ്റ്റ്
ഗ്രൂപ്പ്" എന്നു വിളിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മുഖപ്രസംഗമുണ്ടു്. 1962 ജൂൺ
9–ാംതീയതി അവരുടെ മുഖപത്രമെഴുതിയ ഒരു പത്രാധിപകുറിപ്പി

ൽ "വിപ്ലവകരമായ മാർക്സിസ്റ്റ്"-ലെനിനിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ മൗലികമായ അടിത്തറയുടെ നേർക്ക ഒരു പ്രഹരം" ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ കുറപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി.

ആധുനികറിവിഷനിസത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയാണു", മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് തത്വങ്ങളെ കൈവെടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തിനു കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നു, സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചേരിയുടേയും ലോകകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റേയും ഐക്യത്തെ ഉലയ്ക്കുന്നു, എന്നെല്ലാം സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിപാർട്ടി നേതൃത്വത്തെ കുറപ്പെടുത്തുന്നതു യാതൊരടിസ്ഥാനവുമില്ലാതെയാണു". അതു് മട്ടംതന്നെ അനുവദിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

4383

NAVAYUGOM PRESS, TVM-14.

Library & Research Center

സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്
പാർട്ടിയുടെ 22-ാം
കോൺഗ്രസ്സിനെപ്പറ്റിയുള്ള

കുറിപ്പുകൾ

335

ഭൂപേശ് ഗുപ്ത

വില 30 ന. പ.

കമ്മൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി പ്രസിദ്ധീകരണം

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org